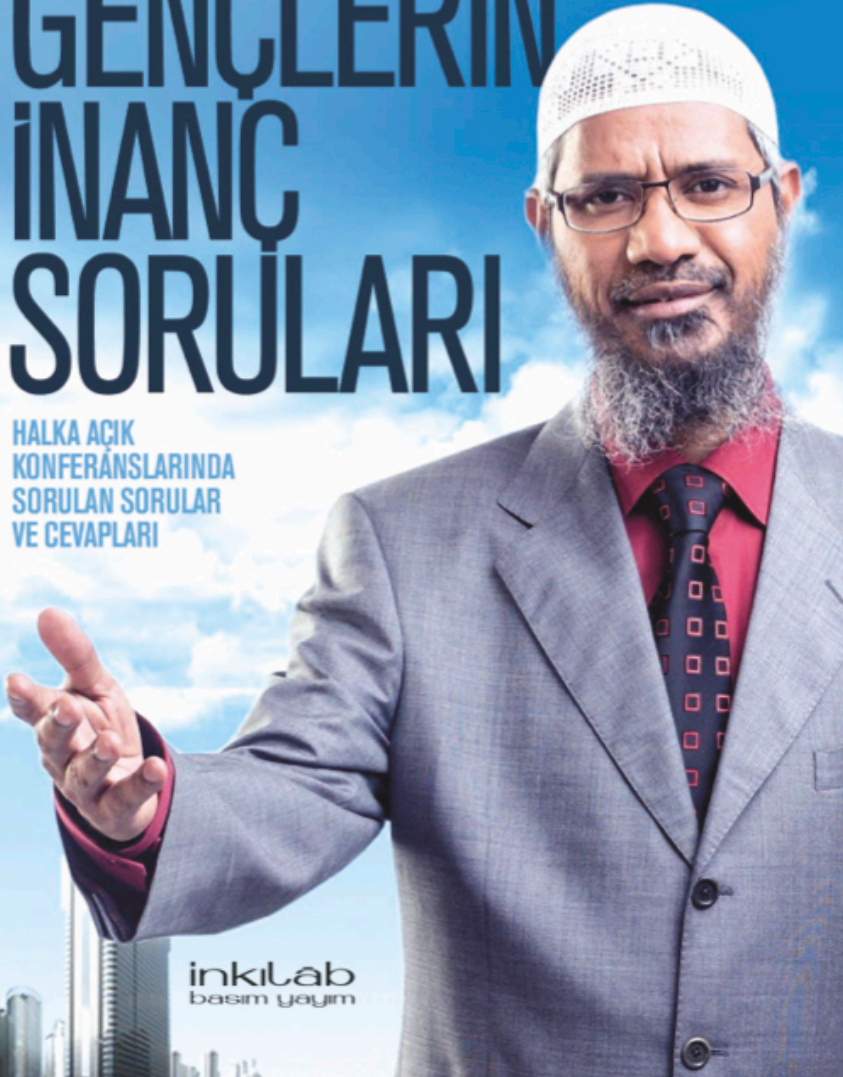

ZAKİR NAIK

GENÇLERİN İNANÇ SORULARI

HALKA AÇIK
KONFERANSLARINDA
SORULAN SORULAR
VE CEVAPLARI

inkılab
basım yayım

GENÇLERİN
İNANÇ SORULARI

İnkılâb Yayınları : 210
Düşünce : 30
ISBN : 978-605-9555-31-9
2. baskı
ADI : *Gençlerin inanç soruları*
YAZAN : Dr. Zâkir Naik
ÇEVİREN VE
YAYINA HAZIRLAYAN : Mustafa Kadiođlu
KAPAK : Semih Taneri
BASKI VE CİLT : Erkam Yayın San. ve Tic. A.Ş. İstanbul
Şubat 2020 / Cemaziyelahir 1441

İnkılâb Basım Yayım Organizasyon ve Tic. Ltd. Şti.
Fevzipaşa Cad. Şehitkubilay Sok. No: 6/A-B Fatih, İstanbul
Tel-Faks: (0-212) 524 44 99

 www.inkilab.com.tr
 inkilab@inkilab.com.tr
 [inkilabyayinlari](https://www.facebook.com/inkilabyayinlari)
 [inkilabyayinevi](https://twitter.com/inkilabyayinevi)

ZÂKİR NÂİK

gençlerin
inanç
soruları

HALKA AÇIK KONFERANSLARINDA
SORULAN SORULAR VE CEVAPLARI

ÇEVİREN VE YAYINA HAZIRLAYAN
Mustafa Kadoğlu

inkılab
basım yayım

Zâkir Naik, (1965) Dr. Zâkir Abdülkerim Naik, Hindistanlı bir cerrah. Maharâştra Eyaletinin başşehri Mumbai/Bombay'da doğan Naik, Ateist, Hristiyan, Yahudi, Hindu ve diğer dinlere mensup insanlarla münâzara konusunda uzman. Güçlü bir hâfıza ve iknâ edici delil yeteneği sayesinde Allah'ın izniyle milyonlarca insanın Müslüman olmasına vesile oldu. Zâkir Naik, Bombay'da İslâmî Araştırmalar Vakfı'nı (IRF) kurdu ve başkanlığını yaptı. Aynı zamanda İngilizce, Urduca ve Bengalce uydu yayını yapan 200 milyon izleyicinin takip ettiği Peace/Barış TV'yi kurdu.

2005'de vefat eden Güney Afrika'lı İslâm dâvetçisi Ahmed Deedat'ın talebesi olan Naik, Amerika başta olmak üzere dünyanın bir çok ülkesinde konferanslar verdi. Konferanslarının çoğu, video ve DVD ortamlarında ve çevrimiçi olarak kaydediliyor ve yaygın olarak dağıtılıyor.

Asıl mesleği olan Cerrahlığı boş vakitlerinde yaparken, zamanının çoğunu İslâmî dâvet çalışmalarına ayırdı. İncil, Tevrat, Hinduizme ve bazı dinlere ait kitaplara olan vukufiyetinden dolayı karşılaştırmalı dinî konulardaki ikna edici konuşmaları ve hazır cevap kişiliği sebebiyle büyük beğeni topladı. Dr. Zâkir Naik, evli ve 2 çocuk babasıdır.

Hindistan hükümeti 2016 yılında Barış TV'nin yayını durdurdu, Naik'in konferanslarını yasakladı, 2017'de ise pasaportunu iptal etti. Naik hâlen Malezya'da ikamet etmektedir.

Aldığı ödüller:

- “En Güçlü 100 Hintli”: *Indian Express*, 2010 listesinde 89. sırada, 2009 listesinde 82. sırada
- “Yılın İslâmî Şahsiyeti” ödülü, Dubai International Holy Quran Award (2013)
- “Ünlü Ma'al Hijrah Şahsiyeti” ödülü, Malezya İslâm Kalkınma Dairesi (2013)
- “Gönüllü Çalışma Ödülü”, Sharjah Prens Sultan bin Muhammed el-Qasimî (2013)
- “Devlet Başkanı Yahya Jammeh Millî Nizam Komutanı Nişanı”, Gambiya Cumhuriyeti (2014)
- “İnsanî Yardım Gönüllüsü Doktor” ödülü, Gambiya Üniversitesi (2014)
- “Kral Faysal Uluslararası Hizmet Ödülü”, Suudi Arabistan (2015)

İçindekiler

- “Allah var mı?” / 7
- “Allah'ı kim yarattı?” / 13
- “Allah bencil mi?” / 15
- “Allah insanı niçin yarattı?” / 25
- Toprak, su, sperm: İnsan hangisinden yaratıldı?” / 27
- “Allah bizi neden imtihan ediyor?” / 30
- “Cennet-Cehennem var mı?” / 33
- “Allah kâinatı ve insanları yaratmadan önce çoğunluğun
cehenneme gideceğini biliyorduyorsa niçin önlemedi? Bu
sadistlik değil mi?” / 40
- “Allah merhametliyse neden doğal âfetler oluyor?” / 56
- “Allah neden şeytana izin verdi?” / 62
- “Neden bir dine ihtiyacımız var?” / 64
- “Allah (cc) neden tek bir din yaratmadı?” / 68
- “Hıristiyanlar Cehenneme mi gidecek?” / 72
- “Kader ve özgür irade nedir?” / 75
- “Her şey Allah'ın iradesiyle oluyorsa benim rolüm ne?” / 81
- “Allah beni eşcinsel olarak yaratmışsa suçlu kim?” / 85
- “Neden insanların çoğunluğu Müslüman değil?” / 88

- “Kur’ân’da çelişkili ve yürürlükten kaldırılmış âyetler var mı?” / 94
- “Diğer dinlerin yanlış, İslâm’ın doğru olduğunu neye dayanarak söylüyorsunuz?” / 99
- “Nerede bir kâfir görürseniz öldürün” âyetinin açıklaması / 106
- “Kurban kesmek vahşet ve hayvan katliâmı değil mi?” / 109
- “Müslümanlar Kâbe’ye mi tapıyorlar?” / 115
- “Gayrimüslimler niçin Mekke’ye giremez?” / 118
- “İslam’da reenkarnasyon var mı?” / 122
- “Neden erkekler hep kadınların önünde oturuyor?” / 125
- “Müslüman erkekler neden nâdiren gülümsüyor, hayatın tadını çıkarmıyorlar?” / 129
- “Müslümanlar niçin tebliğ yapmak için çalışıyorlar?” / 131
- Kadın hakları, çok evlilik, iffetin korunması, tesettür konuları / 133
- “Peygamberimiz neden çok evlilik yaptı?” / 146
- “Şeriat nedir? Mükemmellik mi, barbarlık mı?” / 149
- “Müslümanlar niçin birbirleriyle savaşıyorlar?” / 159
- Allah’ın merhameti mi büyük, senin günahın mı? / 162
- Huzuru bulmak mı istiyorsun? Sana çok yakın! / 165
- İslâm’ı kabul etmeyenlerin bahaneleri / 168
- Müslümanlar aşırı mı? / 171
- Ana dilimizde ibadet edemez miyiz? / 173

İNSANLARIN çoğu ailelerini/ebeveynlerini körü körüne takip ediyor. Birisi eğer Hıristiyan ise, babası Hıristiyan olduğu için Hıristiyan oluyor. Eğer birisi Hindu ise, babası Hindu diye o da Hindu oluyor. Birçok Müslüman, babası Müslüman olduğu için Müslümandır... Bu ateistik bir düşüncedir.

Babası, ailesi dindar olduğu hâlde kendisi aynı inanca sahip olmayabilir.

Ateistlerin bir çoğunun bilime ve teknolojiye inandıkları için ateist olduklarını fark ettik. Bu insanlar, bilimin bu kadar ilerlemesiyle bizim herhangi bir kutusal kitaba ya da inanca ihtiyacımız olmadığını düşünüyorlar.

Ateistlere sorduğum ilk soru: Bir cihaz, âlet olduğunu varsayalım, bir makine. Dünyada hiç kimsenin daha önce görmediği bir şey. Eğer bu cihaz karşına getirilse;

– “Bu makinenin ya da cihazın işleyişini ilk olarak kim söyleyebilir?” diye sorarsak, o ne cevap verebilir?

* <https://www.youtube.com/watch?v=-tpBiS3SqBA>

Varsayalım ki hiç kimsenin daha önce görmediği bir makine var ve bunu ateistin karşısına çıkarttık ve “bu makinenin ya da nesnenin işleyişini ilk olarak kim söyleyebilir?” diye sorduk. Ateistin size verebileceği cevap, bunu söyleyebilecek ilk kişi “imalatçıdır”, bazıları “yaratıcıdır”, bazıları “mucittir”, bazıları “üreticidir” diyecektir. Her ne derlerse desinler, “imalatçı”, “yaratıcı”, “mucit” ya da “üretici”, az çok benzer şeylerdir. Bunu aklınızın bir köşesinde tutun ve devam edin.

Sonra sıradaki soruyu sorun:

– **Evrenimiz nasıl var oldu?**

Ateist, önce “başlangıçta bir gaz bulutu (nebula) vardı, sonra Büyük Patlama (Big Bang) meydana geldi” diyecek, “ikinci olarak da galaksilerin oluşmasına sebep olan ayrılma oldu. Güneş, ay ve üzerinde yaşadığımız dünya. Bu Büyük Patlama (Big Bang) olarak isimlendirilir.”

– **Evrenin yaratılışı konusundan ne zaman haberin oldu?**

O şöyle diyecek: “Yaklaşık 30-40 yıl önce bilim adamları keşfettiğinde.”

Ona soru sorun:

– Ama bahsettiğin şey (Big Bang), Kur’ân’da Enbiya sûresi 30. âyette bahsedilmiş: “*E ve lem yerallezîne keferû ennes semâvâti vel arda kânetâ ratkan fe fetaknâhuma...* (İnkâr edenler görmediler mi ki, göklerle yer bitişikken biz onları ayırdık...)” Big Bang hakkında söylediğin şeyler Kur’ân’da 1400 yıl önce bahsedilmiş zaten. Bunu kim söylemiş olabilir?

Ateist diyecektir ki, “bu belki bir rastlantıdır.”

Problem değil. Onunla tartışmayın ve devam edin:

– **Ayın ışığı, kendi ışığı mı, yoksa yansıyan ışık mı?**

Ateist bize şöyle diyecektir: “Önceden ayın kendi ışığı olduğu düşünülüyordu, fakat son olarak ay ışığı-nın yansıyan bir ışık olduğunu 100-200 yıl önce bilim sayesinde öğrendik.”

Kur’ân 1400 yıl önce Furkan sûresi 61. âyette, “*Te-bârakellezî ceale fîs semâi burûcen ve ceale fihâ sirâcen ve kameran munîrâ.* (Gökte burçları var eden, onların içinde bir kandil (güneş) ve nurlu bir ay barındıran Allah yüceler yücesidir.)” diyor. Arapça’da ay ışığı için kullanılan *münir* ya da *nur*, yansıyan ışık manasına gelir. Yakın zamanlarda öğrendiğimiz ayın ışığının yansıyan ışık olduğundan, Kur’ân’da 1400 yıl önce kim bahsetmiş olabilir?

Ateist diyebilir ki, “Peygamberiniz Muhammed [s.a.v] belki zeki bir adamdı.”

Onunla tartışmayın ve devam edin.

– **Üzerinde yaşadığımız dünya nasıl bir şekle sahiptir?**

Ateist diyecektir ki: “Küre biçimindedir.”

– **Bunu ne zaman öğrendik?**

Bize diyecek ki: “1597’de Sir Francis Drake, dünya çevresinde yelkenliyle dolaştı ve dünyanın küre biçiminde olduğunu kanıtladı.”

Fakat Kur’ân bize 1400 yıl önce Naziât sûresi 30. âyette diyor ki, “*Vel arda ba’de zâlike dehâha.* (Ve yeri de yumurta biçimine soktu.)” Arapça’daki *dehâha* kelimisinin anlamlarından biri “genişletmek, yaymak”

iken, diğeri *dahv* kelimesinden türer ki, devekuşu yumurtası anlamına gelir.

Bildiğimiz üzere dünya tam olarak top gibi yuvarlak değil, bir elips şeklindedir.

– **Bundan 1400 yıl önce dünyanın şeklinin elipse benzer olduğunu kim söylemiştir?**

Tekrar ateist diyebilir ki, “senin peygamberin belki de süper zekiydi.” Onunla tartışmayın ve devam edin.

– Ben okuldayken güneşin sabit olduğunu öğrenmiştim. Güneş dönüyor, fakat belli bir yörünge etrafında dönmüyor.

Sonra ateist diyecek ki, “bu da mı sizin Kur’ân’ınızda bahsedilenlerden?”

– Hayır, bu benim okulda öğrendiklerim. O yıllarda güneşin sabit olduğunu, belli bir yörüngede dönmediğini öğrendim. Ama Kur’ân Enbiyâ sûresi 33. âyetinde diyor ki, “*Ve huvellezî halakal leyale ven nehâra veş şemse vel kamer, kullun fî felekin yesbehûn.* (Geceyi ve gündüzü, güneşi ve ayı yaratan O’dur. Her biri bir yörüngede yürür.)” Kur’ân diyor ki, (dünya) güneşin yörüngesinde dönmesinin dışında kendi ekseninde de dönüyor.

– Kur’ân’da bundan 1400 yıl önce kim bahsetmiş olabilir?

Ve ateist sessizliğe gömülecek. Uzun bir duraksama. Onu beklemeyin, devam edin.

– Bugün bize bilimin “evrenin genişlemesiyle” ilgili söylediklerini, 1400 yıl önce Kur’ân Zariyât sûresi 47. âyetinde söylemiştir.

Kur'ân, okullarda öğrendiğimiz “su döngüsü”nden bahseder. Bernard Palissy 1580 yılında bunu ilk tanımlayan kişidir. Suyun okyanustan nasıl buharlaştığını, bulut hâline geldiğini, içeriye doğru ilerlediğini ve yağmur olarak düştüğünü... Bu “su döngüsü”nden ayrıntılı şekilde bir çok âyette bahsedilmiştir: Zümer sûresi 21. âyet, Rum sûresi 24. âyet, Hicr sûresi 22. âyet, Müminun sûresi 18. âyet, Nur sûresi 43. âyet, Rum sûresi 48. âyet, A'raf sûresi 17. âyet, Furkan sûresi 48-49. âyet, Fâtır sûresi 9. âyet, Yâsin sûresi 34. âyet, Mülk sûresi 30. âyet, Tarık sûresi 11. âyet.

Kur'ân'da yüzlerce âyet sadece “su döngüsü”nden bahseder ki, bilim bunu son dönemlerde keşfetmiştir.

Konuşmaya devam edebiliriz.

– Bitkilerin cinsiyeti olduğunu önceleri bilmiyorduk. Bu bilgileri bugün öğrenmeye başladık. Kur'ân Tâhâ sûresi 53 âyetinde bundan bahsediyor: “...*fe ahracnâ bihî ezvâcen min nebâtin şettâ*. (Sonra da onunla, farklı farklı bitkilerden çiftler çıkardık.)” Bugün öğrendik ki iki tip su vardır. Buna Kur'ân'da Furkan sûresi 53. âyetinde ve Rahmân sûresi 19-20. âyetinde değinilmiştir: “*Merecel bahrayni yeltekıyân, beynehumâ berzehun lâ yebgıyân*. (Birbirine kavuşan iki denizi salıvermiştir, fakat aralarında bir engel vardır ve birbirlerine karışmazlar.)

Bugün bilim adamları diyor ki, dağlar deprem olmasını engellemektedir. Bu da 1400 yıl önce Kur'ân'da Nebe' sûresi 6-7. âyetlerinde bahsedilmiştir: “*E lem nec'alil arda mihâdâ, vel cibâle evtâdâ*. (Yeryüzünü bir beşik, dağları da birer kazık yapmadık mı?)”

Kur'ân biyoloji hakkında diyor ki, "...ve cealnâ minel mâi kulle şey'in hayy... (...her canlı şeyi sudan yarat-tık...)" Enbiyâ sûresi 30. âyette. Kur'ân bunu 1400 yıl önce bize haber vermiştir.

Kur'ân zooloji hakkında bize haber veriyor. Örümce-ğin hayat tarzından Ankebût sûresi 41. âyette; karın-calar hakkında Neml sûresi 18. âyette; arılar hakkında Nahl sûresi 68-69. âyetlerde.

Kur'ân embriyoloji hakkında bize bildiriyor. Alak sûresi 2. âyet: "*Halakal insâne min alak.* (O insanı alaktan yarattı.)" Alak'ın "yapışkan madde" olduğunu yeni öğreniyoruz. Müminûn sûresi 13-14. âyette embri-yolojik aşamalardan bahseder.

Bilimsel noktalardan konuşmaya devam edebiliriz. Kur'ân'da binden fazla âyet bilimden bahseder. Her bilimsel gerçekten sonra "bunu Kur'ân'da kim bahset-miştir?" sorusunu sorun.

Ateistin verebileceği tek cevap "yaratıcı", "imalatçı", "mucit" ya da "üretici"dir. Bu yaratıcıyı, bu imalatçıyı, bu mucidi ya da bu üreticiyi biz Müslümanlar Allah (celle celalüh) olarak adlandırıyoruz.

Allah'ı
kim yarattı?*

– “Kur’ân Allah kelâmıdır” diyorsunuz. Peki Allah'ı kim yarattı? Allah nereden geldi?

KARDEŞİMİZ güzel bir soru sordu. Dedi ki: “Eğer Kur’ân Allah kelâmı ise Allah'ı kim yarattı?” Çok güzel bir soru! Peki sana sorayım kardeşim: Arkadaşın John doğum yaptı, diyelim. Tahmin edebilir misin çocuğun erkek ya da kız olduğunu? Sadece tahmin edeceksin. Tahmin et!..

- **Hayır...**
- Kız mı erkek mi?
- **Tahmin edemem.**
- Nasıl yani?!
- **Tahmin edemem!**
- Şansını dene, % 50 şansın var...
- **Evet, biliyorum yarı yarıya şansım var!**
- Tamam o zaman, söyle.
- **Erkek.**

* https://www.youtube.com/watch?v=mW_AKCL1dSE

– Demek erkek! Arkadaşım, erkek adam doğum yapabilir mi? Eee, o zaman erkek mi kız mı...

– **Ama John kız da olabilir...**

– Diyorum ki senin arkadaşın John... John diye bir kız adı duymadım.

– **Hayır, bence vardır.**

– Peki, erkek arkadaşın hastaneye gitti, doğum yaptı, çocuk erkek mi, kız mı?

– **Kız...**

– Yahu, erkek adam doğum yapar mı be birader?

– **Hayır!**

– Şimdi anladın! Evet, şimdi anladın sen. Bir erkek doğum yapamaz. Bu soru gereksiz olur. Bu yüzden Allah, tanımı itibariyle yaratılmamıştır. Bu açıdan “Allah’ı kim yarattı?” sorusu benim sana sorduğum: “Erkek arkadaşın doğum yapsa kız mı erkek mi olur?” sorusu gibi mantıksız olur. Bir erkek, tanımı itibariyle doğum yapamaz; kız mı erkek mi, diye soramazsın. Allah’ın tanımı da yaratılmamış olmasıdır zaten. Her yaratılanın bir yaratıcısı vardır, ama Yaratıcı’nın yaratıcısı olmaz.

Bu yüzden ateistlerle tartışırken asla “her şeyin yaratıcısı vardır” demem. Derim ki, her yaratılanın yaratıcısı vardır. İşte, “Allah yaratıcıdır” tanımına göre, eğer hâlâ “Yaratıcı’nın yaratıcısı kim?” dersen, o yaratıcı değildir. “*Ve lem yekun lehu kufuven ehad.* (Onun bir dengi yoktur.)” Buna göre Allah yaratılmamıştır.

– İslâm'da, Hıristiyanlık'ta ve Yahudilik'te “Tanrı” anlayışı birbirine benziyor. Tanrı, kendisinden başkasına ibadet edilmesinden hoşnut değil. Ama Hinduizm ve Budizm gibi diğer dinlerde, bu dinlerdeki tanrı sanki daha geniş kalpli, çünkü “bana ibadet etmezseniz sizi cehenneme koyacağım” demez.

Yine (İhlas sûresinde) “O yaratılmışlardan hiçbirine benzemez” derken Kur’ân’da, İncil’de ya da Yahudi kitaplarında neden Allah’a insanî hisler atfediyoruz. Mesela bana babam para verse ve ben de onu fakirlere verirken babamı unutsam, babam bundan hoşlanmaz, ama bu insanî özellik; tanrı daha geniş gönlüdür, O’na ibadet etmesem dahi bir problem olmamalı, beni cehenneme koymamalı. Çünkü bu bencilce bir davranış, bencillik ise insana ait bir özelliktir, Tanrı’ya değil.

BU KARDEŞİMİZ benim can dostum gibi, her Dubai’ye geldiğimde hiç bir soru-cevap oturumu onsuz geçmiyor. Yıllardır beni takip eder,

* <https://www.youtube.com/watch?v=1z0-IYnINjA>

daha önce de güzel tartışmalarımız oldu. İsmi söylememesine rağmen arkadaşımıdır... Allah hidayet etsin kendisine. Çok güzel sorular sorar. Zor sorular olsa da, çok güzel sorular. Aslında bana meydan okuması hoşuma gidiyor. Şimdi bana yeni bir soru soruyor, meydan okumaları severim, güzel sorular sorsa da hep...

– **Bu benim son sorum efendim... Son sorularımdan biri...**

– İslâm'ı kabul etmeden önceki son soru!

– **Son sorularımdan biri...**

– İslâm'ı kabul etmeden önceki!

– **Şunu açığa kavuşturalım...**

– Bana diyorsun ki, halkın önünde İslâm'ı kabul etmem... Tamam, problem değil.

– **Hayır hayır, önce sorumu açıklığa kavuşturalım...**

– Tamam, açıklayacağız. Sana halkın önünde İslâm'ı kabul et demeyeceğim, dün de yaptık.

– **İslâm çok güzel bir din, bana huzur veriyor. Bir çok güzel şey söyleyebilirim, ama bazı şüphelerim var...**

– Tamam, açıklamaya çalışalım. Bana, mesleğin olan mühendislikten daha fazla İslâm'a vakit ayırdığını söylemiştin..

– **Doğru, evet. Daha çok keyif alıyorum.**

– Ben de senin sorularından keyif alıyorum...

Kardeşimiz çok güzel bir soru sordu. Çok meydan okuyan, şaşırtmalı, zor bir soru. Şunu biliyor ki, Hıristiyanlık, Yahudilik ve İslâm da, "Allah'tan başka ilah yoktur" der. O'nun resmini yapmayın ve puta tapmayın der, ama İslâm bir adım daha öne çıkar; Allah

şirk dışında bütün günahları affedebilir. Nisa sûresi 48. âyette böyle der... Ama Hinduizm'de ya da Hıristiyanlık'ta hiçbir yerde: "Şirk koşarsan Allah seni affetmez." demez. Geniş gönüllü olma konusuna gelmeden önce, Kur'ân'ın hiçbir yerinde, "cinayet işlersen Allah seni affetmez" denilmez. Kardeşim, hiç bir yerde cinayet işlersen Allah seni affetmez demez. Bu, "cinayet işleyeceğim" anlamına mı geliyor? Evet kardeşim?

– **Tekrar eder misiniz?**

– Kur'ân'da hiçbir yerde, "cinayet işlersen affedilmezsin" ifadesi yoktur. Aslında adam öldürmek, İslâm'ın nazarında en büyük ikinci günahdır, suçsuz birini öldürmek tabi. Şirkten sonra cinayet gelir.

Maide sûresi 32. âyette denildiği gibi: "...*Men katele nefsen bi gayri nefsin ev fesâdin fil ardı fe ke ennemâ katelen nâse cemâa...* (Kim cinayet suçu işlememiş veya yeryüzünde fesat çıkarmamış bir kişiyi öldürürse, sanki bütün insanlığı öldürmüş gibi olur.)" Ama hiç bir yerde Kur'ân, "cinayet işlersen Allah seni affetmez" demez. "Allah asla affetmez" demez. Bu, cinayet işleyeceğim anlamına mı geliyor?

– **Hayır!**

– Yeterli! Aynı şekilde Veda'da, "Şirk koşarsanız Allah sizi affetmez" denmemesi, senin şirk koşacağın anlamına gelmez.

– **Anladım, ama şunu diyorum...**

– Biliyorum, sen anlayışlı birisin; geniş kalpli meselesine geleceğim. Sorunun tamamını cevaplayacağım. Şimdi sorunun ilk kısmını cevaplıyorum. Devamına sonra geleceğim. Cevaplayacağım, sabret yahu. Soruyu

parçalara ayırmayı severim; daha iyi anlarım böylece, ayrıca diğer insanlar da daha iyi anlar. Sen zeki bir insansın, İngiltere'den gelen bir mühendis...

Şimdi gelelim senin “geniş gönüllülük” meselesine... İslâm'da “eğer bunu yapmazsan seni cezalandırırım” durumu vardır ve bu insan tabiatında olan bir şeydir. Bir baba oğluna para verdiğinde, oğlu da başkalarına yardım etmezse, babası memnun olmaz, insanî bir şey bu, sana katılıyorum. Tanrı daha üstündür bundan, katılıyorum sana. O zaman neden tanrı hoşnut olmaz, çok güzel soru, çok zekice, inşallah ikna olacaksın, halkın içinde İslâm'ı kabul et demeyeceğim, merak etme. Dün konuştuğumuz gibi.

Kur'ân diyor ki: Allah sana muhtaç değildir, sen ona muhtaçsın.

Şimdi senin soruna gelelim. Soruyu daha basit hâle getiriyorum aslında.

Neden “*Allahuekber* (Allah en büyüktür)” deriz ki?! Biz bunu söylesek de söylemesek de Allah'ın büyüklüğü değişir mi? Hayır! Sen böyle söylesen de, söylemesen de Allah için hiç bir şey değişmez. Neden bunu söylememiz gerekiyor peki? Asıl soru bu. Allah insan psikolojisini biliyor, mesela, annen kalp krizi geçiriyor ve uzman bir doktora ihtiyacın var. Eğer bulacağın doktorun çok ünlü olduğunu biliyorsan, sana annenle ilgili tavsiyelerde bulunacak diyelim... Bir de bilmediğin bir doktorun sana tavsiyeleri olacak. Hangisinin tavsiyelerine uyarsın?

– **Ünlü olan doktorun tabii ki...**

– Neden? Çünkü sahasında bir numara olduğunu

biliyorsun, çok ünlü olduğunu biliyorsun, bu yüzden Allah'ın bizden kendisini övmemizi isteme sebebi, O'nun faydasına değil, senin faydanadır. Çünkü Allah'ı övdüğün zaman, O'nun tavsiyelerini dinleyeceksin. Allah'a değil, sana faydası var. Üstelik doktor sana tavsiyelerde bulununca para alır, bir menfaati var, ama Allah'ın yok. O yüzden Allah geniş kalplidir, seni cezalandırması O'na bir fayda mı sağlıyor, hayır! Seni cezalandırmasıyla bir fayda sağlamaz ama bununla sana bir korku vermiş olur. Neden? Çünkü, alkol alırsan seni cezalandırır, uyuşturucu alırsan cezalandırır. İyi de Allah'a ne zararı var ki o zaman?! Şayet “uyuşturucu kullanmayın, ama kullanırsanız da cezalandırmam sizi” deseydi, uyuşturucu alacak mıydın, alacaktın elbette!

Örnek verirsem yine...

– **Cehennem ateşinin korkusu, bana zarar verecek bir şeyi kullanmamı engellemez; bunu zihnime sokamaz!**

– İşte Allah insanları farklı şekillerde ikna eder. Senin gibi bazı zeki insanlar mantıklarını kullanırlar. Bazı insanlar uyarılmak ister, bazıları ceza ister bazıları da mükâfat ister. Üç-dört şekilde Allah insanlarla konuşuyor burada. Kendi mantığıyla hareket ediyorsan, benim gibisin sen de. Bazı insanlar hiç mantıklarını kullanmazlar, ama ödül olunca hemen yapayım der. Cezası varsa uzak dururum der.

Bir sınavda bir öğretmen düşün, 2 + 2 kaç eder, 4 eder; ikna olduk tamam. Sınavda ayrıca diyorsun ki, soruları doğru cevaplayanlar ilave puan alacak, dersi

geçecek, yanlış yapanlar dersten kalacak. Öğretmen yüzlerce şey söylerse, herkes için hatırlaması zordur. Ama ödülü hatırlarsın, “doğru yaparsan geçiririm seni, yapmazsan dersten kalırsın.” Şimdi öğrenci ezberlemeye başlıyor işte, senin mühendisliği bitirdiğin gibi, sen de kalmaktan korkuyordun değil mi? Eğer korkmasaydın kaybedebilirdin, ama öğretmen her hâlükârda seni geçirseydi çalışacak mıydın dersine?

– **Hayır!**

– Mantığınla düşün. Hukuku anlıyorsun, trigonometriyi anlıyorsun, kimyayı anlıyorsun ama hatırlaman için, dersi dinlemek için, uyanık kalman lâzım. Problem yok, evet anlıyorsun, ama sınavda ne yazarsan yaz, $2 + 2 = 3$ yazsan da geçeceksin desem, çalışır mısın?

– **Hayır!**

– Asıl amacın burada derece almak değil mi? Ama yanlış cevapladığında kaybedersen derece alamayacaksın. Burada Allah mantıkî olarak konuşuyor, bazı insanlar için cehennem ateşinin bir önemi yok. Mantık!? Ama diğer insanlar ödül ister, bir çocuğa mantıklı anlatsanız da, “sana çikolata vereceğim” dersiniz, bazen de “yaparsan tokadı yersin” dersiniz.

Allah bizim yaratıcımız olarak insan psikolojisini en iyi bilendir. Bazen mantık, bazen ödül, bazen de ceza... Ama Allah emir verdiğinde yapılmalıdır, yerine getirilmelidir. Meselâ diyelim ki senin oğlun, biliyorum evli değilsin, inşallah bir gün evleneceksin, Müslüman biriyle evlenirsin inşallah...

– **Evet, inşallah.**

– Oğlun diyelim ki, beş yaşında ve pencereden atlamak istedi. “Oğlum, atlama!” dedin, “atlamak istiyorum” dedi. Öleceksin diyorsun, “problem değil, atlayacağım” diyor. Bir tokat atarsın, değil mi?

– **Evet!**

– Atlamak istediğinde, tokatı yapıştırırsın. Burada “baba nâzik davranmıyor” diyemeyiz; buradaki amacın çocuğa zarar vermek mi?

– **Hayır!**

– Buradaki ufak zararın amacı, daha büyük zararı önlemektir.

– **Evet!**

– Burada blöf yapmayız, çünkü basit bir şey değil bu, eğer bırakırsak atlayacak, bu yüzden tokat atarız. Aynı şekilde Allah da der ki, bu kötü, şu iyi, bu ceza, bu ödül. Bir şey dediğinde de o doğrudur. İslâm’da Allah en merhametlidir, diğer tanrı anlayışları arasında en şefkatlidir hem de. Diğer tanrı modellerinde, her hâlükârda sınavı geçiyorsunuz. Böyle öğretmen olur mu? Diyelim ki bir öğrenci sabah akşam çalışacak, diğeri ise eğlenip gezecek, öğretmen ikisini de geçirecek; böyle bir öğretmeni kabul eder misin?

– **Hayır!**

– Neden? Öyleyse sen çok kaba bir insansın! İyi bir insan değilsin, kibar değilsin... Hayır hayır, yanılıyorum, çünkü sen adâlete inanıyorsun. Yani Allah’ın merhameti ve şefkati yanında bir de adâleti vardır. Kız kardeşin ya da annen tâciz edilse, “problem yok, affetmeliyiz” mi dersin? Tam tersi, Hesap günü Tanrı’ya: “Niçin affettin?” diye sorarsın.

– Yanlış fiilleri cezalandırmamalı demiyorum ben, ama Allah kendi zatına bir şey koyuyor ve benden başkasına ibadet edersen cezalandırırım, affetmem diyor.

– Bu doğru, evet...

– **Bu bencilliktir...**

– Kalp uzmanı bir doktor annenize dese ki: Bu ilaç size iyi gelecek, başka bir şey kullanmayın sakın. Ama bir başkası da “şunu kullan” dese, burada uzman der ki: Başka ilaç alırsan annenin hayatı tehlikeye girer. Başkasını dinler misin şimdi? Dinler misin, dinlemez misin? Uzman doktor diyor ki, bu dilaltından başka bir şey kullanma! Bilmediğin başka bir doktor gelse onu da dinlemezsin.

– **Uzmanı dinlerim...**

– Doğru. Kalp uzmanı evet uzmandır, ama Allah en büyük uzmandır. Kalp uzmanını dinliyorsun ama kalbini yaratanı dinlemiyorsun.

– **Evet, evet...**

Şimdi mantık kullanıyoruz; kalp uzmanı bize başkasını dinleme diyor, ama yine de bu kişi bir insan, Allah da, “benden başkasına ibadet etmeyin” dediğinde, biliyor ki; eğer başka bir şeye ibadet edersen ve onu takip edersen, sana zarar verecektir. Allah yarattıklarının zarar görmesini istemiyor. Burada büyük bir uyarı yapıyor. Diğer günahları affedebilirim, diyor, ikinci büyük günah olan “cinayet” bile olsa. Başkasına taparsan, her şeyi yapabilirsin, cinayet, uyuşturucu, tecavüz vb., çok tehlikeli... Rehberimiz burada, tastamamdır. Çünkü Allah yaratıcı olduğu için, başka bir şeyin yaratıcı olmadığını da en iyi bilendir. Eğer başkası yaratıcı

gibi davranırsa, Allah da başkasının yaratamayacağını bildiği için, çok tehlikeli olduğunu bilir, bu yüzden der ki: Başkasına ibadet etmek, yaratıcı olarak başkasına uymak, normal uymak değil bu, anneye babaya uymakta sıkıntı yok, Allah'ın emirlerine karşı gelmekte sıkıntı var. Kur'ân ile sınava giriyoruz ama Hindu kitaplarıyla geçemiyoruz. İncil ile de geçemiyoruz. Sana önceki soruyla alâkalı katılsam da, belki bu biraz belirsizdi. Yüzde sekseni, yüzde yüzü doğru olan bir kitabın, yüzde yirmisi belirsiz ama inşallah belli olacak ve bu da doğru olacaktır. Bu şekilde düşünürsek tabi...

– Yüzde sekseni doğru ama eğer yüzde yirmisi belirsiz ise...

– Bir şey söylüyorum şu an, henüz biz bu doğruları anlama seviyesinde değiliz, bilim bu kadar ilerlemedi. Belki yüz yıl sonra, belki bin yıl sonra doğrulanacak. Bizler sınırlıyız, problem bende ve sende; Kur'ân'da değil yani. Aynı şekilde bir insan eğer çok güçlüyse, kalp uzmanıysa, işini çok iyi biliyorsa, dediği şeyleri emin olarak söyler. Emin olmayan ise, başka şeyler de tavsiye eder, ama Allah emin olduğu için bu emirleri veriyor. Kendinden çok emin. Sen O'nun yaratıcı olduğundan tam olarak emin değilsin. Emin olunca sen de uyacaksın. E bu kitabın da Allah sözü olduğuna inanman gerekir. İsteyeceksin bunu...

– Evet

– Araştırman tamamlandığında, göreceksin ki, diğer kitaplar sınavı geçmene fayda sağlamayacak. Sana meydan okuyorum, Kur'ân'a benzer değil, yakın bir kitap bile getiremezsin.

– **Evet, bu en güçlü kitap, buna şüphem yok!**

– Sana şimdi kabul et demeyeceğim, çünkü olaydan dolayı. Burada bilmemiz gereken şey, ego Allah'ta değildir, ego sendedir. Sen egoistsin...

– **Egoist değilim, hayır, ama dediğim gibi bir çoğundan en güçlüsü bu...**

– Allah'a dua edeceğim, çünkü seni seviyorum Rahul.

– **Evet, ben de sizi seviyorum.**

– Seni seviyorum bu yüzden, Allah'a dua edeceğim, sana hidayet etmesi için. Bunu bize söylemene gerek yok. Bana dün dedin ki, "halkın içinde söylemem gerekir mi?", ben de "hayır" diyorum. Bence sen de Allah'a teslim olan birisin, Rabbim sana hidayet etsin ve inşallah çok güzel bir Müslüman eşin de olur.

Allah insanı
niçin yarattı?*

– Neden insanoğlu var?

KUR'ÂN'DA bir âyette; Zariyât sûresi 56'da: “*Ve mâ halaktul cinne vel inse illâ li ya'budûni.* (Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etsinler diye yarattım.)” denilmektedir. Anlayacağımız ilk şey; Allah'a ibadet/kulluk etmek, ama daha ayrıntılı istersen, Mülk sûresi 2. âyette: “*Ellezî halakal mevte vel hayâte li yebluvekum eyyukum ahsenu amelâ ve huvel azîzul gafûr.* (Hanginizin daha güzel davranacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratan O'dur. Ve O mutlak galiptir, çok bağışlayıcıdır.)” Yani bu dünyada olmamızın sebebi, öbür dünya için bir sınavdır. Biz buna inanırız. Bir çok dinde de vardır; bu hayattan sonra başka bir hayat vardır. Bu yüzden yaşadığımız hayatta eğer Yaratıcının emirlerine uyarsak, öbür dünyada kazançlı olacağız. Ve bu emirleri Yaratıcının ihtiyacı olduğu için yapmıyoruz. Müslümanlar olarak biz

* <https://www.youtube.com/watch?v=Vv28IyIKqZQ>

kendi ihtiyacımız için ibadet ederiz. Uzun dönemlik bir fayda bu, karşılığı peşin değil yani.

Allah bizim için neyin faydalı olduğunu bilir. Kur'ân'da neyi bize emretmişse bizim faydamız için söylemiştir. Uygulamamız hâlinde kazançlı çıkarız. Kısaca asıl sebep bu dünyanın bir imtihan olması. Eğer Allah'ın emirlerine uyarsan, öbür dünyada kazançlı olacaksın ebediyen. Bu hayat geçici...

– Öbür dünya kavramına geleceğim, ama insanoğlunun karşılaştığı en büyük tehlike nedir?

– Bunu dinî anlamda soruyorsan “şeytan” diyebiliriz. Bize kötülüğü aşılır. Diğer şekilde sorarsan, bir yönüyle materyalizm olabilir, günümüzde. Dinî olarak, şeytan ki, insanoğlunu baştan çıkarır, doğru yoldan saptırır. Ve benim hissettiğim bir diğer tehlike, dediğim gibi, materyalizm ise insanların güce, paraya yönelmeleri...

– Aç gözlülük yani...

– Aç gözlülük, evet, tutku.

– Bu duyguya kapılmak yani asıl tehlike, içimizdeki duygu...

– Evet, doğru.

– Eğer size gelip “hayatımı nasıl yaşamalıyım?” diye soran birine, tek bir cümle ile ne derdiniz?

– Tek cümleyle söyleyeyim: “Kendini Allah’a ada!” İnsanın isteğinden çok Allah'ın isteği... Kısacası bu hayatı yaşayacaksan, Allah’a ada kendini.

Toprak, su, sperm:
İnsan hangisinden
yaratıldı?*

– İsmim Cavit, öğrenciyim. Bir soru sormak istiyorum: Kur'ân'ın bir kısmında insanın spermden yaratıldığı ifade edilir. Bu durum modern bilim ile paraleldir. Ancak bir başka yerde topraktan yaratıldığından bahsedilir. Bu durumda Kur'ân-ı Kerîm kendisi ile mi modern tıp ile mi çelişmektedir?

KARDEŞİMİZ bir soru sordu: Kur'ân-ı Kerîm'in bir yerinde insanoğlunun spermden üretildiği bahsedilir ki, bu modern ilim ile uyusmaktadır. Başka bir yerde ise topraktan yaratıldığından bahseder. Bunu ilmî olarak açıklayabilir misiniz? Ve Kur'ân burada çelişmiyor mu? Bir yerde sperm, farklı yerde ise topraktan bahsediliyor.

Daha önce belirttiğim gibi Kur'ân'da Kıyamet sûresi 37 ile 39. âyetlerinde bu durumdan bahsedilir. Orada insanoğlunun spermden yaratıldığı ifade edilir. Bu durum bilim tarafından ispatlanmıştır. Aynı şekilde

* <https://www.youtube.com/watch?v=IOHjpM2H6Vs>

Kur'ân'da A'lâ sûresinin 5. âyetinde insanların topraktan yaratıldığı ifade edilir.

Günümüzde bilim insan vücudundaki tüm elementlerin aynı zamanda toprakta da olduğunu belirtir. Aynı elementler yeryüzündeki topraklarda da mevcuttur. Bu şekilde insanoğlunun topraktan yaratıldığını anlatan âyet ilmî olarak ispatlanmış olur. İnsanoğlundaki tüm elementler ve moleküller toprağın içinde mevcuttur. Bu miktarlar az veya çok değişmektedir.

Sorunun ikinci kısmı ise, “burada bir çelişki yok mu?” idi. Kur'ân bir yerde insanoğlunun spermden, bir yerde ise topraktan yaratıldığından bahseder, bu bir çelişki değil midir? Çelişmek iki durumun birbirinden farklı, ilgisiz olması anlamına gelir. Birbirlerinin yerlerini tutmazlar.

Kur'ân insanoğlunun sadece spermden ve topraktan yaratıldığından da bahsetmez. Furkan sûresinin 54. âyetinde insanoğlunun sudan yaratıldığı ifade edilir. Bunun üç çelişki olacağını düşünebilirsin. Bilim insanoğlunun hem spermden hem topraktan hem de sudan yaratıldığını ispatlamıştır.

Farklı bir örnek olarak, kahve yapabilmek için bir miktar suya ve kahveye ihtiyacım var ve bunları ayrı ayrı durumlar olarak dillendiriyorum. Bu bir çelişki değildir. Çünkü ikisine de ihtiyacım var. Eğer şekerli kahve yapmak istiyorsam şeker ilave ederim. Sütlü kahve yapmak istersem su yerine daha fazla süt eklerim. Sade kahve yapmak için sadece su eklerim.

Bu durumda Kur'ân'ın insanoğlunun topraktan, spermden ve sudan yaratıldığından bahsetmesi bir

çelişki değildir. Bu sadece bir farklılıktır. Bunun anlamı, bir konu hakkında birden fazla durum belirtilip bunların birbiri ile tezat teşkil etmemesidir. Meselâ dürüst, samimi ve saygılı diye tarif ettiğimiz birisinde bu vasıflar farklı da olsa birbiriyle çelişmemektedir. Ancak bu kişi sürekli yalan söylüyorsa, onun için dürüştür dediğimizde bu bir çelişkidir. Çünkü zıt durumlardır. Eğer zıt durumlar değilse farklılıktır.

Allah bizi
neden imtihan
ediyor?*

– Her şeye gücü yeten ve tek olan Allah neden dünyadaki tüm kötülükleri silmiyor? İsteddiği gibi herkesi mükemmel yapsa? Neden Allah'ın imtihanı 6.000 yıl sürüyor?

KARDEŞİMİZ çok güzel bir soru sordu: “Allah çok güçlüyse neden gelip dünyadaki tüm yanlışları düzeltmiyor? Neden dünyada imtihan edilmek 6000 yıl sürüyor?”

Eğer yüce Allah isteseydi, herkes Müslüman olabilirdi. Kur'ân'da bir çok yerde geçer. Yani tüm insanların Allah'a inanmasını sağlayabilirdi. Ama Kur'ân'da Mülk sûresi 2. âyette şöyle buyruluyor: “*Ellezi halakal mevte vel hayâte li yebluvekum eyyukum ahsenu amelâ.* (Hanginizin daha güzel davranacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratan O'dur.)” Bu, bana “biz okula gidiyoruz, sınava ne gerek var!” demeniz gibi, 10 yıl sonra sınavları yapanlara itiraz edeceksin, CCI, CBIC,

* <https://www.youtube.com/watch?v=ardK1dQM7mE>

ICS. Neden öğretmen bizi sınava tâbi tutuyor? Neden herkesi sınıf geçirmiyor?

Eğer öğretmen herkesi geçirirse, herkes tıp fakültesine gidecektir. Sonra herkes, bir değerlendirmeye tâbi tutulmadan, doktor olacak ve insanları öldürmeye başlayacaktır. Yani sen tıp sınavları için diyorsun ki; “neden tıp fakültesi hocaları bizi sınava sokuyor?”

Sınavlardaki amaç, seni sınıfta bırakmak değil, yeterli donanıma sahip olup olmadığını anlamaktır.

Buna benzer olarak yüce Allah insanları yarattı ve bize özgür irade verdi. Allah’ın yarattığı tüm canlılarda özgür irade olmasa da insanlarda ve cinlerde özgür irade vardır. Meleklerin iradesi yoktur. Allah ne emrederse onlar yüzde yüz O’nun emrine uyarlar. Ama insan, yaratılış itibariyle melekten daha üstündür. Allah özgür irade verdikten sonra O’nun emirlerine itaat edersen meleklerden üstün konuma gelersin. Eğer Allah’ın emirlerine uymazsan meleklerden daha aşağı konuma düşersin. Yani Allah bize “özgür irade” vermiştir. Ve, biz bu dünyaya gelmeden önce Allah sordu: Kim insan olmayı ister? Eğer insan olmazsan bulunduğu seviyede kalırsın. Dağlar Müslümandır, ağaçlar Müslümandır, hayvanlar Müslümandır, melekler Müslümandır. Müslüman demek, Allah’ın iradesini kabul eden demektir. Bütün hayvanlar Müslümandır. Bütün yıldızlar Müslümandır. Bütün bitkiler Müslümandır. Bütün melekler Müslümandır. Ama insanın yegane bir yaratılışı vardır: Allah’ın en güzel surette yarattığı mahluktur. Allah sordu: Kim Müslüman olmak ister? Allah Kur’ân’da sorumluluğu insanın aldığını bildirmektedir. Yani, ya aynı seviyede

kalırsın ya da insan olup yükselebilirsin. Hepimiz yüksek mertebeye erişebileceğimizi zannettik, ama şimdi kaçımız bu mertebedeyiz? Yani, bize özgür irade verildi. Ve şimdi bir sınavdayız.

Eğer yüce Allah herkesi geçirse, “yüce Allah haksızlık yapıyor” derim. Eğer yüce Allah herkesi cennete koyarsa; ben çok iyi biriydim, hırsızlık yapmazdım, dürüst biriydim. Bu adam hırsız, beş para etmez biriydi; sonra birlikte cenneteyiz. Bu adamı niye cennete koydun diye yüce Allah’a sitem ederdim.

Yüce Allah Kur’ân’da, Nisâ sûresi 40. âyette şöyle buyurur: *“İnnallâhe lâ yazlimu miskâle zerreh.* (Hiç şüphesiz Allah, zerre kadar haksızlık etmez.)”

Yüce Allah merhametlidir. Bize fırsat veriyor, bizi affediyor. Ama O, aynı zamanda adâletlidir. Buna dayalı olarak diyoruz ki, bu hayat, ölümden sonrası için bir imtihandır.

Biz Allah’ın yarattığı yegane varlıklarız. Bunun hakkında Kur’ân’da Zariyât sûresi 56. âyette şöyle buyurulmuştur: *“Ve mâ halaktul cinne vel inse illâ li ya’budûni.* (Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etsinler diye yarattım.)” O’na ibadet etmekle, O’nun emirlerine uymuş oluruz. Eğer O’na uyarsan sınavı geçmiş olursun.

Diğer yandan Kur’ân’da, “O isteseydi bütün insanlar Müslüman olurdu” buyruluyor. Bu, O’nun için çok kolaydır. Ama biz daha iyi ve yegane varlıklarız. Özgür irademizle O’nun emirlerine uyarsak Allah’ın katında üstün konumda oluruz.

BİR İNSANI, ölümden sonraki hayata inanmaya nasıl ikna edebiliriz? Allah'a ve ölümden sonraki hayata inanmayan bir kişiyi buna nasıl ikna edebilirsiniz?

Size bir soru sormak isterim:

Hırsızlık yapmak iyi mi yoksa kötü bir davranış mı?
Kötü!

Tecavüz etmek iyi mi, kötü mü? Kötü!

Kim iyi olduğunu söyleyebilir? Kimse!

Buradaki dört bin kişiden herkes hırsızlığın ve tecavüzün kötü olduğunu kabul ediyor. Herkes kabul ediyor mu?

– **Evet!**

Bir zihin egzersizi yapalım.

Mesela, benim bir kaçakçı olduğumu farzediniz. Çok güçlü bir kaçakçı. Dünyanın bir numaralı hırsız oldu-

* <https://www.youtube.com/watch?v=RBL5rT0Hic0>

ğumu düşünün. Sizleri de Allah'a ve ölümden sonraki hayata inanmayanlar olarak varsayalım. Sizler inanan kimselersiniz. Ben ise bir numaralı, çok zeki, mantık ve sebep ilişkisine inanan bir kaçakçıyım. Ben size diyorum ki, hırsızlık yapmak iyi bir davranıştır. Ben çok mantıklı ve bilime inanan biriyim. Hepiniz az önce hırsızlığın ve tecavüzün kötü bir şey olduğunu söylediniz.

Size soruyorum: Bana hırsızlık yapmanın neden kötü olduğunu belirten mantıkî bir sebep söyleyin. Ben de hırsızlık yapmayı bırakayım. Bilime inanan zeki bir insanım. Bana hırsızlığın kötü olduğunu belirten bir mantıklı sebep sunun ki ben de hırsızlık yapmayı bırakayım. Bana birisi mantıklı bir sebep söyleyebilir mi? Diyorsun ki, başkalarının hakkını yiyorsun. Kardeşimiz haklı. Başka birisinin hakkını çalıyorum. Birisini soyup bin rupisini alırsam onun emeğini çalmış olurum. Onun için kötü bir durum, benim için değil. Benim için neden kötü olduğunu mantık çerçevesinde açıklayın. Eğer birisinin parasını çalarsam, gidip akşam yemeği yiyebilirim. Beş yıldızlı bir otelde kalabilirim. Gezip tozabilirim.

Benim için neden kötü olduğuna dair mantık çerçevesinde bir sebep sunun. Hırsızlığa mâruz kalan kimse için kötü bir durum, benim için değil. Kardeşimiz diyor ki, polis beni yakalayıp cezalandırabilir. Bakanlar ve polis benim elimde. Size dedim ki, ben dünyanın bir numaralı kaçakçısıyım. Eğer basit bir hırsızsan hemen yakalanabilirsin. Ben bir numarayım, mafya gibi. Polisler ve bakanlar onların emrinde. Hâkimler de dahil. Hepsi vereceğim rüşvetler için sırada. Benim için

kötü olduğuna dair mantıklı bir sebep sunun.

Efendim?!

Egzersizizin başında dediklerimi hatırlayın. Ben bir kaçakçıyım. Sizler de beni hırsızlığın kötü bir şey olduğuna inandırmaya çalışıyorsunuz. Bana sadece bir tane mantıklı sebep söyleyin.

– **Haram!**

Haram! Sana göre haram. Sen hırsızlık yapma! Bana göre haram değil! Sana göre haram ve yasak ise hırsızlık yapma! Sana hırsızlık yapmanı kim söylüyor? Bana kanıtlayın. Mantık insanıyım. Sadece bir sebep. Benim için kötü olduğunu belirten bir sebep. Ben de hemen bırakayım. Sadece bir tane, iki tane değil. Sadece bir tane mantıklı sebep.

– **Sen de hırsızlığa mâruz kalırsın!**

Kardeşimiz zeki. Birisi beni soyacak. Kardeşim, size dedim ki, ben bir numara mafyayım. Yüzlerce korumam var. Sahnenin arkasında bekleyen yüzlerce korumam var... Küçük bir hırsız, hırsızlığa maruz kalabilir. Ben dünyada bir numarayım. Korumalarım var, kimse beni soyamaz... Sebep yok mu?.. Ölür müyüm?.. Zenginliğim ile ölürüm. Sen de öleceksin, ben de. Sorun ne o zaman? Herkes ölecek. Sen ölmeyecek misin? En azından ben ölmeden önce hayatın tadını çıkaracağım. Sen de öleceksin, ben de. Ama ben beş yıldızlı otellerde kalacağım. Kaliteli yiyeceklerim olacak. Sorun ne? Sen de öleceksin, ben de... Vicdanım buna izin vermez... Kardeşim benim vicdanım gayet rahat. Mantık adamıyım. Eğer senin vicdanın çalma diyorsa, çalma. Vicdanım da rahat... Sizden mantıklı bir sebep söyle-

menizi istiyorum. Eğer sizin vicdanınız hırsızlık yapmayın diyorsa, yapmayın. Benim vicdanım iyi bir şey olduğunu söylüyor. Ben hırsızlık yaptığımda bu durumdan faydalanıyorum. Hayattan zevk alıyorum. Neden yanlış olsun ki?..

Efendim? Ne yanlış oluyor?.. Diyor ki: Çalışmadan kolay para kazanıyorum. Diyor ki: Kazanmadan insanların parasını çalıyorum. Ben de ondan dolayı iyi bir şey diyorum zaten. Kolay para çalın. Neden zor işlerle uğraşalım. Size kolay para kazanma yolundan bahse dersem iyi bir şey midir, kötü bir şey mi? İyi tabii ki. Bütün bu sebepler çalmanın iyi bir şey olduğunu söylüyor. Bana neden kötü olduğunu belirten bir şey söyleyin. Hepiniz bana sadece “kötü” diyorsunuz. Bir tane örnek veremez misiniz?..

Efendim! Sizi duyamıyorum kardeşim... Amerikan nesli mi oluruz? Diyor ki, Bush olurmuşum? Tamamdır. Cevap verme süreniz bitti... Şimdi cevaba gelelim:

Dediğim gibi, bu bir zihin egzersizi idi. Eğer birisi size gelip İslâm şeriatini nasıl kanıtlayabileceğinizi sorduğunda, bu soruyu ona sorabilirsiniz.

Konularımızı değiştirelim. Farz edelim ki sizler kaçakçısınız. Siz bir numaralı kaçakçısınız. Ve ben de size yardım etmek isteyen bir Müslümanım. Siz kaçakçı olarak bana hırsızlık yapmanın kötü bir iş olduğunu ispatlamamı istiyorsunuz. Size desem ki, polis seni yakalar. Siz de bana, polis cebimde, dersiniz. Başkasına zarar veriyorsunuz, desem, beni ilgilendirmiyor, dersiniz. Vicdanın seni rahatsız eder, desem, benim vicdanım yok, diye cevap verirsiniz. Sizi birisi soysa ne

yaparsınız, desem, korumalarınızın olduğunu söylersiniz. Bir Müslüman olarak bunca tartışmadan sonra ilk olarak size Allah'ın varlığını ispatlamak olur. Mafya, kaçakçı, hırsız gibi insanlarda her şeyden önce materyalizm gelir. Kendisini en güçlü sanır. Ona ilk olarak Allah'ın varlığını anlatırım. “Kur’ân Allah Kelâmıdır” adlı konuşmamda bunu delillendirdim. Bu videoyu izleyip anlayan kimseler Allah'ın (cc) en üstün varlık olduğunu kabul eder... O kişiye ilk olarak kendisinin en güçlü olmadığını ispatlamak gerekir. En güçlü olan Allah Teâlâdır. Kur’ân ve bilimin yardımıyla bunu sağlarım. İkinci olarak, Allah'ın en güçlü olduğunu kabul ettikten sonra ne tür bir tanrı? Bana hiçbir şey olmuyor diye düşünebilir. Ve haklıdır da. Dünyada yüzlerce üst mafya, kaçakçı ve benzerlerine hiç bir şeyin olmadığına dair örnekler var. Haksız mıyım?! Bir sürü hırsız var dünyada. Çok rahat bir hayat sürüp huzur içinde ölmekteler. Evet, bazıları öldürülüyor, tutuklanıyor. Ama çoğu hayatını doya doya yaşamakta. Ve huzur içinde ölmekte... Kaçakçının sorusu: Eğer tanrı bu kadar yüce ise neden bizleri cezalandır mıyor? Nasıl bir adâlet bu?

Allah *sübhanehu ve teâlâ* Nisâ sûresi 40. âyette şöyle buyuruyor: “*İnnallâhe lâ yazlimu miskâle zerreh.* (Şüphesiz Allah kimseye zerre miktarı haksızlık yapmaz.)”

Sorduğum kimselerin çoğu, kendisine yapılan haksızlığa en üst dereceden ceza verilmesini istemektedir. Başkalarının haksızlığa uğramaları ise umurlarında değildir. Herkes kendisine âdil davranılmasını ister. Eğer bir başkasının eşi veya annesine tecavüz eden kişi

yakalanıp öldürülse, buna “barbarlık” derler. Ama tecavüz edilen annemiz olduğunda, ölüm cezasının en iyi karşılık olduğunu düşünürüz. Kendimize bir şey yapılmıncı hemen adâletin tecellisini talep ederiz.

Herkes adâletin gerçekleşmesini ister. Ancak mesele adâletin bu dünyada nasıl yerine getirileceğidir. Herkes âdil muamele göremez. Meselâ Hitler’in altı milyon Yahudiyi katlettiği söylenir. Kaç tane? Altı milyon! Hitler’i bugün yakaladığınızı düşünün. Ne tür bir ceza verirsiniz? En fazla, zehir odasına koyabilirsiniz. Ama bu sadece 1 ölümün bedeli olur. Peki, geriye kalan 5.999.999’a ne olacak? Onlarıncı cezasız mı kalacak? Nasıl bir kanun bu? Âdil mi?

Allah (cc) Âl-i İmrân sûresi 185. âyette şöyle buyuyor: *“Küllü nefsin zâikatul mevt ve innemâ tuveffevne ucûrekum yevmel kıyâmeh, fe men zuhziha anin nâri ve udhilel cennete fe kad fâz ve mâl hâyâtud dunyâ illâ metâul gurur.* (Her canlı ölümü tadacaktır. Ve ancak kıyamet günü yaptıklarınızın karşılığı size tastamam verilecektir. O vakit kim ateşten uzaklaştırılır ve cennete sokulursa o takdirde o kurtulmuştur. Ve dünya hayatı, aldaticı metadan başka bir şey değildir.)”

Son hesaplaşma kıyamet gününde yaşanacaktır. Görüldüğü gibi polisleri, bakanları, hâkimleri cebinde gören mafyaların, kaçakçıların, hırsızların cezalandırılması âhirette gerçekleşecektir. Bu şekilde şeriatın hükmü tamamlanmış olur. Âhret gününe inanmak.

Şeriatın üç seviyesi vardır:

Birincisi yapılmaması gerekenler (yasaklar) belirtiliyor. Hırsızlık yapmayın gibi.

İkincisi, hırsızlık yaparsan veya tecavüz edersen burada cezalandırılırsın.

Üçüncüsü ise âhiret. Her ülkede şariat olmadığı için suçlular cezalandırılmıyor.

Amerika'da ve Hindistan'da şariat yürürlükte değil. Bundan ötürü suçlular gerektiği gibi cezalandırılmıyor. Onlar âhirette cezalandırılacaklar. Allah (cc) Hitler'i âhirette cezalandıracak.

Allah (cc) Nisâ sûresi 56. âyette şöyle buyuruyor: *“İnnellezîne keferû bi âyâtinâ sevfe nuslîhim nârâ. Kullemâ nadicet culûduhum beddelnâhum culûden gayrahâ li yezûkûl azâb.* (Muhakkak ki âyetlerimizi inkâr eden kimseleri yakında ateşe atacağız. Onların derilerininin her yanışında, azabı tatmaları için onları [derilerini] başka deriler ile değiştireceğiz.”

Bugün bilim kanıtlamıştır ki, acı deriden başlamaktadır. Eğer Allah (cc) Hitler'i altı milyon kez yakmak istese bunu yapabilir. Dilerse on iki milyon kez de yapabilir.

Allah, çoğunluğun
cehenneme gide-
ceğini biliyorduy-
sa niçin önlemedi?*

– Adım Harris Phoneix. Arizona'lıyım. Bir pazarla-
ma şirketinde yönetici olarak çalışıyorum. Amerika'da
iki arkadaşım sizin videolarınızı izleyip Müslüman
oldular. Onlardan biri Hıristiyan, diğeri ateistti.

Bir arkadaşım sizin “Bir ateist ile nasıl tartışılır?”
adlı videonuz olan bir DVD verdi ve onu da izledim.
Fakat orada da aradığım sorunun cevabını bulamadım.
Bu soruyu bir çok din adamına ve zeki kimselere sor-
dum. Fakat tatmin edici bir cevap alamadım.

Şu ana kadar karşılaştığım ve Youtube'da da izledi-
ğim tüm din adamları arasında bence en akıcı, mantık-
lı ve kolay anlaşılabilir kişisiniz. Ve benim için gerçek-
ten çok önemli bu sorunun cevaplanması. Sorum iki
kısmıdan oluşuyor.

Birincisi; ben de agnostik ile ateist arasındayım,
henüz emin değilim. Allah bu kâinatın tamamını yarat-
tı ve Kur'ân'da da bundan birçok yerde bahsediyor.
Yaratılışın kaç gün sürdüğünü, dağları, bu ve buna

* <https://www.youtube.com/watch?v=ZD6p-op93EI>

benzer şeyleri ve bu hayatın bir imtihan olduğunu vs. Benim sorum: Allah bu kâinatı yaratmaya karar vermeden çok önce, insanları yaratmadan önce, [Hz.] Muhammed'i göndermeye karar vermeden, Adem ve Havva'yı yaratmadan önce, bütün bunların hepsini planlamadan bile önce bütün bunların nasıl sonuçlanacağını biliyordu. Bunun sonucunda bazı insanların O'nu hayal kırıklığına uğratacaklarını biliyordu ve onları cehennem ateşine atacağını biliyordu. Onların orada yaptıklarından dolayı yanacaklarını ve azap göreceklarını ve sonrasında yaptıkları için af dileyceklerini önceden biliyordu. Kâinatı yaratmadan çok önce de bunların kötü sonuçlanacağını biliyordu. Cennette olan bazı insanlar için belki iyi olabilir, ama ayrıca cehennemde olanları da oradan kurtarabileceğini biliyordu. Yaratmaya karar vermeden çok önce de bunu biliyordu. Fakat gene de böyle olmasını irade etti ve devam etti. Niçin bunu yapmayı istedi ki? Soruyu kısaca şu şekilde ifade edeyim: Tanrı nasıl bu kadar sadist olabilir? Sonuçlarını bildiği bu planı böylece nasıl gerçekleştirir? Sorumun birinci kısmı bu şekildeydi.

Sorumun ikinci kısmı ise şöyle: Allah'ın her şeye kadir olduğuna ve her şeyi O'nun yarattığına, O'nun mükemmel olduğuna bir şekilde inansam bile ... Niçin Allah, Kur'ân'da bize sürekli "dağlara bakın, protonlara, elektronlara, şuna buna vs. bakın..." diyor? Her şeyin ne kadar senkronize hâlde ve harika olduğunu bilmemizi, Yarattıkları karşısında hayranlığımızı ifade etmemizi istiyor. Bu nasıl olsa O'nun için çok kolay bir şey. Sadece *kûn* (ol) demesi yeterli. O hâlde bu hârika kâinatı yaratması O'nun için neden bu kadar önemli?

Zaten bu O'nun için çok kolay. Aslında bundan dolayı çok da şaşırılmamalıyım. Çünkü bundan daha mükemmelini de yapabilir. Neden bizden yarattıkları için saygı göstermemizi ve şaşkıncı bulmamızı istemesini anlamıyorum.

KARDEŞİMİZ çok güzel ve entellektüel bir soru sordu. Benim Youtube'daki bazı ateizm ile ilgili videolarımı izlemiş ve kendisini rahatsız eden soruya cevap bulamamış.

Kardeşimiz şöyle bir soru sordu: "Eğer Allah herşeyi biliyorsa insanları, cenneti ve cehennemi yaratmadan Hz. Muhammed (s.a.v) gönderilmeden önce de biliyordu. Eğer bazılarının cennete, çoğunluğun da cehenneme gideceğini biliyor idiyse, o zaman niçin insanları yarattı. Bu sadistçe değil midir?"

İkinci kısmına sonra geleceğim.

Kardeşim, peki çoğunluğun cehenneme gideceğini nereden biliyorsun?

– **Bir kişi bile gitse hiç bir mana ifade etmiyor.**

– Bir kişi bile gitse hiç bir mana ifade etmiyormuş. Çünkü bunu önleyebilirdi.

– **Yani kendisini hayal kırıklığına uğramaktan kurtarabilirdi.**

Tabii ki... Cevaplayacağım. Kardeşimiz diyor ki, bir kişi bile cehenneme gitse Allah'ın hayal kırıklığı yaşayacağını düşünüyor. Allah hiçbir zaman hayal kırıklığına uğramaz! Senin soruna gelince; ben de okula gittim, belki duymuş olabilirsin: Uluslararası İslâm Okulu. Eğer bir öğretmen sınav yaparsa ve âdil ise niçin sınav

yapar? Ve sınav kâğıdında da $2 + 2$ kaç eder diye soruyor. Öğretmenin önündeki öğrenci de sonuç olarak beş yazıyor. Öğrenciye hemen, “cevap 5 değil, 4 olacak” diye söyleyebilir. Peki bu âdil bir davranış mıdır, öğretmenin sınav esnasında cevabı söylemesi.

– **Fakat eğer bir seçme imkânı varsa ve öğrencilerin de sınava girmesi gerekmiyorsa...**

– Hayır, hayır... Ben sana basit bir soru soruyorum. Öğretmen kâğıtları dağıtmış ve diğer öğrenciler de orada iken...

– **Sadece o özel durum için ise haklısınız.**

– Sadece o özel durum için öğretmen aynı zamanda cevabı da söyleyebilir. “Sevgili öğrencim, cevabı değiştir, 5’in yerine 4 yaz” diyebilir, öyle mi? Peki diğer öğrenciler ne düşünecekti o zaman?

– **Onun âdil olmadığını... Fakat aynı zamanda âdil de olabilir, yani çok farklı bir durum da oluşturabilirdi. Yani bu şekilde devam etmek zorunda olmayabilirdi. Kendisini bu şekilde kısıtlamayabilirdi.**

– Kardeşimiz diyor ki; Allah çok farklı ve mükemmel olan bir durum da yaratabilirdi, böylece hata yapmazdık.

– **Evet.**

– Allah bunu melekleri yaratarak yaptı zaten. Melekler Allah’ın emirlerinin hiçbirine asla karşı çıkmazlar. Fakat insanlar meleklerden daha üstün bir yaratılışa sahipler. Çünkü meleklerin özgür iradeleri yoktur. Eğer benim videolarımdan duyduysan bilirdin, yoksa şimdi anlatayım sana. Melekler Allah’ın yarattığı varlıklardır, fakat en iyisi değildir. Şânu yüce Allah

insanları özgür iradeleriyle yarattı. Böylece insanlar bu irade ile Allah'a karşı da çıkabilir, itaat de edebilir! Eğer sen insan olmayı seçmişsen ve eğer O'nun emirlerine karşı gelirsen cehenneme gidersin, eğer O'na itaat edersen meleklerden de daha üstün olursun. Çünkü meleklerin kendi özgür iradeleri yoktur. Bu yüzden onların itaat etmeleri o kadar da büyük bir şey değildir onlar için. İnsanlar ise yüce Allah'ın meleklerden daha üstün bir yaratılışı olduğu için bize özgür irade vermiş.

Şanı yüce Allah'ın her şeyi bilmesi ise farklı bir durum. Çünkü o gaybı bilendir. Geleceği de bilendir. Bundan dolayı Allah özgür iradeleri olan varlıklar olarak insanları yarattı. Hata insanlara aittir, Allah'a değil.

– **Hayır! Ama Tanrı bizi bu hatayla birlikte yarattı.**

– Hatayla değil! Bizi özgür irade ile yarattı, hata ile değil.

– **Peki niye bize özgür irade veriyor? Çünkü biliyor ki sonunda bazı insanların cehenneme gideceğini...**

– Çünkü o farklı bir yaratılış. Sen, kendi kendine düşünen bir şey mi yaratmak isterdin yoksa?

– **Niçin o kadar merhametli biri böyle bir şey yapısın?**

– Kardeşim, sana söyleyeyim. Yüce Allah melekleri zaten yaratmış. Ben sana soruyorum: Hangisi daha iyi bir yaratılış, Allah'a itaat eden melek mi, yoksa insan mı?

– **Bence eğer bir ikinci şansım olsaydı, ben kesinlikle melek olmayı isterdim. Niçin kendimi riske atayım ki?..**

– İkinci şans! Doğru. İşte bu yüzden Yüce Allah Kur’ân’da A’raf sûresi 172. ayette şöyle buyuruyor: “*Ve iz ehaze rabbuke min benî âdeme min zuhûrihim zurriyyetehum ve eşhedehum alâ enfusihim, e lestu birab-bikum, kâlû belâ, şehidnâ, en tekûlû yevmel kıyâmeti innâ kunnâ an hâzâ gâfilîn.* (Kıyâmet günü, gerçekten biz bundan habersizdik demeyesiniz diye Rabbin, Âdemoğullarından, onların bellerinden zürriyetlerini çıkardı. Onları kendilerine şâhit tuttu ve: Ben, sizin Rabbiniz değil miyim, dedi. [Onlar da]: Evet, [buna], şâhit olduk, dediler.)”

Yüce Allah Haşr sûresi 21. ayette şöyle buyuruyor: “*Lev enzelnâ hâzâl kur’âne alâ cebelin le raeytehu hâşian mutesaddian min haşyetillâh ve tilkel emsâlu nadribuhâ lin nâsi leallehum yetefekkerûn.* (Eğer Biz, bu Kur’ân’ı bir dağa indirseydik, muhakkak ki onu, Allah’ın korkusundan huşû ile boynunu bükmüş, parça parça olmuş görürdün. Bu misalleri insanlara düşün-sünler diye veriyoruz.)”

Yüce Allah Ahzab sûresi 72. ayette şöyle buyuruyor: “*İnnâ aradnâl emânete alâs semâvâti vel ardı vel cibâli fe ebeyne en yahmilnehâ ve eşfakne minhâ ve hamelehâl insânu, innehu kâne zalûmen cehûlâ.* (Muhakkak ki Biz, emaneti göklere, arza ve dağlara arz ettik (sunduk, teklif ettik). Onu yüklenmekten çekindiler ve [sorumlu-luğunda] korktular. Onu insan yükledi. Doğrusu çok zâlim, çok câhildir.)”

Sen ve ben câhildik, biz istedik insan olmayı. Sen cevapları ancak imtihandan sonra soru kâğıdına bakıp görebilirsin.

– **Kimse bana sormadı! Âdem ile Havva'ya da sorulmamıştır.**

– Hayır kardeşim! Kur'ân bize bütün insanlara sorulduğunu ve daha sonra unutturulduğunu anlatıyor. Bu olay hafızamızdan silinmiş. Zaten silinmeseydi imtihan olmazdı. Şânı yüce Allah Kur'ân'da bize, insan olmak istiyor musun? Eğer insan olursan meleklerden daha üstün konuma da ulaşabilirsin, daha alt seviyelere de, diye sorduğunu anlatıyor. Eğer insan olmak istemiyorsan sadece geç!..

– **Söylediğiniz argümana dayansak bile...**

– Kardeşim, lütfen bitirmeme müsaade et! Sen sorunu sordun, müsaade et cevap vereyim.

– **Tabii ki, buyrun.**

– Yüce Allah Kur'ân'da insanlara sorulduğunu ve biz insanların câhil olduğunu, sen ve ben, ikimiz! Biz câhildik ki, biz imtihanı seçtik, insan olmak için. Bir kere imtihana girdin mi ve eğer Allah'ın emirlerine itaat edersen özgür iradenle sen meleklerden daha üstün olursun. Eğer Allah'a karşı gelirsen de meleklerden daha aşağı bir konuma düşersin. Biz bu ayrımı yapmak istedik, sen ve ben tercih ettik. Sen, hatırlamadığını söyledin. Tabii ki de hatırlamayacaksın! Ben bile hatırlamıyorum. Fakat ben Kur'ân-ı Kerîm'e inanıyorum. Yüce Allah şöyle buyuruyor: Kıyamet gününde hiç kimse O'nun adâletini sorgulamayacaktır. Biz bunu kıyamet gününde öğreneceğiz. Bizim söyleyeceğimiz tek şey; lütfen bize bir fırsat daha ver, olacaktır. Ve Allah Teala da, artık çok geç, diyecektir. Eğer bize yeni bir fırsat verseydi, senle ben bu dünyaya tekrar gele-

cektik. Ve herkes tekrardan başlayacaktı. Böylece başarısız olanlar bir kez daha başlayacaktı. Kur'ân bize diyor ki; hiç kimse Allah'ın adâletini sorgulamayacaktır. Onlar sadece Allah'tan bir fırsat/şans daha talep edecekler, fakat Allah Teala ise, çok geç, diyecektir. Allah Teala bize bu dünyada bir fırsat vermiş. Bir hata yaparsan Allah sana tövbe fırsatı veriyor. Sen tövbe edersen Allah seni affediyor.

Bir daha hata yaparsan gene aynı şekilde, ta ki ölüm gelene kadar. Öldükten sonra bitmiş olur.

Birinci sorun olan “Allah niçin yarattı?”, çünkü daha üstün bir yaratılış olduğundan dolayı. Sen dahil, mantıklı herkesin kabul etmesi gerekir ki, özgür iradesi olan varlık, özgür iradesi olmayandan daha üstün bir yaratılıştır. Ama hatırlamıyorum dediğin kısım ise doğrudur. Öldüğün zaman ve yeniden dirildiğinde senle ben buluşacağız. İşte o zaman hatırlıyorum diyeceksin. Çünkü şu anda ben bile hatırlamıyorum. Fakat ben Kur'ân'a ve onun doğruluğuna da iman ettim. Çünkü eğer daha önce benim konuşmamı izlediysen, Kur'ân'ın yüzde sekseni % 100 bilimle örtüşüyor. Geriye kalan yüzde yirmi ise bilim tarafından doğruluğu ya da yanlışlığı belirtilmemiştir. Mantığıma göre eğer yüzde sekseni % 100 örtüşüyor ve geriye kalan yüzde yirmisinin de tek bir noktası yanlış değilse, o yüzde yirmi de doğrudur, der... Ben ilme ve mantığa değer veren bir kimseyim. Bu yüzden ben Kur'ân'ın açıklamalarına inanıyorum ki, biz insan olmayı seçtik. Eğer biz o tercihi yapmasaydık, o zaman Allah'a, “niçin beni insan olarak yarattın?” diye sorabilirdin. Fakat Allah bize Kur'ân'da sorulduğunu ve dağların yüklenmekten korktuğunu

söylüyor. Her şey yüklenmekten çekindi, biz insanoğlu seçtik imtihana tâbi tutulmayı.

– **Siz size sorulduğunu hatırlıyor musunuz, çünkü ben bana sorulduğunu hatırlamıyorum.**

– Eğer cevabımı duyduysan, ben bile hatırlamıyorum, dedim. Eğer hatırlasaydın, imtihanın manası olmazdı zaten. Düşün ki sınavdasın ve öğretmenin sınav sırasında kitabı kaldırması lâzım! Eğer öğretmen, “al kitabı, istediğin gibi cevapla” derse, imtihanın manası kalır mı? Sınav bittikten sonra eve gidip cevapları kontrol edebilir misin, edemez misin?

– **Sınavdan önce bile...**

– Kardeşim, dinle beni! Sınav bittikten sonra eve gidip cevapları kontrol edebilir misin, edemez misin?

– **Kesinlikle...**

– Peki sınav esnasında kontrol edebilir misin?

– **Hayır!**

– İşte şimdi sınav devam ediyor kardeşim. Sınav bitti mi eve gidip kontrol edebilirsin. Eğer öğretmene, hocam ben kitaba bakmak istiyorum, çünkü hatırlamıyorum, diyebilir misin? Hayır!

Sınav esnasında kitaba bakamazsın, çünkü kopya çekmiş olursun. Bu yüzden sınav bitti mi... Eğer hatırlamıyorsan, Allah’a, bunun neresi mantıklı diye sorabilirsin. Ama Kur’ân bize tek bir insan bile Allah’ın adâletini sorgulamayacak diye haber veriyor. Bugün ben ilmî ve mantikî bir adam olarak, ilme dair bilgime ve mantığıma dayanarak söyleyebilirim ki, diğer dinî kitapları ve Kur’ân’ı okuduğumda testi geçen yeryü-

zündeki tek dinî kitap Kur'ân oldu. Bu yüzden ben bilim insanı kimliğimle ve mantıklı biri olarak kabul ediyorum ki, geriye kalan yüzde yirmi de doğru olacaktır. Ben de hatırlamıyorum ki, hatırlasaydım imtihanın manası kalmazdı zaten.

Bu, senin sorunun birinci kısmının cevabıydı. Birinci kısım olan, Allah'ın sadist olduğunu kastetmiştin, Allah hiç bir zaman sadist değildir. Mesela ben tıp tahsili yaptım. Ben öğrencilerin tıp fakültesine gitmelerini istiyorum; peki ne kadar öğrenci bunu başarabilecektir? Sadece tahmin et. Çok azı başaracak tabii ki. Belki de yüzde beşten de az kişi başaracak, belki de sadece yüzde biri. Peki neden sadece yüzde birin girebileceği bir üniversite açıyorsun? Çünkü orası seçilmiş kişiler için. Aynı şekilde yüce Allah da cenneti yarattı, Firdevs cennetlerini yarattı. Herkes Firdevs cennetine giremeyecek zaten.

– Niye? Niçin giremesinler ki?

– Niçin herkes tıp fakültesine gidemiyor?

– **Çünkü bu insan kapasitesiyle ilgili. Eğer herkes başarabilseydi gireceklerdi.**

– İşte bu bizim yaratılışımızda var. İşte aynı şekilde herkes doktor olamıyor, sadece o kapasiteye sahip olanlar olabiliyor. Aynı şekilde herkes de cennetin en üst seviyesi olan Firdevs cennetine giremeyecektir. Bizim çalışıp çabalamamız gerekiyor. Çünkü Allah bize o kapasiteyi vermiş. Eğer O'nun rehberini takip etmezsen gidemezsin. Eğer O'nun rehberini takip edersen ve zekiysen cennete gitmek çok kolay. Eğer zekiysen ve kendine karşı dürüstsen tabi. Fakat kendine karşı

dürüst değilsen, kaybedenlerdensin... Zeki olmayanlar da cennete gidebilir. Sadece kendine karşı dürüst olman gerekiyor. Allah bize O'nu nasıl takip etmemiz ile ilgili bir sürü seçenek vermiştir.

Bazıları kendilerini zeki görebilir; ben onlara ekstra zeki diyorum. Eğer gerçekten zekilerse, onlar bu hakikatin ne kadar açık, hatta siyah ve beyaz gibi net olduğunu görürlerdi. Bunun Allah'ın kitabı olduğunu ve onu takip etmemiz gerektiği anlaşılırdı. Bu yüzden Francis Bacon'un (1561-1626) bir sözü vardır: "Az (sathî) bilim insanı ateist yapar, ama derinlemesine bilim yapmak Allah'a inanmanı sağlar." Bu yüzden ben Allah'ın sadist olduğunu iddia etmezdim, aslında biz câhildik ki imtihanı istedik. Allah'ın değil, bizim hatalı olduğumuzu... Allah bize ne olmak istersin diye seçenek sundu, biz insan olmayı tercih ettik; bu yüzden biz sorumluyuz, Allah değil! Allah haşa sadist değildir. Kur'ân bizim câhil olduğumuzu söylüyor! Kıyamet günü inşaallah sen ve ben buluşacağız! İnşaallah eğer cennete gidersem, inşaallah inşaallah, Allah'a çok şükrediyorum ve dua ediyorum. Çünkü ben iyi bir insan olmayı seçtim; eğer imtihanı geçersen tabii! Geçemezsek de bedelini ödeyeceğiz.

İnşaallah sorunun cevabını almışsınızdır.

Şimdi sorunun ikinci kısmına bakalım: Allah niçin bize dağları, vs. yarattıklarını referans olarak gösteriyor? Çünkü bu O'nun kudreti nazarında hiçbir şey değil!

Niçin böyle dediğini biliyor musun? Dağlar bu emaneti yüklenmekten çekindi, sen insan olarak onlardan

üstün yaratıldın; niçin anlamıyorsun?

Allah Kur'ân-ı Kerîm'de Haşr sûresi 21. âyette şöyle buyuruyor: “*Lev enzelnâ hâzâl kur'âne alâ cebelin le raeytehu hâşian mutesaddian min haşyetillâh.* (Eğer Biz, bu Kur'ân'ı bir dağa indirseydik, muhakkak ki onu, Allah'ın korkusundan huşû ile boynunu bükmüş, parça parça olmuş görürdün.)” Ama biz insanlar ise bu emanetleri yüklendik. Çünkü dağlar vs. gibi yaratılan güçlü nesnelere bunları yüklenemedi. Onlar paramparça olurdu bu emanetleri yüklenebilselerdi.

Sen, insanoğlu; anlamakta niçin zorlanıyorsun? Allah bize misaller veriyor; bizler câhildik ki bunları yüklendik.

Allah kendisini övmeye çalışmıyor. Mesela biz namazda *Allahu ekber* dediğimiz zaman sence bu Allah'ın büyüklüğünü değiştirecek mi? Elbette ki hayır! Sen bin defa da, milyon defa da *Allahu ekber* desen bile O'nun büyüklüğünü değiştirmez çünkü. O zaten en büyüktür. Namazlarda bizim böyle söylememizin sebebi; insan zihni ve fitratı, ünlü ve övdüğümüz kimseleri takip etmeye meyillidir. Meselâ annen kalp krizi geçiriyor, bilmediğiniz herhangi bir doktorun tavsiyesine mi uyarsın, dünyaca meşhur bir kalp cerrahının söylediklerine mi? Evet, ikincinin değil mi? Niye? Çünkü o ünlü biri, herkes onu tanıyor, o dünyanın en iyi cerrahı...

İşte namazlarda ve günlük hayatımızda “Allah en büyüktür, en merhametlidir” dememizin sebebi aynı. Böyle söylememizin Allah'a bir faydası yok, bize var. Eğer O'nu över, hamdederek O'nun dediklerini yaparız, bu durumda inşaallah cennete gideriz. Bu Allah'a

hiçbir değişiklik katmaz. Bu yüzden Allah bize “yine de düşünüp ders almayacak mısınız, hâlâ aklınızı başınıza almayacak mısınız, hâlâ hakikati anlamayacak mısınız?” diye soruyor. Çünkü Kur’ân anlaşılacak için indirilmiş bir kitaptır.

Allah bu misalleri kendisini övmek için vermiyor. Çünkü O zaten en büyüktür. Sen milyon defa “Allah en büyüktür” diye tekrar etsen bile, bu Allah için bir değişiklik oluşturmaz.

Allah Kur’ân-ı Kerîm’de Fatır sûresi 15. âyette şöyle buyuruyor: “*Yâ eyyuhân nâsu entumul fukarâu ilâllâhi, vallâhu huvel ganiyyul hamîd.* (Ey insanlar, Allah’a muhtaç olan sizlersiniz. O ise kimseye ihtiyacı olmayan [Ganî] ve hamedilen [Hamid]dir.)”

Bu insan psikolojisi daha çok övülen ve hakkında iyi konuşulan kişileri takip etmeye daha çok meyillidir. O’nun tavsiyelerine uymak sana fayda sağlar, O’nun zâtına değil! O zaten en büyüktür, en merhametli olanıdır. Bu düzenlemeler ve kurallar sizin içindir. Çünkü O bizim yaratıcımızdır ve bizi bizden iyi biliyor.

Sen de bilim öğrencisisin, doğru mu? Ben de bilim öğrencisiyim. Bugün öğrendiğimiz elli yıl öncesine kadarki şeylerin, bilimsel gerçeklerin çoğunun Allah’ın Kur’ân’da bize anlatmış olduğunu gördüm. Bu benim Allah’a olan imanımın artmasını sağlıyor.

Yüce Allah Kur’ân-ı Kerîm’de Fussilet sûresi 53. âyette şöyle buyuruyor: “*Se nurîhim âyâtinâ fil âfâkı ve fî enfusihim hattâ yetebeyyene lehum ennehul hakku evelem yekfî bi rabbike ennehu alâ kulli şey’in şehîd.* (İnsanlara ufuklarda ve kendi nefislerinde âyetlerimizi

göstereceğiz ki onun [Kur'ân'ın] gerçek olduğu, onlara iyice belli olsun. Rabbinin her şeye şâhit olması yetmez mi.)”

Böylece Allah bize misaller veriyor ki, ondan istifade edelim; yoksa bunların O'na bir faydası yoktur. Allah böylece istifade edip O'na itaat etmemiz için bize fırsat veriyor ki böylece inşaallah cennete gidelim.

İnşaallah cevabınızı almışsınızdır kardeşim.

– **O'nun gücünün farkına vardım ve O'nun ne kadar kudretli olduğunu ve neler yaptığını da anladım. Fakat benim şaşırمام/hayret etmem gerekiyor mu O'nun yaptıkları karşısında. Çünkü bunları yapmak O'nun için çok kolay bir iş.**

– Doğru!. O'nun için elbette çok kolay. Meselâ sana “alkol içme!” dediği zaman...

– **Ben zaten alkol içmiyorum. Fakat benim O'nun yaptıkları karşısında şaşırمام mı gerekiyor?**

– Hayır, bak kardeşim. Burada Allah kendisinin daha mükemmel olduğunu göstermeye çalışmıyor. Eğer bunları yapmanın O'nun için ne kadar kolay olduğuna inanırsan kendini mi kandırmış oluyorsun? Elbette ki hayır! İşte bu yüzden eğer sana “alkol içme!” dediği zaman bunu sorgulamazsın. “Domuz eti yeme” dediği zaman O'nu sorgulamazsın.

– **Ama O'nun yarattıklarına da şaşırمامıyorum. Çünkü bu O'nun için çok kolay zaten.**

– Bize göre kıyaslarsan harika şeyler, fakat Onun için hiç bir şey tabii ki. Fakat bize göre kıyaslarsan; kâinatı yaratan biri bana “alkol içme!” dediği zaman O'na uyarım.

Eğer ben insanların daha üstün bir yaratılışa sahip olduklarına inanıyorsam ve şaşırıysaydım, “*elhamdülillah*” derdim. Hamd olsun ki beni daha üstün bir yaratılış ile yaratmış, derdim. Yani eğer şaşırısam; Allah dağları, yıldızları, güneşi yarattı ama ayrıca Zakir Naik’i de O yarattı. İnsanları da yarattı. Ve biz yaratılanların en üstünüyüz. Allah bu misalleri vererek bize nelerin fayda sağlayacağını ve bize verdiği bütün nimetlerin farkına varmamızı istediği için veriyor. Bilimden, elektronlardan, dağlardan bahsederek misal veriyor ama sonunda da insan en üstün yaratılışa sahiptir diyor. Kıyaslarsak, Allah’ın bizi, vücudumuzu, molekülleri, DNA ve kompleks şeyleri yarattığının farkına varıyoruz. Bunların hiçbirinin tesadüf eseri olmadığını görüyoruz. Bu şekilde biz insanoğlunun ne kadar mükemmel yaratıldığını anlıyoruz. Böylece O’na teslim oluyoruz. Eğer O’nun ne kadar harika olduğunu anlarsak O’na teslim oluruz. O bizim yaratıcımızdır ve kendisine ibadet edilmeye layık olan ancak O’dur, başkası ona kadir değildir. İşte böylece biz O’na ibadet ederiz ve böylelikle imtihanı geçer ve cennetine girmeye hak kazanırız.

İnşaallah cevabını almışsındır.

– **Eğer Bill Gates bana 100 dolar verse benim buna şaşırمام gerekiyor mu?**

– Kısa bir cevap vereyim: Eğer Bill Gates sana 100 dolar verse senin şaşırman gerekiyor mu? Kardeşim, asıl soru Bill Gates niçin sana 100 dolar versin? Eğer bana, “arkadaşım Tom bana 100 dolar verdi” dersen şaşıracak bir şey tabii ki olmaz. Ama “Bill Gates bana

100 dolar verdi” dersin olur. Çünkü niçin sana 100 dolar versin, neden başkasına değil de sana veriyor bu parayı? İşte burada sorulması gereken soru: Niçin o sana bu parayı verdi? Çünkü eğer Tom sana bu parayı verse veya sokaktaki her hangi bir adam verse bir şey değil, ama “Bill Gates”?! Anladın mı?

– **Anladım, şimdi anladım...**

– Şimdi ikna oldun mu?

– **Evet kesinlikle, aradığım cevap buydu.**

– İnşallah bu İslâm’a daha yakın olmana vesile olur.

– **Yani onun bana para vermesine şaşırılmamalıyım. Şaşırılmam gereken, parayı verenin ‘O’ olması gerçeğidir.**

– Elhamdülillah!

Allah
merhametliyse
neden doğal
âfetler oluyor?*

KARDEŞİMİZ güzel bir soru sordu. Çoğu dinlerde insanların Tanrının müşfik olduğunu söylediğini ifade etti.

İnsanlar farklı tanrılara tapar; kimisi güneşe ve benzeri şeylere tapar. Tsunami oldu ve bir çok dinden bir çok kişi öldü. Hindular da öldü, Müslümanlar da öldü, Hıristiyanlar da öldü; bu sebeple hangi tanrıya tapılmalı ve şefkatli/merhametli olan hangi tanrıdır?

Dinlerin çoğu Tanrının şefkatli olduğunu söyler, ama İslâm Allah'ın rahman, rahim, merhametli, affedici, yardımsever olduğundan bahsetmenin yanı sıra, Allah, Nisâ sûresi 40. âyette, “*İnnallâhe lâ yazlimu miskâle zerreh.* (Muhakkak ki Allah zerre kadar zulmetmez.)” demektedir. Allah şefkatli olmakla beraber adaletlidir. Hem merhametli hem adaletlidir. Mesela, diyelim ki birisi bir başkasını tâciz etti, saldırdı. “Tanrı merhametlidir, hadi tâciz edeni affedelim” mi denir?

* <https://www.youtube.com/watch?v=GZ2CEd20Q8E>

Eğer tanrı tâciz edeni affederse ona merhametli bir tanrı denmez. Çünkü tâcize uğrayan kişi ne olacak? Tâcize uğrayan kız tanrıya, “adâlet nerede?” demez mi? Tanrı’nın buna cevabı ne olur. “Ben merhametliyim, bu sebeple onu affettim” mi der?

Hiç böyle bir adâleti kabul eder misiniz? Yani Allah hem merhametli hem de adâetlidir. Suçlunun cezalandırılması gerekir. Eğer Allah affetmeyi dilerse, o ayrı konu, ama suçlu cezalandırılmalıdır. İslâm hukukuna göre tecavüz eden kişi idam edilmelidir. Ondan sonra pişman olur da Allah onu affederse, bu onunla Allah arasındadır. Ama O, adaetlidir; merhametli ve adâetlidir.

Tsunamiye gelince... Şunu bilmeliyiz: Meydana gelen âfetler için Allah, Kur’ân’da Mülk sûresi 2. âyette şöyle buyuruyor: “*Ellezî halakal mevte vel hayâte li yebluvekum eyyukum ahsenu amelâ.* (Hanginizin daha güzel davranacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratan O’dur.)” Bu hayat âhîret için bir imtihandır. Allah, kimin iyi kimin kötü olduğunu sınamaktadır.

İslâm’a göre bir âfetin gerçekleşmesinin iki sebebi vardı. O âfet insanlar için ya bir sınav ya da bir cezadır. Kötü olanlar için Allah’tan cezadır. Diğerleri için ise sınavdır. Sınava tâbi olan kişi iyi de olabilir, kötü de. Yani bu ya bir sınav ya da bir cezadır.

Herhangi bir kimsenin başına iyi bir şey gelirse, bu da ya sınav ya da ödüldür. Eğer o kişi iyi biriyse, bu bir ödüldür; iyi biri değilse, o kişinin iyi mi kötü mü olduğunu gösteren bir sınavdır. Yani şunu bileceğiz ki, iyi bir şey olduğunda bu ya bir sınavdır ya da ödüldür.;

kötü bir şey veya âfet olduğunda ise ya ceza ya da imtihandır.

Tsunamide yüzlerce, binlerce kişi öldü. Bütün bu ölen insanların belki çoğu iyi ve dindar insanlardı. Bu sebeple onların imtihanı bitmiştir.

Sınav bitince kâğıdı teslim etmeniz gerekir. İyi olup ölenlerin zamanı sona ermişti. Hepsinin de sınav süresi doldu. Sınav süresinin bitmiş olması herkesin sınavda başarısız olduğu anlamına gelmez. Diyelim ki sınav süresi 3 saatti ve sürenin sonunda öğretmen kâğıtlarını geri aldı. Öğrenciler, neden, diye sorduğunda ise, süreniz doldu, dedi. Sınav süresi bitince öğretmen kâğıtları kontrol eder. Öğrenci buna göre ya kalır ya da geçer. İşte süresi burada dolan ve iyi insanlar olup Allah'a ibadet eden, emirlerine uyanlar cennete gidecekler. Suç işleyenler ve kötü olanlar ise cehenneme gidecek. Bu sebeple bir insanın ölmesi, onun için ceza anlamına gelmez. Onun bu dünyada süresi dolmuştur.

Kimi 5, kimi 10, kimi 50, kimi de 80 yıl yaşar. Yani sınav süresi herkes için farklıdır. Bir insanın ölmesi onun için yanlış bir şey yaptığı anlamına gelmez. Kişinin ölmesi, ailesi için imtihan olabilir. Ölenler, sınav süresi dolduğu için öldüler. Ancak bazıları ölüp bazıları hayatta kalmış olabilir.

Bir çocuğun annesi babası ölebilir, çocuk hayatta kalır ya da çocuk ölür anne baba hayatta kalır. Baba, ibadetini yapan iyi bir insandır. İşte onun için bu durum bir imtihandır. Anne ve baba belki çok iyi ve dindar insanlardır ve Allah onları daha da imtihan edip daha yüksek bir dereceyi, Firdevs cennetini vermek

istiyor. Daha yüksek bir sınavı geçerseniz ödül de daha fazladır. Lisans diploması almak, doktora diploması almaktan daha kolaydır. Ama onu geçtiğiniz anda size bir unvan verilir ve doktor denir. Fakat doktora sınavını geçmek zordur. Lisansı çoğu kişi geçer ama doktora-yı geçmek daha zordur. Doktora için herkes kabul bile alamaz...

Bu sebeple çocuğu ölen anne ve baba belki iyi insanlar ve Allah onları daha fazla imtihan etmek istiyor. Ve onlara bir musibet gönderdiğinde hâlâ O'na mı ibadet edecekler yoksa isyan edip yüz mü çevirecekler. Yoksa, "bir çocuğum öldü, ama çok şükür hiç olmazsa bunca yıl bir çocuğum vardı; hiç çocuğu olmayanlar da var" mı diyecekler! Ve Allah'a bu şekilde şükredecekler. Bu sebeple belki Allah'ın onlara vermek istediği, cennetten daha fazlası yani daha yüksek derecelisi olan Firdevs cennetidir.

Bazı insanlar için o âfet cezadır. Param var, gücüm var diyorsun. Çocuğunu korumak için rüşvet verirsin, haram işlersin. İşte çocuğun senden alındı. Çocuğunu kaybettikten sonra ise o kötü kişi kötülüklerine devam mı edecek yoksa kendine çeki düzen mi verecek!

Sonuç olarak, meydana gelen âfetler ya imtihan ya da cezadır.

Gasp yapan, kaçakçılık yapan, tecavüzde bulunan bir çok insan vardır ki çok zengindirler. Bu servet onlar için ödül mü, yoksa sınav mıdır?

Para her şeyi satın alır mı diyorsun. İşte Allah sana para veriyor. Bu durum onlar için imtihandır, ödül değil. Yoksa dünyadaki bütün Müslümanlar zengin

olurdu, değil mi? Bununla sadece isim olarak Müslümanları değil gerçek Müslümanları kastediyorum. Sadece ismi Abdullah, Zâkir veya Muhammed olanlar değil.

“Müslüman”, iradesini Allah’a teslim eden insan demektir. Bu sebeple, iradesini Allah’a teslim eden kişi Müslümandır ama bir çok insan sadece isim olarak Müslümandır. İşte bu sebeple buradaki durum bir imtihandır. Mesela bir üniversite sınavını bile geçmek için bir çok emek harcar, geceleri uykusuz kalırsınız; sonra başarıyla geçersiniz.

Allah da Kur’ân’da, “Sizi imtihana tâbi tutmadan cennete koyacağımızı mı sandınız?” der. Allah, Bakara sûresi 155. âyette şöyle buyuruyor: “*Ve le nebluvennekum bi şey’in minel havfi vel cûi ve naksın minel emvâli vel enfusi ves semerât.* (Sizi biraz korku, biraz açlık ve biraz mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmeyle imtihan edeceğiz.)”

Allah, imtihan edeceğine söz veriyor. Mutlaka bir veya başka türlü sizi imtihan edecek. Ama sınavın çeşidine göre eğer sınav çok zor ise, öğretmen sınava biraz daha kolaylaştırarak tâbi tutar, eğer sınav kolaysa o zaman öğretmen biraz daha katı biçimde sınava tâbi tutar.

Bu hayatın tamamı, âhiret için bir imtihandır. Bu sebeple Allah da Kur’ân’da, Allah’a inanan kimselerin her hâl ve şartta “*elhamdülillah*” dediklerini söyler. Elhamdülillah, hamd Allah’adır. Siz elinizden gelenin en iyisini yaparsınız, sonra gerisini Allah’a bırakırsınız. Meselâ Amerika’daki Katrina kasırgası... Sen “süper

gücüm” diyorsun, değil mi? Peki ne oldu? Afganistan’da harcadıklarının çok daha fazlasını tek bir kasırga alıverdi. Yani Allah için bu kolaydır; çok kolaydır.

Kendimizi güçlü sanıyoruz, ama Allah bir kaç saniye içinde tüm o gücünü ve teknolojisini yerle bir edebilir. Yani tüm bunlar Allah’ın işaretleridir.

Allah, Fussilet sûresi 53. âyette şöyle buyuruyor: “*Se nurîhim âyâtinâ fil âfâkı ve fi enfusihim hattâ yetebeyyene lehum ennehul hakku.* (Varlığımızın delillerini, [kâinattaki uçsuz bucaksız] ufuklarda ve kendi nefislerinde onlara göstereceğiz ki, o Kur’ân’ın gerçek olduğu onlara iyice belli olsun.)”

İster güneş, ister ay, ister tsunami, ister Katrina ile olsun, Allah, işaretlerini gösteriyor. Bütün bunlar işaret. Okyanus yatağında deprem yapıp dalgaları yüksek hızda sürükleyerek tsunami gibi bir şey yapmayı kim düşünebilirdi? Önceden tsunami kelimesinin varlığından bile kimsenin haberi yoktu, benim de yoktu; şimdi ise çoğu insan biliyor. Bu Allah’ın işaretidir. Yani bütün bunlar Allah’ın işaretleridir ve bu hayat bir sonraki hayat için bir imtihandır.

Allah
neden şeytana
izin verdi?*

– Adım Ahmed. 10 yaşındayım. Allah neden şeytana meydan okuyup onun bizi saptırmasına izin verdi? Allah biz insanların tabiatını biliyorken, bizim sürüklenebileceğimizi biliyor iken neden o zamanda şeytanın işini bitirmedi?

KÜÇÜK KARDEŞİMİZ güzel bir soru sordu: Allah neden şeytana meydan okudu ve şeytana bizi kandırması için bir fırsat verdi? Neden onu tamamen yok etmedi ki?

Sevgili oğlum. Şeytana meydan okuyan Allah değil. Şeytan Allah'a meydan okudu. Yani tam tersi. İblis cinlerin en iyisi. Dindardı, fakat kibri daha büyüktü. Allah *sübhanehu ve teâlâ* İblis'e, Hz. Âdem'e secde etmesini söylediğinde İblis dedi ki: Neden topraktan yaratılan birine secde etmeliyim, ben ateşten yaratılmışken? Yani çok büyüklendi. Başlarda çok itaatkâr ve dindar-

* <https://www.youtube.com/watch?v=YM4wdLyigrg>

di. O cinler arasında en iyisiydi. Fakat sonradan tehlikeli varlıklardan sayıldı. Allah *sübhanehu ve teâlâ* şeytandan Hz. Âdem'e secde etmesini istediğinde, şeytan secde etmedi, çünkü çok kibirliydi. Ve o anda kendisi için süre istedi. Allah *sübhanehu ve teâlâ* onu cezalandırdığında şeytan kendisine süre tanınmasını, cezanın ertelenmesini istedi... “Eğer cezamı ertelersen, insanları saptıracağım, senden uzaklaştıracacağım” dedi. Allah da, “sana Mahşer gününe kadar mühlet veriyorum” dedi. “Benim yolumda olan Müslümanları asla kandıramayacaksın. İmanlarında samimi olmayanları, bana itaatkâr olmayanları saptırabilirsin.” Yani Allah *sübhanehu ve teâlâ*, şeytana kıyamet gününe kadar fırsat verdiğinden, cezasını ertelediğinden şu an şeytanın işini bitirir mi? Allah söz verince sözünden döner mi? Allah *sübhanehu ve teâlâ* güvenilirdir. Yani Allah'a meydan okuyan İblis'tir. “Bana süre tanı, cezamı ertele ki ben de senin ardından gelenleri ayartayım.” Allah ona süre tanıdı. “Seni şu an yok etmiyorum, dedi. Sana mahşer gününden sonra ceza vereceğim” dedi. “Ve sen gerçek iman sahiplerini asla yollarından saptıramayacaksın.” Şeytanın ayartmaları âhiretimiz için bir imtihandır.

Biz insanlar âhiretimiz için olan imtihan sebebiyle bu dünyaya geliyoruz. Neticede Kur'ân'ın ve Rasûlullah'ın takipçisi müminler başarılı olup cennete gidecek; takipçisi olmayanlar da başarılı olamayıp cennete gidemeyecek.

Neden bir dine
ihtiyacımız var?*

– Neden bir dine ihtiyacımız var?

NEDEN bir dine ihtiyacımız var? İslâm ya da diğerk bir başka din... Kardeşim, önce “*religion/din*” kelimesinin ne anlama geldiğini bilmemiz gerekir. Oxford sözlüğüne göre “*religion* [din]: İnsanüstü, ibadet edilecek hususi bir tanrı veya tanrılara inanmak”tır. Bu kelimenin Arapça karşılığı “din”dir. İnsanların yaratıcı olarak kabul ettikleri üstün güce olan îmanlarını, ona yapacakları ibâdetlerin bütünü ve bu îmâna göre davranışlarının nasıl olması gerektiğini düzenleyen inanış yolu. İslâm’daki anlamıysa, “hayat tarzı/rehberi”dir. Yani sen yaşamak için neden bir rehber ihtiyacımız olduğunu soruyorsun. Ya da *Oxford* sözlüğündeki anlama göre, insan neden “inanca” yani “Tanrı’nın gösterdiği yola” ihtiyaç duyar? Sebebi... Kardeşim, bir âlet ya da komplike bir

* <https://www.youtube.com/watch?v=sMo1RYo9xaI>

cihaz/makine aldığın zaman bununla birlikte açıklama-
lı kullanma kılavuzuna da ihtiyaç duyarsın. Sana
sorum: Neden bu açıklamalı kullanma kılavuzuna ihti-
yaç duyarsın? Neden? Niye kardeşim?

– **Anlamak için.**

– Anlamak için, çünkü cihazı bilmiyorsun. Şimdi
eğer insana bir makine dersek, takdir edersin ki, yer-
yüzündeki en komplike makinedir, sence bu makinenin
açıklamalı kullanma kılavuzuna ihtiyacı yok mu?

İnsanoğlu için gönderilmiş en son kılavuz Kur’ân-ı
Kerîm’dır. Nasıl ki, makineyi alırken imalatçısı, o
makinenin mühendisi tarafından yazılmış açıklamalı
kılavuzu da yanında alıyorsak, bizim imalatçımız,
mühendisimiz, mucidimiz Allah (cc) de bizim için en iyi
olanı bilir ve bu ayarlamaları ve kuralları bizlere bu
kılavuzda (Kur’ân’da) bildirir. Meselâ, bir DVD oynatı-
cı/player alırsınız, kılavuzda: “DVD’yi yerleştirin,
oynat/play düğmesine basın” der. Hızlandırmak istiyor-
sanız hızlandırma, geçmek istiyorsanız geçme, durdur-
mak istiyorsanız stop düğmesine basın, der. “Kutuyu
üstten/yandan açın”, zarar vermemek için “şurada dik-
katli olun” vs. Kullanma kılavuzu böyledir. Aynı şekil-
de şâni yüce Allah’ın insanlar için gönderdiği son kıla-
vuzda da (Kur’ân) bu durumlar açıklanır. Ve Allah
insanlara yalnızca bir tek rehber/kılavuz göndermiştir.
Bu durum Âl-i İmrân sûresi 19. âyette şöyle belirtilir:
“*İnned dîne indâllâhil İslâm.* (Allah katında [geçerli]
tek din İslâm’dır.)” Fakat Allah’ın insanlara gönderdiği
bu kılavuz/rehber, insanlarca zaman içinde tahrif edil-
miş, değiştirilmiştir.

Allah sübhanehu ve teâlâ, Kur'ân'dan önceki mesajların tahrif edilmeden tüm insanlara ulaşmayacağını, bölgesel kalacağını bildiği için Hz. İsa aleyhisselama Yuhanna 16:12-13'te şöyle demiştir: “Size söyleyecek daha çok şeylerim var, fakat şimdi dayanamazsınız. Ama o hakikat Ruhu gelince, size her hakikate yol gösterecek...”

Allah, on dört asır önce gönderdiği mesajın tahrif edilmeden günümüze ulaşacağını bildiği için son döneme (Kur'ân'a) saklamıştır. Yani Allah tarafından bu rehberin (İslâm'ın) gönderilmesi, son kılavuz olan Kur'ân ile tamamlanmış ve bitirilmiştir.

Daha önce peygamberler tarafından iletilen tüm mesajların temeli de aynıydı: Eşi benzeri olmayan bir tek İlah'a iman etmek, hayatı O'nun gösterdiği şekilde sürdürmek.

Yüce Allah, daha önce gönderilen âyetler tahrif edildiği için Kur'ân'ı indirmiş ve Hicr sûresi 9. âyette: *“İnnâ nahnu nezzelnâz zikre ve innâ lehu le hâfizûn.* (Muhakkak ki zikri [Kur'ân'ı] biz indirdik ve onu [kıyamete kadar] biz koruyacağız.)” buyurmuştur.

Son kitap olduğu için korumasını insanların eline bırakmak yerine bizzat kendisi sağlamıştır. Bu sebeple yeryüzündeki bütün insanlar Hz. Muhammed (s.a.v)'i ve son rehber Kur'ân'ı takip etmelidirler.

Kur'ân'dan önceki tüm mesajlar, tüm insanlığa değil de yalnızca o bölgenin insanlarına (kavimlerine) gönderilmişti. Ve gönderilen bu mesaja, yalnızca yeni mesaj gelene kadar uyulması zorunluydu. Bu yüzden Allah'ın o mesajı koruması gibi bir durum yoktu. Fakat son reh-

ber Kur'ân indiğinde, daha sonrasında yeni kitap gönderilmeyeceği için bunun muhafazasını Allah sağlamıştır. Ve bu rehber yalnızca Müslümanlara ya da Araplara değil de bütün insanlığa gönderilmiştir. Bu yüzden Dubai'deki, Hindistan'daki, Pakistan'daki, Arabistan'daki, Amerika'daki, İngiltere'deki, Kanada'daki, dünyadaki tüm insanlığın son rehber Kur'ân'a ve Hz. Muhammed (s.a.v)'e uyması gerekir.

Allah neden
tek bir din
yaratmadı?*

– Allah neden tek bir din yaratmadı? Diğer farklı dinleri neden yarattı? Böyle yaratmasaydı hiç bir karışıklık olmazdı...

KARDEŞİMİZ çok önemli ve güzel bir soru sordu. Bunun çok önemli bir soru olduğu konusunda kendisiyle hemfikirim. Ve eğer Kur’ân’ı okursak Allah Âl-i İmrân sûresi 19. âyette şöyle buyuruyor: “*İnned dîne indâllâhil İslâm.* (Allah katında kabul edilebilir tek din İslâmdır.)”

İslâm’ın anlamı, her şeye kadir olan Allah’a teslim olmaktır. Eğer bütün dinleri araştırırsanız, kadir olan Allah elçilerini sadece bir dini tebliğ etmesi için göndermiştir. Gelen bütün peygamberler Hz. Âdem’den Hz. Nuh’a, Hz. Musa’ya, Hz. İsa’ya, Hz. Muhammed’e kadar (Allah’ın selâmı hepsinin üzerine olsun) bütün peygamberler... Ve sevgili Peygamberimiz dünyaya 124 bin peygamber gönderildiğini bildiriyor. Ve Kur’ân’da Fâtır sûresi 24. âyette şöyle buyrulur: “*În min ummetin*

* <https://www.youtube.com/watch?v=uV9SBVKCaVo>

illâ halâ fihâ nezîr. (Hiç bir ümmet yoktur ki içinden bir uyarıcı gelip geçmiş olmasın.)” Ve Allah Ra’d sûresi 7. âyette şöyle buyuruyor: “*Innemâ ente munzirun ve li kulli kavmin hâd.* (...Sen her topluluk için bir hidayet önderisin.)”

Kardeşim, gelen bütün peygamberler kavimlerine, kadir olan Allah’a teslim olmaları gerektiğinden başka bir şey anlatmadı. Bu elçilerin ana mesajı, Allah’ın birliğidir. O doğmamıştır; annesi yoktur, babası yoktur. O bir ve tektir. Hiç bir şey hiç bir şekilde O’na benzemez. Fakat geçen zamanla birlikte peygamberlerin tebliğ ettikleri bütün sözleri tahrif edilmiştir. Kur’ân’dan önce gelen bütün kutsal kitapların büyük bir bölümü değiştirilmiştir.

Yüce Allah Kur’ân’da bir kaç yerde, “Eğer isteseydik herkesi boyun eğdirirdik (Allah’a teslim olanlardan kılardık), herkesi Müslüman yapardık” buyuruyor.

Kardeşim! İslâm’ı diğer dinler gibi ele alma. İslâm’ın esas anlamı, Allah’a teslim olmayı emreden din ve hayat tarzıdır. Ve Müslüman, Zâkir, Abdullah, Sultan gibi şahıs ismi değildir. Müslüman, Allah’a teslim olan kişi demektir. Eğer sen de Allah’ın emirlerine boyun eğmişsen, seni de Arapça anlamıyla, Müslüman olarak adlandırabilirim. Öyleyse Zâkir, Abdullah, Sultan gibi isimlere verilen etiketler üzerinden hareket etme. Müslümanın Arapça’daki anlamı, Allah’ın emirlerine boyun eğen kişi demektir. Allah’ın emirlerine boyun eğen herkes Müslüman olarak adlandırılır. Gelen bütün peygamberler de Allah’a teslim olmamız gerektiğini öğretmişlerdir. Hepsi Allah’ın birliğini öğretti. Fakat geçen zamanla birlikte bütün bu kutsal kitaplar

tahrif edildi. Allah'ın, son elçisi Hz. Muhammed'i gönderme nedeni de budur. Son vahiy de Kur'ân-ı Kerim'dir. Hz. Muhammed'den önce gelen bütün peygamberler, Kur'ân'dan önce gelen bütün vahiyler sadece o zamana ait insanlar içindi. Kur'ân'da bunlar isimleriyle zikredilirler: Tevrat, Zebur, İncil ve Kur'ân.

Tevrat Hz. Musa'ya inen vahiydir. Zebur Hz. Davud'a inen vahiydir. İncil Hz. İsa'ya inen vahiydir. Kur'ân son vahiydir ve son peygamber Hz. Muhammed'e inmiştir.

Kur'ân'da Ra'd sûresi 33. âyette şöyle buyruluyor: "li kulli ecelin kitâb. (Her çağa özgü bir kitab gönderdik.)"

Bir çok vahiy gelmiştir. Fakat Kur'ân'dan önce gelen bütün vahiyler ve Hz. Muhammed'den önce gelen bütün peygamberler sadece buldukları çağın insanlarını kapsıyordu. Her şeye kadir olan Allah'ın onları korumamasının sebeplerinden biri de buydu. Son vahiy Kur'ân sadece Müslümanlara ve Araplara değil, bütün insanlığa gönderilmiştir. Ve Hz. Muhammed sadece Müslümanlara ve Araplara değil, bütün insanlığa gönderilmiştir. Bu sebeple bütün kutsal kitaplarda gaybî olarak geleceği müjdelenmiştir. Ve Allah Kur'ân'da Hicr sûresi 9. âyette şöyle buyuruyor: "*İnnâ nahnu nez-zelnâ-zzikra ve-innâ lehu lehâfizûn. (Muhakkak ki zikri [Kur'ân'ı] biz indirdik ve onu [kıyamete kadar] koruyacak olan da biziz.)"*

Öyleyse bütün bunlardan Allah'ın elçilerini tek bir dini tebliğ etmeleri için gönderdiğini anlayabiliriz. Bu da Allah'a teslim olmaktır. Buna Arapça anlamıyla, İslâm diyoruz.

Hz. İsa asla Hıristiyanlığı vaaz etmek için gönderilmedi. Hıristiyanlık kelimesi İncil’de yoktur. Bunu biliyor muydunuz? İncil’in hiç bir yerinde “Hıristiyanlık” kelimesi yoktur. O, Hıristiyanlığı tebliğ etmedi ki!.. Hıristiyan, Hz. İsa’nın takipçilerine Antakya’da verilmiş bir takma isimdir. Rasullerin İşleri, Bab 11:26: “... ve şakirtlerin Hıristiyan diye çağırılması önce Antakya’da oldu.”

Öyleyse Hz. İsa, İslâm’ı tebliğ etti. Yuhanna İncil’i Bab 5:30’da Hz. İsa şöyle der: “Ben kendiliğimden bir şey yapamam, ...ben kendi irademi değil, fakat beni gönderenin iradesini ararım.” Arapça anlamıyla, İslâm’dan başka bir şey anlatmamıştır.

Benzer bir şekilde (Hinduların kutsal kitabı) Bagvadgida’yı okursanız der ki: “Allah’ın isteğine teslim olmak zorundasınız.” Arapça söylersek, İslâm’a karşı geliyorsunuz, diyor.

Bütün bunlardan anladığımız şey, bütün peygamberler Allah’ın isteğine teslim olmaktan başka bir şey anlatmadı. Âl-i İmrân sûresi 19. âyette: “*İnned dîne indâllâhil İslâm.* (Allah katında kabul edilebilir tek din İslâm’dır.)” denmesinin sebebi budur. Öyleyse yapmamız gereken şey kutsal kitapların aslına dönmektir. Allah’ın emrine dönmeliyiz. İradeni Allah’ın emrine teslim etmelidir. Ve böylece doğru yolu takip etmiş olursun.

Hıristiyanlar
Cehenneme mi
gidecek?*

– Bir çok insan, yani Müslümanlar sürekli bana, Katolik olduğum için Cehenneme gideceğimi söylüyorlar... Eğer Cennete gitmek istersem Müslüman olmam gerekiyormuş. Ben kendimi iyi bir Katolik olarak görüyorum ve daha iyi olmaya çalışıp, kasıtlı bir günah işlememeye uğraşıyorum. Peki bu durumda yine de Katolik isem Cehenneme, Müslüman isem Cennete mi giderim?

KARDEŞİMİZ Katolik Hıristiyan olduğunu, bundan dolayı bir çok Müslümanın kendisinin Cehenneme gideceğini söylediklerini ifade etti.

Peki bu doğru mu? Evet kardeşim, bana göre sen gerçek Hıristiyan isen, eğer doğru bir şekilde Hz. İsa aleyhisselâmın dediklerini takip ediyorsan, inşallah Cennete gideceksin. Gerçekten Hz. İsa'yı takip etmen lazım. Hz. İsa der ki: "Doğruyu ara bul inşallah seni

* <https://www.youtube.com/watch?v=zIvGLjN9rSU>

feraha erdirecektir.” Peki şu an neyi takip ediyorsunuz, ben bilmiyorum. Kiliseyi mi takip ediyorsun, yoksa Hz. İsa aleyhisselâmı mı? Eğer kiliseyi takip ediyorsan Cehenneme gitme ihtimalin yüksek, eğer Hz. İsa aleyhisselâmı takip ediyorsan inşallah Cennete gideceksin. Eğer İncil’i okursan Hz. İsa aleyhisselâmın bazı söylediklerini göreceksin. İncil’in âyetlerini ne kadar iyi bildiğini bilemiyorum. Hz. İsa’nın söylediği her şey çok önemli, değil mi?

– Evet kardeşim, sen Hz. İsa’nın Tanrı olabileceğine inanıyor musun?

– **Aslında biraz bu konuda kafam karışık...**

– Evet ya da hayır diyeceksin. Kafa karıştıran Tanrı mı?!

– **Hayır, karışık değil ama bilmediğim bir soruyu cevaplamak istemem.**

– Ben bilip bilmediğini sormuyorum, inanıp inanmadığını soruyorum.

– **Tabii ki onun Tanrı olduğuna inanıyorum.**

– İşte bu, ben sana bildiğini söyle demedim, ispatlama gereği yok.

Bir şey daha söyleyeceğim: İslâm, Hz. İsa’ya inanmayı emreden tek dindir. Hz. İsa’ya inanmayan Müslüman olamaz, ama biz onun sadece Tanrı’nın bir elçisi olduğunu kabul ederiz. Biz onun mucizevî olarak babasız dünyaya geldiğine inanırız. Biz onun mesaj verici olduğuna inanırız. Ölüyü Allah’ın izniyle dirilttiğine de inanırız. O, Allah’ın izniyle babasız dünyaya gelmiştir.

Burada Hıristiyan ve Müslümanlar aynı fikirdedir. Peki farklılık nerede? Neredeyse bütün Hıristiyanlar Hz. İsa aleyhisselâmın Tanrı olduğuna inanır. Aslında, İncil'i okursanız, hiç bir yerde Hz. İsa'nın kendi ağzından, "ben Tanrı'yım, bu yüzden bana ibadet edin" ifadesi geçmez. İşte kardeşim, bana burada şu an böyle bir âyet gösterebilerseniz ben de Müslümanlığı bırakıp hemen Hıristiyan olacağım, şimdi. Gerçekten İncil okuduysanız tabii...

– **Ben onu iddia etmedim...**

– Sorunuza geleceğim... Tamam, cevabımı aldım. Bir kısmını cevapladım, inşallah diğer kısmını cevaplandıracağım.

– **Peki, devam edin...**

– Yani cevabın diğer kısmı şuydu: Eğer gerçek Hıristiyan olursan, Cennete gidebilirsin. Gerçek Hıristiyan kim, bilmiyorsun! Eğer gerçek Hıristiyan isen, eğer gerçekten Hz. İsa'ya inanıyorsan, Allah'ın son elçisi olan Hz. Muhammed sallallahu aleyhi ve selleme inanman gerekir. Kısacası, gerçek Hıristiyanısan Hz. Muhammed'e inanırsın ve inşallah Cennete gidebilirsin.

Umarım sorunu cevaplayabilmişimdir.

– **Teşekkür ederim.**

Kader ve
özgür irade
nedir?*

– Özgür irade hakkında şüphelerim var. Özgür irade nedir ve bizler yapmak istediğimiz şeylerde özgür müyüz? Bakara sûresi 256. âyette “Dinde zorlama yoktur. Artık doğrulukla eğrilik apaçık meydana çıkmıştır.” Ve Yuhanna, bab 8:32’de “Siz hakikati bileceksiniz ve hakikat sizi azat edecektir.” denilmektedir.

– Evet, haklısın!

– Ben Kur’ân ve İncil hakkında sizin kadar bilgili değilim. Ben yalnızca özgür irademiz var mı? Özgür irade nedir? Bunları öğrenmek istiyorum. Ayrıca, “Dinde zorlama yoktur.” Burada kastedilen nedir? Yani, kendisinden öncesine veya sonrasına bağlı bir anlam kayması mı var, bilmiyorum. Çünkü arkadaşlarım bana âyetin öncesinde ve sonrasında ne olduğunu açıklayamadı. “Dinde zorlama yoktur.” dense de beş vakit namaz kılmak gerekiyor. Bu zorlama değil mi?

* <https://www.youtube.com/watch?v=fGS4J6Tfz9E>

KARDEŞİMİZ iki soru sordu. İlk soru: “Özgür irade nedir?” Yuhanna İncili bab 8:32’de Hz. İsa (a.s.): “Siz hakikati bileceksiniz ve hakikat sizi özgür kılacaktır.” der. Ve Kur’ân’dan Bakara sûresi 256. âyetini söyledi. Maşallah, kardeşimiz “hakikati ara, dua et, hakikat seni özgür kılacaktır.” dedi.

Özgür irade, istediğini yapmak demektir. Mesela, ben bugün tüm dünyayı yıkmak istiyorum, diyelim. Yapabilir miyim? Deneyebilirim, ama başarılı olmam. Anladın mı? Özgür irade, senin kapasiten ne kadar demektir. Sen en fazla neleri yapabilecek güçtesin. Yapacak veya yapmayacak olman ikinci planda kalır. Meselâ, benim kapasitem burada konferans vermek. Bir konferans verebilir misin, bilmiyorum, ama bunu denemekte özgürsün. Yani buna benzer olarak hırsızlık yapmakta özgürsün, dürüst olmakta özgürsün, öldürmekte özgürsün, birinin hayatını kurtarmakta özgürsün. Bunların hepsi özgür irade.

Özgür irade, “canın ne isterse onu yaparsın” demektir. Kimse seni bir şeye zorlayamaz. Anladın mı? Kimse seni zorlayamaz.

Bu hususta Allah Kur’ân’da Bakara sûresi 256. âyet-te şöyle buyurur: “Dinde zorlama yoktur. Artık doğrulukla eğrilik apaçık meydana çıkmıştır.” Yani sen kimseyi İslâm’ı kabul etmesi için zorlayamazsın. Kimse birinin başına silah dayayıp ona, “İslâm’ı kabul et” diyemez. Kimseyi zorlayamam ama mantıklı sebepler sunduğumda... Meselâ, doktor, “senin diyabetin var, şeker yeme” derse, “doktor beni şeker yememem için zorladı, bana baskı yapıyor.” diyemem. Eğer doktoru

dinlemek istemezsem gider bir çikolata alırım. Yani doktor size tavsiyede bulunuyor. Ama akıllı bir kimse gidip de şeker yemez veya çok az yer. Doktor bir şey dediğinde, “bana baskı yapıyor” diyebilirsiniz. Ama bir yandan da “iyiliğim için tavsiyede bulunuyor” diyebilirsiniz.

Meselâ, beş vakit namaz mecburi midir? Bir Müslüman için, evet, bu mecburi bir şeydir. Bu bir zorlama mıdır? Bu baskıyla yapılan bir zorlama değildir. Eğer istemezse namaz kılmaz. Bu, onun Allah ile arasında olan bir şeydir. Kimse onu zorlayamaz. Çünkü o, bu sistemin doğru olduğunu kabul eder. Eğer beş vakit namaz kılırsam, karşılığını Allah’tan alacağım. Doğru yoldayım, bu nedenle beş vakit namaz kılıyorum. Tıpkı doktorun sana şeker kullanmamayı tavsiye etmesi gibi. Eğer isterse buna uyar.

Oruç tutmak Bakara sûresi 183. âyette Allah tarafından bize verilen bir emirdir: “Oruç, sizden önce gelip geçmiş ümmetlere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki, korunursunuz.” Yani insanın takvası artıyor. Yani kimse oruç tut diye başına silah dayamaz. Peki oruç tutmak mecburi midir? Evet, bir Müslüman için. Ama, dinde kimse beni zorlayamaz. Beden gücüyle oruç tutmam gerekiyor, yani bu fizikî güç hakkında kimse kimseyi fizikî olarak bir şey yapması için zorlayamaz.

– **Peki o zaman neden oruç tutmak, namaz mecburi?**

– İki çeşit zorlama vardır: Biri mantık ve sebep ile, diğeri baskı ile. Kur’ân baskı ile olan zorlamadan bahseder. Bir doktorun “şeker yeme” demesi gibi. Bu

bir zorlama mıdır? Evet, şeker yememeyi söylemesi zorlamadır. Doktor sana baskı yapıyor mu? Harfi hafine, evet! Mantıkla; bir silâhla değil. Doktor sana, “kesinlikle şeker yok” diyor. Eğer doktora inanıyorsan onu dinlersin, yoksa dinlemezsin. Yani Allah’ın da Kur’an’da emir vermesi gibi. Eğer Allah’a inanıyorsan, O’nu takip edersin; inanmıyorsan takip etmezsin. Eğer birisi Müslümansa Allah’ın buyruklarına itaat etmesi gerekir. Allah’ın verdiği özgür iradeyle O’nun emirlerini de yerine getirebilirim, buna aykırı da davranabilirim. Eğer O’nun bana verdiği özgür iradeyle emirlerine itaat edersem, ben bir Müslümanım demektir. Müslüman, Allah’ın emirlerine itaat eden kişidir. Burada fizikî bir zorlama yoktur. Dindeki zorlama, Bakara sûresi 256. âyette bahsedilen zorlama fizikî bir zorlamadır, mantıkî bir zorlama değildir.

2+2 kaç eder?

– **4 eder.**

– Peki sonuç zorlamayla mı 4 olmuştur?

Demek istediğim, bu bir özgür iradedir. Yani sen seçersin.

İstersen 3 de diyebilirsin.

– **Doğru.**

– 5 de diyebilirsin.

– **Eğer cevap olarak 3 dersem bunu ispatlamam gerekir.**

– Hayır, hayır. Bunu kimseye ispatlamak zorunda değilsin.

– **Anlamadım!**

– İspatlamadan da 3 diyebilirsin. Eğer birisi $2 + 2 = 3$ derse, ne yapabilirsin?

– **Bence o matematiği bilmiyordur.**

– Sonuç olarak diyebilir misin, diyemez misin?

– **Evet, bu özgür bir seçimdir.**

– Evet, bu özgür bir seçimdir, doğru. Eğer birisi $2 + 2 = 3$ eder dediğinde, ona “matematiği bilmiyorsun” dersin. Yani $2 + 2 = 4$ dediğinde bu zorlama değildir. Yani sen günde 5 vakit namaz kıldığında Müslüman’sın demektir. Eğer sen günde 5 vakit namaz kılmam gerekmez diyorsan, Müslüman değilsindir. Basit. Yani bu mantık ve bir sebeple olan bir zorlamadır. $2 + 2 = 4$ diyen biri, matematiği bildiği için bunu söyler. Matematiği bilmeyen biri $2 + 2$ ’nin 4 olduğunu söyleyemeyebilir. $2 + 2 = 5$, $2 + 2 = 6$ da diyebilir. Yani bu, mantık ve bir sebebe dayalı bir zorlamadır. Ve imana, inanca dayalı.

– **Peki 5 vakit değil de 10 vakit kılsam? Vakitlerinde değil de farklı zamanlarda kılsam; meselâ yemek yerken, otururken, yürürken, koşarken ibadet etsem. Yani beş vakit neden zorunlu?..**

– Tamam, anladım. Doktor diyor ki, “şeker yeme”. “Tamam doktor, şeker yemeyeceğim, tuz kullanmayacağım, pirinç yemeyeceğim.” “Şeker almamalı mıyım? Tamam, şeker almayacağım, pirinç yemeyeceğim, ekmek yemeyeceğim, kilo almayacağım.” Senin dediğin bunun aynısı. Yani bunu devam ettirebiliriz. Doktor “şeker yeme” diyor, tamam. Bu durumda bir sınır oluyor. Arada bir sınırı aşmadan şeker yiyebilirsin. Çünkü doktor bunu biliyor. Yaratıcı’dan daha zeki

olmaya çalışıyorsun. O, bizi senden ve benden daha iyi biliyor. Eğer kendini hep sınırlandırırsan sen sıkıntı çekersin. Yani doktor insan vücudunun ihtiyaçlarını biliyorsa, Allah bizi daha iyi biliyor. Yani Yaratıcı bize tavsiyelerde bulunuyor.

Eğer Yaratıcı'nın emirlerine itaat edersen bir Müslüman olacaksın. Takip etmezsen, baskıyla bir zorlama yoktur. Ben sana tavsiye dışında bir zorlamada bulunamam, değil mi?

– **Evet, çünkü benim özgür iradem var.**

– Doğru. Bazıları özgür iradeleriyle cevabımı beğenip kabul edebilir. Senin de muhakkak kabul etmen gerekmez.

Peki ya sen gerçeği arıyor ve kabul ediyor musun? Eğer gerçeği arıyorsan o seni özgür kılacaktır.

Her şey
Allah'ın iradesiyle
oluyorsa benim
rolüm ne?*

– Sorum Allah'ın iradesi hakkında. Her şeyin Allah'ın iradesiyle gerçekleştiği söyleniyor ve her şeyin zaten yazılmış olduğu söyleniyor. O zaman bizim seçme özgürlüğümüz yok mu? Ben yaptıklarımı kendi irademle ve seçimimle mi yapıyorum, yoksa yaptıklarım zaten yazılı olup Allah'ın isteğiyle mi oluyor? Ve eğer her şey önceden yazılmış ise benim seçme iradem var mı?

KARDEŞİMİZ çok önemli bir soru sordu. “Eğer her şey Allah'ın iradesiyle oluyorsa benim seçme ve irade özgürlüğüm nerede?” dedi. Bu soru Müslüman olmayanlar tarafından sorulduğu gibi Müslümanlar tarafından da sorulmaktadır.

Bu soru kader hakkındadır. Yani eğer kaderde benim hırsızlık yapacağım yazıldıysa ve ben hırsızlık yaparsam bunun suçlusu kim? Allah mı? Eğer kaderde benim cinayet işleyeceğim yazıldıysa bunun suçlusu kim? Allah mı? O zaman benim özgür iradem nerede? Yani kaderimde bu yazılıysa, özgür iradem nerede?

* <https://www.youtube.com/watch?v=2xgH0Lr0wd0>

Bu sorunun cevabı şudur:

Her Müslümanın kadere iman etmesi gerekir ama alınyazısının manasını anlaması gerekir.

Meselâ, diyelim ki bir sınıfta yüz öğrenci var. Öğretmen de sınıftaki öğrencilere bütün yıl boyunca ders verdikten sonra yıl sonu sınavından önce hangi öğrencinin sınavı geçeceğini önceden öngörür. Hangi öğrenci birinci olacak, hangi öğrenci kalacak, bilir. Peki öğretmen bunu nasıl öngörür? Çünkü birinci olacağını öngördüğü öğrenci bütün ödevlerini yapıyor, çok çalışıyor...

Diğer öğrenci ise sinemaya gidiyor, derslere her zaman gelmiyor... böylece öğretmen onun sınavdan kalacağını öngörüyor. Sınav gerçekleştiğinde ve sonuçlar belli olduğunda ise çalışkan olan birinci oluyor, ötekisi ise başarısız oluyor.

Size soruyorum: Sınavdan kalan öğrenci, kalması sebebiyle öğretmeni suçlayabilir mi? Ve, “benim kalacağımı öngördüğün için ben bu sınavdan kaldım” diyebilir mi? Kim suçlanır? Öğrenci mi, öğretmen mi? Tabi ki öğrenci. Öğretmen sadece öngörüde bulundu, çünkü öğrenci çalışmamıştı, ödevini yapmamıştı, zamanını boşa harcamıştı.

Buna benzer olarak Allah *sübhanehu ve teâlâ* insanlara özgür irade vermiştir. Allah size neyin doğru, neyin yanlış olduğunu söylemiştir; ama seçim sizindir. Meselâ, önünüzde dört yol olduğunu düşünün. A, B, C ve D olmak üzere dört yol var. İstedığınızı seçebilirsiniz. Diyelim siz C yolunu seçtiniz. Allah önceden biliyor ki, siz o dört yola geldiğinizde C yolunu seçeceksiniz. Bu sebeple Allah, “bu kişi dört yola geldiğinde C yolunu

seçecek” diye yazıyor. Yani Allah, o yazgıyı senin o yolu seçmen için değil, sen o yolu seçeceğin için yazıyor. Allah sana onu seçtirmek için yazmıyor, geniş ilmi ile senin onu seçeceğine bildiği için yazıyor. Allah gelecekte ne olacağını bilir ve olacakları önceden yazar. Sen C yolunu seçtikten sonra bu sefer 1, 2, 3 ve 4 olmak üzere bir başka dört yola daha geliyorsun.

Meselâ üniversite sınavından geçince mühendis, doktor veya iş adamı olabilirsin; önünde bu seçenekler var. Sen iş adamı olmayı seçersen, seçim senin; ama Allah önceden biliyor ki, sen üniversite sınavını geçince iş adamı olmayı seçeceksin. Allah yazdığı için iş adamı olmuyorsun. Sen iş adamı olmak isteyeceğin için Allah bunu önceden biliyor/yazıyor.

Buradan da anladığımız şu ki, Allah dilerse bunu kolaylıkla değiştirebilir. Meselâ, eğer sınıfta matematik sınavında öğretmen sınav kâğıdına “2 + 2 kaç eder?” yazsa ve öğretmen ona onca yol göstermesine rağmen öğrenci “2 + 2 = 5” yazsa, öğretmen bu hatayı düzeltebileceği hâlde düzeltmeyecektir. Çünkü öğretmenin bunu düzeltmesi adaletsizlik olur. Öğretmen öğrenciye “5 yazma, 4 yaz” diye fısıldarsa, bütün diğer öğrencilere haksızlık yapmış olur ve sınava müdahale etmiş olur. Yani Allah isterse değiştirebilir; ama size özgür irade verdiği için kararı sizin vermenize izin veriyor.

Bu hayat, âhîret için bir sınavdır. Şânı yüce Allah Mülk sûresi 2. âyette şöyle der: “*Ellezî halakal mevte vel hayâte li yebluvekum eyyukum ahsenu amelâ.*” (Hanginizin daha güzel davranacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratan O’dur.)” Yani bu hayat âhîret

için bir sınavdır. Allah size kurallar vermiş ve göstermiştir. Ne iyidir, ne kötüdür söylemiştir ve size özgür irade vermiştir. Seçim sizindir ve Allah istese müdahale edebileceği hâlde iradenize müdahale etmez. Kur'ân der ki “...*ve mâ teskutu min varakatin illâ ya'lemuhâ...* (Allah'ın izni olmadan bir yaprak bile düşmez.)” (En'âm sûresi, 59) Yani olan her şey Allah iradesiyle olmaktadır, ama seçim ve karar sizindir. Ve seçiminize göre ödüllendirilecek veya cezalandırılacaksınız.

Allah beni
eşcinsel olarak
yaratmışsa
suçlu kim?*

– Hindistan’dan gelen son haberlere göre, hencinseller arasındaki evlilik yasal hâle gelmiş. Bu haberi okuduktan sonra araştırırken şu bilgilere rastladım: Homoseksüellik insanın genetiğiyle alâkalıdır. Neyi tercih ettiği veya etmediği hormonlarına bağlıdır. Anladığım kadarıyla İslâm eşcinselliğe karşıdır, buna izin vermez. Sorum şu: Eğer birisinin genetiği ve arzusu bu şekilde kodlanmışsa ve bu özellikle doğmuşsa, bu durumda doğuştan olan bir özelliğinden dolayı İslâm onu cezalandırmış olmuyor mu? Tanrı onu bu şekilde yarattı ve şimdi de cezalandırıyor!..

KARDEŞİMİZ bir soru sordu: “Son günlerde Hindistan’da homoseksüellik yasal hâle geldi.” Yasal hâle gelmedi ama kanunlar cezalandırılması gereken bir suç olmadığını söylüyor. Cezası hafifletilmiş. İzin verilmemiştir. Hâlâ bir kural değil. Bir çok kurum hâlâ buna karşı çıkıyor. Bu Kanada’da, ABD’de İngiltere’de bir kanundur. Hindistan’da henüz kanun değildir. Ve “bugün bazı bili-

* <https://www.youtube.com/watch?v=033uXNteZsM&t=3s>

madamları eşcinselliğin genetik olduğunu söylüyor.” Kardeşimiz, “eğer homoseksüellik genetikse suçlunun kim olduğunu” soruyor. “Bunu nasıl bir günah olarak görebilirsin?” Çok yerinde bir soru.

Bu araştırma birkaç yıl önce yapılmıştı. Peki sonuç ne çıktı? İddia tamamen yanlıştı. Ve bu iddiayı ortaya atan kişinin kendisi homoseksüeldi. Bilim henüz homoseksüelliğin genetik olduğunu kanıtlamadı.

Kur’ân Araf sûresi 81. âyette şöyle buyurur: *“İnnekum lete / tûne-rricâle şehveten min dûni-nnisâ-(i) bel entum kavmun musrifûn.* (Siz, kadınları bırakıp şehvetle erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Doğrusu siz haddi aşan bir topluluksunuz.)” Homoseksüellik ve Lût kavminden bahsediyor.

Kitab-ı Mukaddes’te de Lût aleyhisselâm’dan bahsedilerek bu fiilin yasak olduğu belirtilir. Kur’ân’da da yasaklandığı belirtilir. Homoseksüellik tamamen yasaklanmıştır.

Genetik değildir. Peki nasıl olur? Söyleyeyim. Psikologlar anlatıyor: Bir şeyde bir kere sınırı aştığın zaman normal olandan daha az mutlu olmaya başlıyorsun. Yani Allah normal bir cinsel hayata izin vermiştir. Aşırıya kaçılıyorsa, normal olmayan şeyler yapmaya başlıyorsun. Allah normal şeylere izin vermişken sen tabii olmayı yapıyorsun, zıt olanı yapmaya başlıyorsun. Ve bunun bir kere tersini yapmaya alışınca, devam ediyorsun. Bilim adamlarının, sınırı aşmayan kimsele-
rin karı-koca arasındaki cinsel hayattan en çok zevk aldığını söylemelerin sebebi bu...

– Bu eğilim çocuklarda da var. Oysa ki onlar daha

evli bile değil!..

– Bitirmeme izin ver. Bu konuyu bitirince birazdan çocuklara da geleceğiz. Çocuklarda bu durum nasıl olur, sana söyleyeceğim...

Bir defa sınırı aştığında, daha çok haz peşinde olacaksın. Normal olan artık seni memnun etmeyecek. Sonra tabii olmayan şeyler yapmaya başlayacaksın. Bu genetik değil, çocuklardan bahsediyorum. Bu doğuştan gelmez. Bu doğuştan değildir. Buna pornografi filmleri izlemek sebep olur. Bunlar gerçek filmlerdir. Anne babaların çocuklarını yetiştirme şekli... Hepsinin çocuklarda psikolojik etkileri vardır. “Bir çok kişi eşcinsel olarak doğar” deme. Bu gerçek değil! Bu bir yanlış anlaşılma. Bilimsel araştırmalar böyle söylemiyor... Sebebi, bir çok çocuğun kötü filmlere aşırı mâruz kalmasıdır. Kanallar bunu serbestçe yapıyor. Diğer kanallardan çok pornografik kanallar var. Çünkü bu işte çok büyük paralar var... Bunları ekranlarda görüyorlar ve giderek onlara benziyorlar. Kopma noktası burada. Suçlu kim? Kanallar...

– **Neden anne babalar izlemelerine müsaade ediyorlar?**

- Onlar bu yüzden sorumlular.
- **Bu cevap benim için yeterli.**

Neden insanların
çoğunluğu
Müslüman değil?*

– Elli beşten fazla ülkeye seyahatim oldu. Kur’ân ve hadisler puta tapmayı yasaklıyor. Diğer dinler ise Hıristiyanlık, Budizm, Çin dinleri gibi tüm diğer dinlerde putlara tapma var. Müslümanlar ise belki dünyanın % 15-20’sini oluşturuyor. Yani diğer herkes yanlış mı? Hıristiyanlar Anglikanizm, Rus Ortodoksları, Yunan Ortodoksları, Katolik veya Protestanlar... Çinlilerin kocaman bir heykeli var... Bunların hepsi yanlış mı?

KARDEŞİMİZ çok güzel bir soru sordu. Müslümanlar dünya nüfusunun yaklaşık % 15-20’sini oluşturuyor. Kimisi % 25 diyor, her neyse, % 15-20 demende bir sorun yok. Diyor ki, Hıristiyanlar puta tapıyor, sana katılıyorum. Budistlerin çok büyük heykelleri var, bunda yanlış olan nedir?

Kardeşim, çoğunluğun İslâm’da olup olmaması, bir

* https://www.youtube.com/watch?v=HHdCYnG_9wE

kıstas değildir. İslâm'da hakikat galip gelir.

Çoğu insan yüzyıllar önce dünyanın düz olduğunu, iddia etmişti, çoğunluk... Bunu biliyor musun? Çoğu insan bir kaç yüzyıl önce dünyanın düz olduğunu söylemişti, peki dünya düz mü?

– **Hayır.**

– Yani çoğunluk hata yapabilir.

İslâm dinine göre, Allah Kur'ân'da İsrâ sûresi 81. âyette şöyle buyuruyor: “*Ve kul câel hakku ve zehekal bâtul, innel bâtule kâne zehûkâ.* (De ki: Hak geldi, bâtil zail oldu. Şüphesiz ki bâtil yok olmaya mahkûmdur.)” İslâm'da çoğunluk asla galip gelmez. Amerika'yı ele alacak olursak, meselâ bu ülkede pornografi serbestisi vardır, yasaldır. Pornografinin serbestliğini kabul eder misin?.. Hayır, hayır inanıyor musun?

– **İnanmıyorum.**

– Çok iyi, seni tebrik ediyorum. Ama batıdaki bir çok insan pornografiye inanıyor, izliyor. Bu durumda pornografiyi benimseyecek misin? Seyreder misin?

– **Hayır.**

– Çok iyi, hakikate yakınsın. Yani çoğunluk asla galip gelmez.

Hıristiyanlıkta puta tapma olduğunu söyleyen de Hıristiyanlıkta puta tapma yoktur. Bazı Hıristiyanlar puta tapar. Bazı Müslümanların hatalı şeyler yapması gibi. Eğer Kitab-ı Mukaddes'i okursan, ki eminim okumuşsundur, Tesniye bab 5:7-9'da şöyle geçer: “Karşımda başka ilahların olmayacak. Kendin için oyma put, yukarıda göklerde olanın yahut aşağıda yerde olanın,

yahut yerin altında sulara olanın asla suretini yapmayacaksın.” Yüce Tanrı, Eski Ahit’te kendisi diyor: “Onlara eğilmeyeceksin ve onlara ibadet etmeyeceksin; çünkü ben senin Tanrın Rab ... kıskanç bir Tanrı’yım.”

Aynı mesaj Çıkış kitabı bab 20:3-5’te tekrar edilir: “Karşımda başka ilahların olmayacak. Kendin için oyma put, yukarıda göklerde olanın yahut aşağıda yerde olanın, yahut yerin altında sulara olanın asla suretini yapmayacaksın. Onlara eğilmeyeceksin ve onlara ibadet etmeyeceksin; çünkü ben senin Tanrın Rab ... kıskanç bir Tanrı’yım.” Yani Eski Ahit’e göre puta tapmak yasaklanmıştır.

Ve Hz. İsa (aleyhisselâm) Matta İncili’nde bab:17-20’de şöyle demiştir: “Sanmayın ki, ben şeriatı yahut peygamberleri yıkmaya geldim; ben yıkmaya değil, fakat tamamlamaya geldim. Çünkü doğrusu size derim: Gök ve yer geçip gitmeden, her şey vaki oluncaya kadar, şeriaten en küçük bir harf veya bir nokta bile yok olmayacaktır. Bundan dolayı bu en küçük emirlerden birini kim bozar ve insanlara öylece öğretirse, göklerin egemenliğinde en küçük sayılacak; ama bu buyrukları kim yerine getirir ve başkalarına öğretirse, göklerin egemenliğinde büyük sayılacaktır.”

Senin doğruların göklerin ve ufukların doğrularını aşmayacaksa... Yani, Hz. İsa (aleyhisselâm) ile birlikte Göklerin Krallığına gitmek istiyorsan Eski Ahit’in kurallarını, Hz. Musa (aleyhisselâm)’ı takip etmelisin.

Yüce Allah’ın hiç bir şekilde resmini yapmaman gerekir. Buna rağmen yapıyorlar. Neden? Tüm Hıristiyanlar yapmıyor. Protestanlar yapmıyor. Hıristiyanlık

hakkında bilgin biraz az, henüz öğrencisin sanırım.

Katolikler yapıyor, heykel yapıyorlar. Protestanların “yaptığınızı yanlış” diyerek onları protesto etmesinin sebebi budur. Kitab-ı Mukaddes’e göre Yüce Tanrı’nın resmini yapmamalısın.

Hinduların çoğunun puta taptığını söylüyorsun, sana katılıyorum. Bunun hakkında daha önce konuşmuştum. Tanrı’nın resmi olamaz. Resim yok, heykelcilik yok, heykel yok. Kardeşim, sen puta tapıyor musun?

– **Evet, tapıyorum.**

– Ama Veda’yı takip etmiyorsun.

– **Çünkü ben tüm dinlere inanıyorum, hepsi aynı. Zirâ, bilirsiniz tanrı tüm dinleri bilir.**

– Kardeşim, eğer tüm dinlere inanıyorsan, hesaba katmadan diğer dinlere de inanıyorsun?! Kardeşim, sen Hinduizmi takip etmiyorsun.

– **Hayır, demek istediğim, Tanrı şimdi uyuyor, ama O her şeyi biliyor. Tüm karanlığı ve cenneti O yarattı. O aynı zamanda biliyor ki, her dinin kendine göre bir yeri var, İslâm da aynı şekilde...**

– Kardeşim, sadece bir soru soralım, çünkü arkada uzun bir kuyruk var. Sana cevap verdikten sonra kuyruğun arkasına geçmelisin, sonra tekrar sorabilirsin.

Allah’ın uyuduğunu söyledin, Allah buna Kur’ân’da Bakara sûresi 255. âyette şöyle cevap veriyor: “*Allâhu lâ ilâhe illâ huvel hayyul kayyûm, lâ te’huzuhu sinetun ve lâ nevm.* (Allah ki, O’ndan başka ilah yoktur. [O] Hayy’dır, Kayyum’dur. O’nu ne bir uyuklama ve ne de bir uyku hâli tutmaz.)” Sen ve ben uykuya ihtiyaç duya-

rız. Allah'ın uykuya ihtiyacı yoktur.

Allah Kur'ân'da açıkça buyuruyor: *“Ve lev şâe rabbu-ke le âmene men fil ardı kulluhum cemîâ* (Ve şayet senin Rabbin dileyseydi, yeryüzünde olan kimselerin hepsi elbette topluca îmân ederlerdi.)” (Yunus sûresi, 99. âyet) İstese bu O'nun için çok kolay. Sadece “ol” der ve olur. Ama bu dünya âhiret için imtihan yeri. Allah seni test ediyor, Allah beni test ediyor. Eğer isterse seni puta tapmaktan kolayca alıkoyabilir ama bir imtihan var. Allah bu imtihanda sana kuralları vermiş, kuralları takip ediyor musun, etmiyor musun? Bütün dinleri takip ettiğini söylüyorsun ama Hinduizm'i, İslâm'ı, Hıristiyanlığı, Sihizmi, Budizmi takip etmiyorsun. Budizm'de bana herhangi bir referanstan Buda'nın, “Benim heykelimi yapın” dediğini gösterebilir misin? Asla böyle bir şey demedi. Bunu söylediği nerede yazıyor?

Yarın bir Müslüman çıkıp Hz. Muhammed aleyhis-selâmın heykelini yapsa, bunun yanlış olduğunu söyleyirim. Hz. Peygamber (s.a.v) asla kendisinin bir heykelinin yapılmasını istemedi. Çünkü birisi yanlış yöne kayabilir ve hata yapabilir; azınlık veya çoğunluk olmaları yollarının hakikat olduğunu göstermez.

Buda asla kendi heykelinin yapılmasını istemedi. Eğer birisi Buda heykellerine karşıysa, Budistlerin asıl dinlerini takip etmelerine yardımcı oluyor demektir. Sadece Buda'nın bir heykelini yapması, Buda'yı takip ettiği anlamına gelmez.

Dediğim gibi, dini anlamak istiyorsan onu takip edenlere bakma. Bana bakma, metinlere bak, Kur'ân'a

bak, Kur'ân'ı oku, Veda'yı oku. En azından yaygın olanı takip et, yaygın olmayanı bir kenara bırak.

Bütün dinleri takip ettiğini söylüyorsan Hinduizmi, Hıristiyanlığı, İslâm'ı takip etmiyorsun demektir. Bunları bir kenara bırak en azından yaygın olanı takip etmeni istiyorum. Yaygın olmayanları daha sonra konuşabiliriz. Tüm dinleri bir kenara bıraksak bile henüz yaygın olanları bile takip etmiyorsun.

Putu tapmayı bırakırsan tüm dinlerin temel kaidesine inanmış olacaksın.

Son peygamber olarak Hz. Muhammed (s.a.v)'e inandığın zaman temel dinlerin iki ana kuralını takip ettiğini söyleyebilirim, umarım sorun cevaplanmıştır.

Kur'ân'da çelişkili
ve yürürlükten
kaldırılmış âyetler
var mı?*

G AYRİMÜSLİM olan hanım kardeşin sorusu şöyle: “Kur'ân'da çelişkili ve yürürlükten kaldırılmış âyetler var mıdır?”

Kur'ân'da birbiriyle çelişen hiçbir âyet bulamazsınız. Bana Kur'ân'da birbiriyle çelişen herhangi iki âyet göstermeniz için size meydan okuyorum.

Allah, Nisa sûresi 82. âyette şöyle buyurur: “*E fe lâ yetedebberûn el-Kur'ân. Ve lev kâne min indi gayrillâhi le vecedû fihitlâfen kesirâ.* (Hâlâ Kur'ân'ı düşünüp anlamaya çalışmıyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkası tarafından [indirilmiş] olsaydı, mutlaka onda birçok çelişki bulurlardı.)”

Müslümanlar arasında Bakara sûresinin 106. âyeti-ne ve Nahl sûresinin 101. âyetine dayanan “nesih ve mensuh” diye bir görüş vardır. Bakara sûresi 106. âyeti der ki: “*Mâ nensah min âyetin ev nunsihâ ne'ti bi hayrin minhâ ev mislihâ e lem ta'lem ennallâhe alâ kulli*

* https://www.youtube.com/watch?v=_uVyrZzLnns

şey'in kadîr. (Biz herhangi bir âyetin hükmünü yürürlükten kaldırırsak [neshedersek] veya onu unutturur [ya da ertelersek], yerine daha hayırlısını veya mislini getiririz.)”

Bir çok kişi bu âyete dayalı olarak âyetlerin yürürlükten kaldırıldığını öne sürmüşlerdir. Kur'ân âyetlerinin çelişmeyeceğini kendisi söylemiştir. Bu âyetleri iki şekilde inceleyebiliriz: Birincisi şudur: Bu âyetlerin bir kısmı Tevrat ve İncil gibi Kur'ân'dan önce indirilen kitaplardan bahsetmektedir. Yani Allah buyuruyor ki: “Biz önceden indirilen kitaplardaki her hangi bir âyetin hükmünü yürürlükten kaldırır veya onu unutturur (ya da ertelersek), yerine daha hayırlısını veya mislini getiririz.” Daha hayırlısı ve misli işte Kur'ân'dır. Eğer bu âyette bahsedilen âyetler Kur'ân'ın âyetleri ise, bunun cevabı da şudur: Allah *sübhanehu ve teâlâ*, âyeti o zamandaki konu ile ilişkili olarak indiriyor ve sonra bir başka âyet daha indiriyor ama bu âyet onunla çelişmiyor. Aksine daha çok bilgi veriyor. Kardeşin sorusundaki âyetler Nisâ sûresinin 15. âyeti ve Nur sûresinin 2. âyeti idi. Nisâ sûresinin 15. âyeti der ki: “*Vellâti ye'tinêl fâhişete min nisâikum festeshidû aleyhinne erbaaten minkum, fe in şehidû fe emsikûhunne fil buyûti hattâ yeteveffâhunne mevtu ev yec'alallâhu lehunne sebîlâ.* (Kadınlarınızdan fuhuş (zina) yapanlara karşı içinizden dört şahit getirin. Eğer onlar şahitlik ederlerse, o kadınları ölüm alıp götürünceye veya Allah onlar hakkında bir yol açıncaya kadar kendilerini evlerde tutun [dışarı çıkarmayın].”

Ve Nûr sûresinin 2. âyetinde ise şöyle buyurulmaktadır: “*Ez zâniyetu vez zânî feclidû kulle vâhidin min*

humâ miete celdetin. (Zina eden kadın ve zina eden erkekten herbirine yüzer değnek vurun.)”

Şimdi burada bir çelişki mi vardır? Eğer ilk inen âyet olan Nisâ sûresinin 15. âyeti zina eden kadınları ev hapsinde tutun deyip cümleyi sonlandırsaydı, o zaman Nûr sûresinde yüz değnek vurulmasının emredilmesi onunla çelişirdi. Oysa Nisâ sûresindeki âyette, “Allah onlar hakkında bir çözüm yolu gösterinceye kadar evlerde tutun” denmektedir. Nisâ sûresinin 15. âyeti Allah’ın daha sonra bir başka ceza bildireceğini ifade etmektedir. Eğer o âyette bu bildirilmeseydi çelişki olurdu. Ancak görüldüğü gibi çelişki yoktur. Âyette o cezanın geçici olduğu ve Allah’ın daha sonra bir başka çözüm göstereceği bildirilmiştir.

Nesih ve mensuhta olan şudur: Allah bazı yasakları aşamalar hâlinde indirmiştir. Buna en güzel örnek alkolün yasaklanmasıdır.

Alkol ile ilgili ilk inen âyet Bakara sûresinin 219. âyetidir. Bu âyette Allah şöyle buyurur: “Sarhoşluk veren şeylerde zararlar ve bazı yararlar vardır. Fakat zararları yararlarından daha fazladır.”

Kur’ân’ın bu âyeti alkolü yasaklamaz. Sadece sarhoş edici maddelerde zarar ve yarar olduğunu, ancak zararın yararından daha fazla olduğunu söyler. Alkol ile ilgili indirilen bir sonraki âyet ise Nisâ sûresinin 43. âyetidir. Bu âyet, “Kendinizi bilmez bir hâldeyken (sarhoşken) namaz kılmayın” der. Bu âyetle daha ileri bir aşamaya geçildi. Daha önceki âyetle alkolün haram olduğu söylenmedi, sadece yol gösterildi. “Sarhoşluk veren şeylerde zarar ve bazı yararlar vardır. Fakat

zararları yararlarından daha fazladır.” dendi. Bir sonraki âyette ise, “Kendinizi bilmez bir hâldeyken (sarhoşken) namaz kılmayın” dendi. Müslümanlar günde beş vakit namaz kılması gerektiğine göre bu âyet dolaylı olarak alkol kullanmasını engeller. Böylece gündüz alkol kullanamaz. Alkolü haram kılan son âyet ise Mâide sûresinin 90. âyeti idi. Bu âyette şöyle buyurulmaktadır: “*Yâ eyyuhâllezîne âmenû innemâl hamru vel meysiru vel ensâbu vel ezlâmu ricsun min amelîş şeytânî fectenibûhu leallekum tuflihûn.* (Ey iman edenler! Şarap, kumar, dikili taşlar [putlar], fal ve şans okları birer şeytan işi pislîktir; bunlardan uzak durun ki kurtuluşa eresiniz.)”

İşte bu âyetle beraber alkol yasağı geldi. Bu âyet inince fiçılar dolusu içkiler bir daha doldurulmamak üzere Medine sokaklarına döküldü.

Bazı insanlar Mâide sûresinin bu 90. âyetinin Bakara sûresinin 219. âyetini geçersiz kıldığını ve ikisinin birbiri ile çeliştiğini söylerler. Burada asla bir çelişki söz konusu değildir. Sadece daha fazla bilgi verilmektedir. İlk âyet size sadece alkolün fayda ve zararı olduğunu ve zararının daha fazla olduğunu söyledi. Bu âyet hâlâ geçerlidir. Sarhoş edici şeylerde zarar ve fayda hâlâ vardır. Biz tıp doktorları alkolün faydaları olduğunu ve tıpta kullanıldığını biliriz. Ancak zararının faydasından çok olduğunu da biliriz.

“Sarhoşken namaz kılmayın” diyen bir sonraki âyet de bugün hâlâ geçerlidir. Sarhoşken namaz kılamazsınız.

Yasağı koyan son âyet ise diğer âyetlerle çelişmez,

aksine onları içine alır ve kapsar. Meselâ, size İngiltere’de yaşadığımı söylesem, sonra ertesi gün size Londra’da yaşıyorum desem, üçüncü gün ise Harrow’da yaşıyorum desem, İngiltere’de Londra’nın Harrow bölgesinde yaşadığım anlaşılır. Ama ilk söylediğim İngiltere’de yaşadığım bilgisi genel bir bilgidir. Sonra Londra’da yaşadığımı söylemem daha belirleyicidir. Harrow’da yaşıyorum dediğimde ise daha da belirleyici olur ve ilk söylediğimle çelişmez.

Bu sebeple alkolün yasaklandığı son âyet ile sarhoş edici şeylerde zarar ve fayda olduğunu söyleyen âyet birbiri ile çelişmez.

Nisâ sûresinin 43. âyeti olan, “*Yâ eyyuhâllezîne âmenû lâ takrabûs salâte ve entum sukârâ hattâ ta’lemû mâ tekûlûne ve lâ cunuben illâ âbirî sebîlin hattâ tagtesilû.* (Kendinizi bilmez bir hâldeyken [sarhoşken]... namaza yaklaşmayın” âyeti ile de çelişmez. Sadece daha fazla bilgi içerir ve yasaklamanın olduğu son âyete uyduğunuzda otomatik olarak diğerlerine de uymuş olursunuz.

Bu sebeple Kur’ân’da bir çelişki yoktur. Eğer çelişki olsaydı bu sözler Allah’ın kelâmı olamazdı. Kur’ân’da çelişki olduğunu iddia eden herkese bu iddialarını ortaya koymaları için meydan okuyorum. Bunu asla yapamayacaklardır!

Yalnızca İslâm'ın
doğru din
olduğunu nasıl
söylersiniz?*

– İslâm'ın doğru olduğunu neye dayanarak söyleyebiliriz? Zira herkes kendi inandıkları tanrıların doğru ilah olduğunu savunuyor. Buna karşı biz neye dayanarak hepsinin yanlış, İslâm'ın doğru din olduğunu söyleyebiliriz?

SORUMUZ: Herkes kendi inandıkları İlah'ın en iyisi olduğunu savunur, İslâm'ın en iyi rehber olduğunu nasıl ispatlayabiliriz?

Sorunun ilk kısmıyla ilgili, “Dinlerdeki Tanrı Kavramı” başlıklı konuşmamda uzun bir açıklama yapmıştım. Allah *sübhanehu ve teâlânın* zâti sıfatlarının Yahudi, Hıristiyan ve Budist kitaplarındaki yerinden bahsetmiştik. Fars kitabeleri, Hindu kutsal metinleri... Bu dinlerin kitaplarının hepsi insanlara tek tanrı inancını, tevhid inancını vaaz eder. Tıpkı dünkü Hz. Muhammed (s.a.v) ile ilgili konuşmamda olduğu gibi... Gerçek İlah kavramını da diğer kitapların ifadelerine

* https://www.youtube.com/watch?v=ArU_ipmdVPI

bakarak tasavvur edebiliriz; hepsi de bir tek İlah'a inanmamızı söyler. Eşi ve benzeri olmayan tek bir İlah. Aynı şeyi Âl-i İmrân sûresi 64. âyette de şöyle belirtir: *“Kul yâ ehlel kitâbi teâlev ilâ kelimetin sevâin beynenâ ve beynekum.* (De ki: Ey Kitab ehli! Sizinle bizim aramızdaki ortak söze gelin.)” Peki nedir bu ortak söz? “Yalnızca Allah'a ibadet edelim.”

Sorumuzun ikinci kısmı: İslâm'ın en iyi hayat görüşü olduğunu nasıl ispatlarız?”

Genel anlamda dinlere bakarsak, hemen hepsinin insanlara güzler şeyler öğütlediğini görürüz. Hepsi hırsızlık, düzenbazlık yapılmamasını, kadınlara iyi davranılmasını vs. söyler. İslâm ile diğer dinlerin arasındaki fark ise; İslâm, iyi şeylere ulaşmak için izlenilmesi gereken yolu da gösterir.

Mesela, bütün dinler hırsızlık yapılmamasını söyler. Hinduizm, Hıristiyanlık, Yahudilik... Ve İslâm da aynı şeyi söyler. Ama İslâm aynı zamanda insanların hırsızlık yapmaktan nasıl uzak tutulacağını da söyler.

İslâm'da zekât sistemi var. 85g altını veya daha fazla birikimi olan herkes, bunun % 2,5'ini her yıl fakirlere infak etmek zorundadır. Eğer her varlıklı kişi zekâtını verse, yoksulluk dünyadan silinir. Dünyada açlıktan ölen bir tek insan bile kalmaz. Ve istatistiklere göre, dünyanın yalnızca en zengin üç kişininin serveti, en yoksul kırk yedi ülkenin toplam hasılatından bile fazladır. Ve yine aynı istatistiklere göre, dünyanın en zengin bir kaç yüz kişisi bile her yıl servetlerinin % 2,5'ini zekât olarak vermesi hâlinde fakirlik/açlık yer-yüzünden silinecektir.

Kur'ân Mâide sûresi 38. âyetinde şöyle der: “*Ves sâriku ves sârikatu faktaû eydiyehumâ cezâen bimâ kesebâ nekâlen minallâh.* (Ve, hırsızlık yapan erkek ve kadının yaptıklarına karşılık olmak üzere, Allah’tan bir ceza olarak ellerini kesin).”

Gayrimüslimler; “bilim ve teknoloji çağında, insanların ellerini mi kesiyorsunuz? İslâm ne kadar barbar, çağdışı bir din” diyor.

Bu hükmün uygulandığı bir kaç ülkede her iki kişiden birinin elinin kesilmiş olduğunu zannediyorlar. Ama ben bir çok defa o ülkelere gitmeme rağmen eli kesilmiş bir tek kişiye bile rastlamadım. Belki geçmiş zamanda eli kesilen birileri vardır, ama bu kanunun sonuçları hiç de onların zannettiği kadar yaygın değil. Bugün dünyanın en gelişmiş ülkelerinden biri olan Amerika Birleşik Devletleri’ne bakalım. Bu ülkenin dünyada en fazla hırsızlık suçunun işlendiği ülke olduğunu biliyor muydunuz? Şimdi basit bir soru sorayım: Eğer bugün Amerika Birleşik Devletleri’ne İslâm kanunlarını/şeriatini getirseniz, 85g altından fazla birikimi olan her zengin bu birikimin % 2,5’ini zekât olarak verse ve buna rağmen yetinmeyip soygun yapan birinin, ibret için eli kesilse; hırsızlık ve soygun oranları artar mı, aynı mı kalır, yoksa azalır mı? Tabi ki azalır... Pratik bir kanundur bu, Şeriat uygulanır ve sonuca ulaşırsın. Bu yüzden dünyadaki hırsızlık ve soygun oranlarının en düşük olduğu ülkeler bu hükmün yürürlükte olduğu ülkelerdir.

Aynı şekilde her din, kadınlara iyi davranılması gerektiğini, kesinlikle tâciz ya da tecavüzde bulunma-

mayı vaaz eder. Hinduizm, Hıristiyanlık, Yahudilik hep aynı şeyleri söyler ve tabii İslâm da. Fakat İslâm aynı zamanda, insanları tâciz ve tecavüzden uzak tutmanın yollarını da söyler. İslâm'da örtünme kuralı vardır. Normalde insanlar örtünmenin yalnızca kadınlar için olduğunu iddia eder. Fakat Kur'ân'da Allah *sübhanehu ve teâlâ* örtünmeyi önce erkeklere, sonra kadınlara emretmiştir. Allah *sübhanehu ve teâlâ* Kur'ân'da Nûr sûresinin 30. âyetinde şöyle buyurur: “*Kul lil mu'minîne yaguddû min ebsârihim ve yahfezû furûcehum, zâlîke ezkâ lehum, innallâhe habîrun bimâ yasneûn.* (Mü'min erkeklere söyle, bakışlarını haramdan sakındırırsınlar ve ırzlarını korusunlar.)” Yani akıllarına ne zaman bir vesvese gelirse, ne zaman kötü niyetle bir kadına bakacak olurlarsa... Erkeklerin bunu yapmayıp ırzlarını korumaları gerekir.

Sonraki âyette ise Allah, kadınlar için örtünmeden bahseder: “*Ve kul lil mu'minâti yagdudne min ebsârihinne ve yahfazne furûcehunne, ve lâ yubdîne zînetehunne illâ mâ zahera minhâ, velyadribne bi humurihinne alâ cuyûbihinne, ve lâ yubdîne zînetehunne illâ li buûletihinne ev âbâihinne ev âbâi buûletihinne ev ebnâihinne ev ebnâi buûletihinne ev ihvânihinne ev benî ihvânihinne ev benî ehavâtihinne ev nisâihinne ev mâ meleket eymanuhunne evit tâbûne gayri ulîl irbeti miner ricâli evit tflillezîne lem yazharû alâ avrâtin nisâi, ve lâ yadribne bi erculihinne li yu'leme mâ yuhfîne min zînetihinn.* (Mü'min kadınlara söyle, bakışlarını haramdan sakındırırsınlar ve ırzlarını korusunlar. Ve zahir olan yerleri [el, yüz ve ayak vs.] hariç, ziynet yerlerini göstermesinler ve başörtülerini yakalarının üze-

rine kadar örtsünler. Ziyet yerlerini kocalarından, oğullarından, babalarından yani nikâh düşmeyen kişilerden başkasına göstermesinler.)”

Kur’ân’da ve sahih hadislerde, erkekler ve kadınlar için örtünmenin başlıca altı kriteri vardır:

Birincisi: Erkekler ve kadınlar için vücutlarını örtmeleri; erkekler için, göbek üstünden diz altına kadar örtünmeleri; kadınlar içinse zahir olan kısımlar hâriç (el, yüz ayak vs.) tüm vücutlarını örtmeleri. Geride kalan diğer beş kriterse kadınlar ve erkekler için aynıdır.

İkincisi: Giyilen elbiseler vücut hatlarını belli edip karşı cinsi tahrik edecek kadar dar olmamalı.

Üçüncüsü: Transparan/şeffaf olmamalı.

Dördüncüsü: Karşı cinsi tahrik edecek kadar aşırı göz alıcı/gösterişli olmamalı.

Beşincisi: Karşı cinse ait bir kıyafet olmamalı.

Altıncısı: Üzerinde gayrimüslimlere hitap eden, İslâm’a aykırı bir amblem, işaret bulunmamalı.

Örtünmenin sebebini ise Allah *sübhanehu ve teâlâ* Ahzab sûresinin 59. âyetinde şöyle belirtir: “*Yâ eyyuhân nebîyyu kul li ezvâcike ve benâtike ve nisâil mu’minîne yudnîne aleyhinne min celâbîbihinne, zâlike ednâ en yurafne fe lâ yuzeyne.* (Ey Peygamber! Hanımlarına, kızlarına ve mü’minlerin kadınlarına söyle, bedenlerini örtecek elbiselerini giysinler. Bu, onların tanınıp incitilmemelerine de daha uygundur.)”

Kur’ân, “örtünmek, kadınların tanınmalarını ve tâcizden korunmalarını sağlar” diyor.

Meselâ, iki güzel kız kardeş var. İkisi de çok güzel. Gençlerin olduğu bir caddede yürüyor olsun bunlar. Bu iki kardeşten biri İslâm'ın emrettiği şekilde örtülü, diğer kardeş ise, Batı tarzı giyiniyor; mini etek ya da şortlu olsun. Ve hemen yürüdükleri sokağın köşesinde kızları tâciz edecek sapıklar, holiganlar var. Bu iki kardeşten hangisini tâciz ederler? İslâm'ın emrettiği gibi örtünen kızı mı tâciz ederler, yoksa Batı tarzı mini etek, şort giyen kızı mı?

Kur'ân'daki hükme/şeriata göre, bir kadına/kızı tecavüz eden erkeğe ölüm cezası verilir.

İnsanlar; “Ne?! bilim ve teknoloji çağında ölüm cezası mı? İslâm şiddet ve vahşet dinidir” diyorlar.

Allah affetsin, bu soruyu binlerce gayri müslime sordum: “Eğer birisi annenize, kız kardeşinize tecavüz etse ve bu kişinin cezasını da siz verecek olsanız ne yapardınız?” diye... İstisnasız hepsi, % 100'ü de ölüm cezası vereceğini söyledi. İyi de burada niye çifte standart var? Birileri sizin annenize, kız kardeşinize tecavüz edince ölüm cezası veriyorsunuz; aynı kişi başka birinin annesine, kız kardeşine tecavüz edince neden verilen ceza “barbarlık” oluyor?

İstatistiklere göre dünyanın en gelişmiş ülkelerinden Amerika Birleşik Devletleri en çok tecavüz olayına rastlanan ülkelerin başında geliyor. FBI istatistiklerine göre, yalnızca 1990 yılında, her gün ortalama 1756 tecavüz vak'ası meydana gelmiş. 1990 yılında her gün... Amerika Birleşik Devletleri Adalet Bakanlığı'nın raporuna göre 1996'da mahkemelerde her gün ortalama 2713 tecavüz davası görülüyordu.

1990'da, her gün 1756 tecavüz... 1996'da, her gün 2713 tecavüz... Dikkatinizi çekerim, bunlar sadece kayıtlara geçenler. Bu, Amerika Birleşik Devletleri'nde her saniyede bir tecavüz vak'asının olduğu anlamına geliyor.

Şimdi soruyorum size, Amerika Birleşik Devletleri'ne şeriat kanunlarını getirmiş olsaydınız, "aklına vesvese gelen erkekler, tâciz, tecavüz yerine ırzlarını korusaydı" (Nisa/30) ve her kadın da İslâm'ın dediği gibi örtünseydi (Nisa/31) ve bütün bunlara rağmen bir erkek bir kadına tecavüz ettiğinde cezasını çekseydi... Sorum şu: Amerika Birleşik Devletleri'ndeki bu tecavüz oranı yükselir miydi, aynı mı kalırdı yoksa düşer miydi? Yükselir mi, aynı mı kalır yoksa düşer mi?

Tabi ki düşer... Pratik bir kanundur bu, Şeriat uygulanır ve sonuca ulaşırsın.

Bu yüzden İslâm, iyi şeyleri emretmenin yanı sıra, iyiliğe ulaşmak için izlenilecek yolu da gösterir. Bu sebeple İslâm en iyi hayat tarzıdır.

Allah Kur'ân'da Âl-i İmrân sûresinin 19. âyetinde de şöyle buyurur: "*İnned dîne indâllâhil islâm.* (Allah katında tek din İslâm'dır.)"

“Nerede bir
kâfir görürseniz
öldürün” âyetinin
açıklaması*

“**N**EREDE bir kâfir görürseniz onu öldürün”
“Nerede Müslüman olmayan birisini
görürseniz öldürmelisiniz” diye belirtili-
yor. İşte “barbar” bir din (!)..

En bilinen ifade Tevbe sûresinin 5. âyetinde geçer:
“*Fe izânselehal eşhurul hurumu faktulül müşrikîne
haysu vecedtumûhum.* (Böylece haram aylar çıktığı
zaman artık müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün...)”

Ülkemizde de olduğu gibi Tevbe sûresinin bu âyetle-
ri kullanılarak “kâfiri gördüğünüz yerde öldürün” diye
fetva veriyorlar. Evet, Tevbe sûresinin 5. âyetini ince-
lerseniz bu ifadelerin geçtiği âyeti görürsünüz. Ama bir
paragraftan sadece bir satır alınıyor. Âyetin tamamını
incelerseniz, ilk satırda Müslümanlar ile Mekke müş-
riklerinin arasındaki barıştan söz eder. Ve bu barış
Mekkeli müşrikler tarafından da bozulmuştur. Allah
(c.c.), beşinci âyeti indirmesiyle müşriklere barışı sağ-
lamaları için dört ay müddet verir. Aksi takdirde bir

* <https://www.youtube.com/watch?v=LPSIIwS9cS4>

savaş olacağı bildirilir. Ve savaş alanında, kâfirler yani düşmanlar gelince onlarla savaşılıp öldürülürler.

Görüldüğü gibi bu ifade, savaş alanında inmiş bir âyetten, bütün bir parçadan alınmış bir ibaredir. “Düşmanlar gelince korkmayın, savaşıp öldürün” manasına geliyor. Tabii olarak her hangi bir savaşta kumandan, askerlerine moral olsun diye korkmayıp düşmanla savaşıp onları öldürmelerini söyler. Onlara, “düşmanla savaşmayın, onları öldürmeyin” diye ikazlarda bulunmaz. Bu âyet savaş alanında inzal olmuştur. Ve yine 5. âyetten 7. âyete geçiliyor. Bunun sebebi ise, 5. âyetin cevabı ve açıklaması 6. âyette mevcuttur. 6. âyet diyor ki: “Eğer düşmanlarınız barış isterse onları öldürmeyin. Onları güvenli bir yere götürün. Böylelikle Rabbimizin kelâmını duymuş olurlar.” En merhametli kumandan, “bırakın, gitsinler” der. Ama Allah onları sadece bırakın gitsinler demiyor, aynı zamanda onlara güvenli bir yere kadar eşlik etmelerini istiyor. Ve daha ayrıntılı olarak analiz edersek, bütün temel dinler doğruluk için savaşılması gerektiğini söyler. Bütün temel dinler.

Kitab-ı Mukaddes’i okursanız, Çıkışlar, Sayılar kitabı vs. ve İncil’de doğrudan Hz. İsa, “kılıçlarınızı çekip savaşın” der. [Hindistan’ın iki büyük destanından biri olan] Mahabarât’ta da aynı şekilde sürekli savaşmaktan bahsedilir. [Hint sevgi tanrısı] Krişna’nın doğrudan savaşılması yönünde ifadeleri var. Bhagavad Gita 43’de: “Yeğenlerimi nasıl öldürebilirim? Öleceğime, akrabalarımınla savaşmayı tercih ederim.” Krişna 2 ve 3’te şöyle der: “Onların sizlerle savaşmayacağını nasıl düşünürsünüz? Bu kadar mı önemlisiniz?” 31 ve 33’te:

“Sizler birer Shariyasınız. Savaşmalısınız. Savaştığınız sürece cennete girebilirsiniz.”

Bunları söylediğimde bana hemen bu savaşların doğru ile yanlışın (hak ile bâtılın) savaşı olduğunu ifade ederler. Ben de Kur’ân’ın da aynı şeyi vurguladığını belirtirim. Bu durumu farkedenden Hindular hemen, “tamam, Kur’ân’da bir sorun yok” derler.

Bir Hıristiyana İncil’den, bir Hindu’ya da kendi kaynaklarından örneklerle cevap verilmelidir. Ortak anlamlara sahip metinler vardır. Ve ülkeleri analiz ederseniz, herkesin kendince kanunları vardır.

Hindistan’da kanunlar gereği hırsızlık yapmak suçtur. Tecavüz suçtur. Ama buna rağmen insanlar hırsızlık yapıyor ve tecavüz ediyorlar. Bununla ilgili polis birimleri mevcuttur. Suçluları onlara şikâyet ediyoruz ki onları cezalandırsınlar. Eğer düşmanlarımız gelirse onlarla savaşacak ordumuz var. Aynı Kur’ân’da bahsedildiği gibi her ülkenin bir askeriyesi var, polisi var. Düşmanları geldiğinde savaşır. Eğer her ülkenin bir polisi ve askeriyesi var ise Kur’ân’ın “düşmanlarınıza karşı savaşmaya hazır olun” demesinin neresi yanlışdır?

İslâm şeriatinin mükemmel olduğunun farkına varmalıyız. Ve eğer o ülkenin halifesi herkesin savaşması için emir verirse, herkes yani doktoru, mühendisi vs. katılmalıdır. Bu cihaddır ve bir seçim hakkınız yoktur.

“Kurban kesmek vahşet ve hayvan katliâmı değil mi?*

– Normalde zararlı olan karınca bile öldürülmezken diğer yandan Müslümanlar inekleri katlediyorlar. Müslümanlar etli besinleri daha çok tüketiyor. Sizce bu yanlış değil mi? Hayvanlara merhamet gösterilmesi gerektiği Gida’da, İncil’de, Kur’ân’da ve her yerde yazılıdır. Ama bu uygulanmıyor.

KARDEŞİMİZ bir soru sordu: “Bir karıncayı veya herhangi bir canlıyı öldürmek yanlış iken neden Müslümanlar etle beslenmek için dana, inek gibi hayvanları kesiyorlar. Onlara merhamet göstermek gerekmez mi?”

Kardeşimizin sorusunun birinci kısmına katılıyorum. Herhangi bir canlıyı gereksiz yere öldürmek İslâm’da da günah olarak kabul edilir. Ve bu yönde Peygamber efendimizin yüzlerce hadisi vardır. Bunlardan birinde, Peygamber efendimiz, karınca yuvası yakınında ateş yakmaya çalışan bir sahabeyi uyararak bir başka yerde yakmasını istemiştir.

* https://www.youtube.com/watch?v=GGRm7I_EXd4

Gördüğümüz üzere Peygamber efendimiz ateşin karıncalara zarar vereceği endişesiyle, sahabeden, yakacağı ateşin yerini değiştirmesini istemiştir.

Şimdi ana soruya gelelim: “Neden Müslümanlar etle beslenmek için hayvanları öldürüyor?”

Öncelikle şunu söylemeliyim; bir Müslüman vejeteryan olsa bile çok iyi bir Müslüman olabilir. Et yemekleri İslâm’da yasak değildir. Çünkü yaratıcımız Allah *sübhanehu ve teâlâ* bizlere etli gıdaları tüketebilmemiz için izin vermiştir. Peki, o zaman neden tüketmeyelim? Tahlil edersek, Kur’ân’da da bahsedildiğini görürüz. Mâide sûresi, 1. âyet: Orada dört ayaklı hayvanların yenilebileceğinden bahseder.

Nahl sûresi, 5. âyet: “Hayvanları da O yarattı. Onlarda sizi ısıtacak şeyler ve bir çok faydalar vardır. Ve siz onlardan bir kısmını da yersiniz.” Müminûn sûresi 21. âyet gibi bir çok yerde bunlardan bahsedilir.

Bilimsel olarak da incelersek: Hiç bir vejeteryan yemeği, bir insan için gerekli tüm besinleri içinde bulundurmaz. İnsanoğlu amino asitlere ihtiyaç duyar. 21 amino aside ihtiyacımız vardır. Birçoğu vücudumuzda oluşur. Ama genel olarak dışarıdan temin edilmelidir. Bunlara temel amino asit denir. Benim bildiğim bu 8 amino asidi içinde barındıran hiç bir vejeteryan yemeği yok. Bundan dolayı bunları temin edebileceğimiz bir sebze yok. [Bu amino asitlerden 8 tanesi, vücut tarafından sentezlenemediği için dışarıdan alınması gereken temel (esansiyel) amino asittir. Hayvansal kaynaklı gıdalarda temel amino asitlerin hepsi bulunmaktadır.] Bunları ancak vejeteryan olmayan gıdalar-

dan alabiliyoruz. Vejeteryan olmayan gıdalarla ilgili analizimizi genişletirsek, besleyicidirler, protein açısından da son derece zengindirler.

Ve daha ayrıntılı analiz edersek, koyun, keçi, dana gibi otçul hayvanların dişleri düz olur. Sadece ot ve yaprak yerler ve onlara temas ederler. Et yemezler. Etçil olan hayvanların dişlerini incellerseniz, aslan, kaplan, leopar ve çita gibi hayvanların dişleri sivri olur. Kesici dişlere sahiptirler. Bu hayvanlar etçil olarak bilinirler ve sadece et tüketirler. Sebze yemezler. Şayet insanların dişlerini incellerseniz, aynada kendi dişlerimize de bakabiliriz, biz insanların hem düz hem de kesici dişleri vardır. Eğer yüce Yaradıcımız sadece sebze yememizi dilemiş olsaydı, sivri dişleri vermesinin lüzumu yoktu. Çünkü yüce Yaradıcımız ikisine de sahip olmamızı diledi. Hem sebze hem de et yememiz için...

Ayrıca insanların sindirim sistemine de bakalım. Hem sebze hem de et gıdalarını sindirebiliriz. İnek, koyun, keçi gibi otçul hayvanlar sadece ot, yaprak ve sebzeleri sindirebilirler. Eti sindiremezler. Aslan, kaplan, leopar ve çita gibi etçil hayvanların sindirim sistemleri sadece eti sindirebilir. Sebzeleri sindiremez. Fakat insanoğlunun sindirim sistemi ikisini de sindirebiliyor; hem sebze hem de eti. Eğer yüce Yaradıcımız bizlerin vejeteryan olmamızı dileseydi, her iki gıda türünü de sindirebileceğimiz bir sindirim sistemini vermesinin bir anlamı olmazdı. Demek ki bizler hem sebze hem de etten faydalanabileceğimiz şekilde yaratıldık.

Bir çok insan, çoğu dinin, vejeteryan olmayan yemekleri yasakladığı şeklinde yanlış düşünceye sahiptir. Bir çok Hindunun yanlış anladığı bir şey var. Hindu

dininde et ve etli gıdanın tüketilmesinin yasak olduğunu düşünüyorlar. Hatta Hindu kutsal metinlerine bakarsanız, Manusmirti 30. cümlede: “Yüce Yaratıcı, tüketilmesi için hayvanlar yaratmıştır” deniliyor. Etlerinin yenilmesi için yaratılmış hayvanların yenmesi günah değildir. Manusmirti 39. cümle: “Yüce Yaratıcı kurbanlık hayvanlar yaratmıştır.” Bundan dolayı kurbanlık hayvanları yiyorsanız bir günah işlemiş olmazsınız. Manusmirti 41. cümle: “Kurbanlık bir hayvanı öldürmek günah değildir.” Et tüketmenin günah olmadığından bahseden bir çok Hindu kutsal metni vardır. Mahabharat, 88. cümlede: Atalarını memnun etmek için ne hediye etmesi gerektiğini sormuş abisine. Abisi de, eğer sebzeli besinler sunarsak atalarımız bir ay için hoşnut olurlar. Eğer balık verirsen iki ay hoşnut olurlar eğer et verirsen üç ay, tüy-kıl verirsen dört ay, keçi verirsen beş ay, domuz verirsen altı ay, geyik verirsen altı ay, kuşlar verirsen yedi ay... Bu şekilde devam ediyor. “Ve manda verirsen on bir ay. Ama eğer bir inek kesersen atalarımız bir yıl boyunca hoşnut olacak. Ve eğer ryanosaurus [gergedan] verirsen atalarımız hayal edemeyeceğimiz şekilde hoşnut olur.” Mahabharat’ta zengin bir menü mevcut.

Bu kitapları incellerseniz, şayet et yemek yasak olsaydı bunlar yazılmazdı. Bir çok Hindu’nun bu yanlış bilgilere inanmasının sebebi yine yanlış düşüncelerinden kaynaklanır. Ve inanışları şudur: Bir canlıyı öldürmek yasaktır. Bundan dolayı bir hayvanı öldürmek günahıdır. Onlara katılıyorum. Gereksiz bir şekilde her hangi bir hayvanı öldürmek günahıdır. Ancak yaşayan her hangi bir canlıyı öldürmek günah denirse, ben de

onlara, bitkilerin de canlı varlıklar olduğunu söylerim. Bitkilerin canları olmadığını ve onları öldürmenin bir sorun teşkil etmediğini düşünüyorlar. Bugün biliyoruz ki, bitkiler de can sahibidirler. Sonra da fikir değiştirerek, bitkilerin can çekişmediğini öne sürüyorlar. Bundan dolayı da beslenmede sebze tüketmenin daha az günah olduğunu düşünüyorlar.

Bugünün bilimi bitkilerin bile acıyı hissettiklerini söylemektedir. Bitkiler can çekişirken biz insanoğlu bu feryatları duyamıyoruz. Çünkü bizler saniyede 20 ile 20 bin desibel arasındaki sesleri duyabiliyoruz. Bunların altında veya üstünde her hangi bir sesi duyamayız. Bitkiler ağlasa bile biz bunları duyamayız. Bitkiler acıyı hisseder; bilim bunu ispatlıyor. Sonra tekrar düşüncelerini değiştirerek, “evet, evet Zakir kardeşim, anlıyoruz, bitkilerin canları var ve acıyı hissediyorlar; ancak bitkilerin sezgileri hayvanlara göre daha az. Bundan dolayı da hayvanları öldürmek daha büyük bir günah” derler. Şayet bu eksik veya fazla sezgi sözü üzerine onlara şu misali vermek isterim: Bir adamın abisi varmış. Doğuştan işitme engelliymiş. Hem duyamıyor hem de konuşamıyor. Yetişkinliğinde biri gelip onu öldürmüş. Sizin de bu şekilde doğan bir abiniz varmış gibi düşününüz. Öldürüldüğünde hâkime, “efendim, katile daha az ceza verin. Kardeşimin iki sezgisi eksikti zaten” demesini bekler misiniz? Bunu diyebilir misiniz? Aksine, “efendim iki kat fazla ceza verin”, dersiniz. “Çünkü abim masumdu. Ne duyabiliyor, ne de konuşabiliyordu.” Bu yüzden İslâm hukukunda, az veya çok sezgiye sahip olmaya göre bir cezalandırma yoktur.

Kur’ân, sizler için yaratılan hayvanların etlerinden

faydalanın, der. Helâl olduğu sürece yemenizde bir problem yoktur. İslâm'da hayvanlar ancak beslenmek amacıyla kesilebilir. Zevk için avlamak, öldürmek yasaktır. Tıpkı, ateşi yakarken karıncaların zarar göreceğini gören Peygamber efendimizin bunu engellemesi gibi.

Herhangi bir canlıyı beslenmek veya hayat mücadelesi gayesi dışında öldürmek yasaktır. Aynı şekilde o da, Rabbimizin izin verdiği canlılardan olmalıdır.

Yaratıcımız bazı hayvanları, etlerinden, sütlerinden, derilerinden, tüylerinden faydalanmamız için yaratmıştır. Yenmesi helâl olanları yerseniz günaha girmezsiniz.

Genel olarak Müslüman olmayanların sebze tüketmesiyle herhangi bir sorunum yok. Zaten Hindistan'da gayrimüslimler de etle beslenmeye başarlarsa et fiyatlarının ne kadar çok yükseleceğini tahmin ediniz. Bundan dolayı bildikleri şekilde beslenmelerinde bence bir problem yok!

Söylediklerime karşı olarak biri çıkıp, “canlıları öldürmek günahdır” derse ona bu cevapları veririm. Bunun dışında İslâm'da sadece vejeteryan yemekleri yiyerek de iyi bir Müslüman olabilirsiniz. Rabbimiz yasaklamadığı için, izin verilen hayvanların etlerini tüketmemizde bir sakınca yoktur.

Müslümanlar
Kâbe'ye mi
tapıyorlar?*

– Önceki konuşmalarınızda bahsettiğiniz gibi Allah'ın bir resmi veya figürü yoktur. O zaman neden Müslümanlar hac sırasında Kâbe'ye tapıyorlar?

KARDEŞİMİZ çok yerinde bir soru sordu. “Eğer İslâm'da Allah'ın bir resmi veya şekli yoksa neden Müslümanlar Kâbe'ye tapıyorlar?”

Kardeşim bu yanlış bir kanaattir. Hiç bir Müslüman asla Kâbe'ye tapmaz. Bizim Kâbe'ye taptığımız fikri gayrimüslimler arasındaki bir yanılgıdır. Hiç bir Müslüman asla Kâbe'ye tapmaz; biz yalnızca bu dünyada göremediğimiz Allah'a kulluk ederiz. Kâbe'nin önemi onun kible olmasıdır. Kible, Arapça'da “yön” anlamına gelir. Kâbe bizim kiblemizdir, çünkü biz birlik beraberliğe inanırız.

Meselâ Allah'a ibadet görevini yerine getirmek istiyorsan, namaza duracağın vakit, kimisi kuzeye dönelim, kimisi güneye dönelim, kimisi doğuya, kimisi batı-

* https://www.youtube.com/watch?v=Qi_Drr8AXR8

ya dönelim diyebilir. Biz birliğe inanırız. Yani, birlik için dünyadaki bütün Müslümanlar Kâbe'ye yönelerek ibadet ederler. Kâbe bir yöndür, ona tapmayız.

İlk dünya haritasını yapan insanlar Müslümanlardı. Bu haritalarda, üste güneyi, alta kuzeyi yerleştirmişlerdi. Ve Kâbe merkezdeydi. Batılılar geldiler ve haritayı tersine çevirdiler. Kuzey üstte, güney altta olacak şekilde düzenlediler.

Elhamdülillah, Kâbe merkezdeydi hâlâ merkezde, Mekke merkezde. Mekke merkezde olduğu için, dünyada herhangi bir yerde yaşayan bir Müslüman eğer Mekke'nin kuzeyinde yaşıyorsa yönünü güneye çevirir, güneyinde yaşıyorsa kuzeye... Dünyadaki bütün Müslümanlar tek bir yöne dönerler.

Kâbe, kible yani yöndür; hiç bir Müslüman ona tapmaz. Ve Hacca gittiğimizde daire şeklinde Kâbe'nin çevresinde döneriz. Çünkü herkes bilir ki tüm dairelerin bir tek merkezi vardır. Yani, Kâbe etrafında, kendisinden başka ilah olmayan Allah'a şahitlik etmek için tavaf yaparız; Kâbe'ye taptığımız için falan değil.

İslâm'ın ikinci halifesi Hz. Ömer bir haccında Hacerü'l esved'e yaklaşıp öpmüş ve şöyle demiştir: “Çok iyi bilirim ki, sen zararı ve faydası olmayan bir taş parçasısın. Eğer Rasûlullah öpmemiş olsaydı seni asla öpmezdim.” (*Sahih-i Müslim*, 2. Cilt, hac kitabı no: 2914). İslâm'ın ikinci halifesi Hz. Ömer bunu açıklığa kavuşturmuştur.

Hiç bir Müslüman siyah taşta tapmamıştır. O bize ne fayda sağlayabilir ne de zarar verebilir. Bunun en iyi örneği, Peygamberimizin zamanında bir çok sahabe

Kâbe'nin üstüne çıkmış ve ezan okumuştı. Namazlar için ezan okunmuştu. İnsanlar Kâbe'nin üzerine çıkıp ezanı okudular.

Size soruyorum: Puta tapan hangi kişi taptığı putun üzerinde durur? Bu, hiç bir Müslümanın Kâbe'ye tapmadığının delilidir. Kâbe, Müslümanların kiblesidir. Ve biz, sadece gözümüzle göremediğimiz Allah'a kulluk ederiz.

Gayrimüslimler
niçin Mekke'ye
giremez?*

– Sihizm'i biliyorsunuz. Muallak taşı veya kutsal şehir Amritser'i görmek için Mian Mir isiminde bir Müslümana izin verilmişti. Buna karşılık siz neden “gayrimüslim biri Tanrı'nın evine [Mekke'ye] giremez” diyorsunuz? Bu konudaki görüşleriniz nedir?

“**B**İR MÜSLÜMAN Amritser/Altın Mâbed'e girebildi, girmesine izin verildi. Öyleyse gayrimüslimler neden Mekke'ye giremez?” diyorsunuz.

Kardeşim, cevabı konuşmamda vermiştim.

Eğer birisine izin verilmişse, belki Altın Mâbed harem alanı değildir. Orası muhafaza alanı değildir. Mekke ile Medine çevresiyle harem bölgesidir, mukaddes kılınmıştır. [Fıkhî bir terim olarak, iki kutsal şehir Mekke ve Medine'nin çevresinde belirli alana kadar olan yerlere, “iki harem bölgesi” anlamında *harameyn*

* <https://www.youtube.com/watch?v=vM5MZJfrGho>

veya *haremân* denilmiştir.] Diğer tüm camilere gidebilirsin. Dubai camiine gitmek istersen seni bizzat götürebilirim.

– **Altın Mâbed Sihizm’de en kutsal yerdir.**

– Bunu çok iyi biliyorum kardeşim. Ama orası Mekke ve Medine kadar kutsal olmayabilir. Diğer herhangi bir camiye gitmek istersen, seni götürebilirim. Konuşmamda dediğim gibi orası harem bölgesi ve oraya gitmen için vizeye sahip olman gerekir. Mekke ve Medine’nin vizesi ise *lâ ilahe illallah muhammedun rasûlullah* demektir. Allah’tan başka ilah yoktur ve Hz. Muhammed (s.a.v) Allah’ın elçisidir. Vizen olmazsa oraya gidemezsin.

– **Eğer o sözleri söylersem oraya gidebilir miyim?**

– Evet, söyler ve inanırsan gidebilirsin, kimse seni durduramaz.

– **O zaman sorun yok!**

– Yani oraya gitmek ve inanmak için bu sözleri söylemek ister misin?

– **Sizin bu sözleri başkalarıyla tekrar ettiğinizi duydum.**

– Yani inanıyor musun?

– **Söylemesi kolay.**

– Hayır, hayır. Buna inanıyor musun?

– **Bu bir gerçek ve buna inanılmalı.**

– Tek tanrı olduğuna inanıyor musun?

– **Evet, inanıyorum.**

– Hz. Muhammed (s.a.v)’in Allah’ın elçisi olduğuna

inanıyor musun?

– **Hiç şüphem olmadan.**

– Allah'tan başka ilah olmadığına ve Hz. Muhammed (s.a.v)'in O'nun elçisi olduğuna inanan bir kişi müslümandır. Buna inanır ve bunu söylerken kimse senin Mekke'ye ve Medine'ye gitmene engel olamaz.

– **Prensip olarak ben bir Müslümanım.**

– Maşaallah, maşaallah. Bunu Arapça olarak da söylemek ister misin? Tebrik ederim kardeşim. Bunu Arapça olarak da tekrar etmek ister misin?

– **Sorun değil!**

– Peki. Eşhedu

– **Eşhedu**

– en lâ ilâhe

– **en lâ ilâhe**

– illallah

– **illallah**

– ve eşhedu

– **ve eşhedu**

– enne

– **enne**

– muhammedun

– **muhammedun**

– abduhu

– **abduhu**

– ve rasûluhu

– **ve rasûluhu**

– Şehadet ederim ki, [Türkçe] tercümesini söylüyorum

– **Şehadet ederim ki,**

– Allah'tan başka ilâh yoktur.

– **Allah'tan başka ilâh yoktur.**

– ve Peygamber Muhammed

– **ve Peygamber Muhammed**

– O'nun kulu ve elçisidir.

– **O'nun kulu ve elçisidir.**

– Maşaallah! Kardeşim, Allah seni mükâfatlandır-
sın. Barış dinine hoş geldin. Mekke ve Medine'ye git-
mek istediğinde bana haber ver, inşallah senin sponso-
run olacağım.

– **Çok teşekkür ederim. Allah râzı olsun.**

– İnşallah.

– **Sizin ruhunuzu, yaydığınız ışığı seviyorum. Allah râzı olsun, mesajı yaymaya devam edin. İnsanların buna ihtiyacı var, dünyanın buna ihtiyacı var, dünyanın sizin gibi barış önderlerine ihtiyacı var. Dualarım, iyi dileklerim sizinle...**

İslâm'da
reenkarnasyon
var mı?*

– İslâm yeniden doğmayı kabul ediyor mu?

EĞER sadece tekrardan yaratılacağımızı kastediyorsanız, evet. İslâm'da yeniden yaratılma vardır. İnançımıza göre insanoğlu bu dünyaya bir defa gelir. Kur'ân'da, "*Minhâ halaknâkum ve fihâ nuûdukum ve minhâ nuhrucukum târeten uhrâ.*" (Sizi topraktan yarattık, (ölümünüzle) sizi oraya döndüreceğiz ve sizi bir kere daha oradan çıkaracağız.)" (Tâhâ, 55) denilir.

Bunun aynısı Veda'da da geçer. Rigveda'yı okursanız, sonraki hayattan bahsettiğini göreceksiniz, ama çoğu Hindu, Veda'daki kelimenin manasını yanlış anlamıştır. Kelime "sonraki hayat/âhîret hayatı" manasına geliyor. Biz de inanıyoruz sonraki hayata. İsteddiğiniz şekilde söyleyin, problem değil, ama bir çok Hindu'nun inandığı felsefe Samsara'ya göre, bu kelime, doğum-ölüm, doğum-ölüm yani reenkarnasyon döngüsü ki Veda'nın hiç bir yerinde görülmez. Bahsedilen yer,

* https://www.youtube.com/watch?v=kv_VL4Di15Y

Bhagavad Gita'da der ki, "insanlar eski elbiseyi yeni-siyle deđiřtirmeleri gibi bedenini de deđiřtirecektir." Bu řekilde bir dűřűnceye elbette itirazımız yok.

Hindu din adamları řunu anlayamadılar; nasıl olur da bazı insanlar genetik olarak űzűrlű dođabilirler? Bazı insanlar sađlıklı, bazıları űzűrlű; bazıları zengin, bazıları fakir ailede dođarlar. O yűzden adaletsizlik gűrdűklerini sűylemiřler. Bu yűzden Tanrı nasıl olur da adaletsiz olur, deyip, Samsara'yı űne sűrdűler ki, bunu Veda'da gűremezsiniz. Veda ise en çok kabul gűren Hindu kitabıdır.

İslâm'a baktıđınızda ise, Műlk sűresi 2.  yette řoyle buyurulmaktadır: "*Ellezi halakal mevte vel hayâte li yebluvekum eyyukum ahsenu amel .* (Hanginizin en gűzel ameli yapacađını imtihan etmek için  lűmű ve hayatı yaratan O'dur.)"

Bu hayat, öteki dűnya için bir imtihan yeridir. Ve inancımıza gűre, her ocuk gűnahsız dođar, masum dođar. Bu řekilde zengin, fakir, űzűrlű ve sađlıklı olmalarının hepsi imtihandır. Allah'ın Kur'ân'da buyurduđu gibi: Bakara sűresi 155.  yet: "*Ve le nebluvennekum bi řey'in minel havfi vel cűi ve naksın minel emvâli vel enfusi ves semer t.* (Ve sizi mutlaka korku ve açlıktan ve mal, can ve űrűn eksikliđinden imtihan ederiz.)"

Enf l sűresi 28.  yet: "*Va'lem  ennem  emv lukum ve evl dukum fitnetun.* (Ve biliniz ki; çocuklarınız ve mallarınız, sizin için sadece bir deneme aracıdır.)" Kur'ân diyor ki, çocuklarınız sizin için imtihandır.

Bir ocuk űzűrlű dođdu diyelim. Bu bir imtihan; ailesi iyi de olsa, Allah onları daha fazla imtihan etmek isteyebilir. Acaba űzűrlű çocukları olunca, Allah'a karřı

olan inançları sarsılacak mı? İşte size imtihan!

İnsanoğlunun başına gelen musibetlerin, felaketlerin iki amacı vardır; ya ceza ya da imtihan. Aynı şekilde hayatınızda iyi bir şey de olursa ya mükâfattır ya da testtir. Kötü olan bir şey ceza olmak zorunda değil, imtihan da olabilir; iyi bir şey olursa ya mükâfattır ya da imtihandır. Allah burada aileyi imtihan ediyor.

Kısacası İslâm'a göre bir defa dünyaya geliriz ve bu yeterdir. Ölünce de hesap gününde tekrar yaratılırız (diriliş).

Şimdi size bir soru sorayım kardeşim. Bu dünyada yıllar geçtikçe insan nüfusu artıyor mu, eksiliyor mu? Artıyor mu, azalıyor mu?

– **Artıyor.**

– Artıyor, evet çok güzel. Peki, bu dünyada işlenen günahlar artıyor mu?

– **Artıyor.**

– İnsanlar artıyor ve işlenen günahlar da artıyor. Eğer Hindu din adamlarına bakarsak, günahlar arttıkça insan sayısı azalmalıydı. Bu yüzden en güvenilir kitaba, Veda'ya bakarım. Konuşmalarımda da böyle yaparım. Meselâ 2004'te yaptığım bir konuşmada İslâm ve Hinduizm arasındaki benzerliklerden bahsetmiştim. İki kitabı kıyasladım. Veda tek Tanrı'yı kabul ediyor mu, etmiyor mu? Dolayısıyla ortak yönleri takip ederim. Bahsedilen ölüp dirilme döngüsü Veda'da yer almaz.

Hindu din adamlarının felsefesi bu; çünkü amaçları insanların fakir doğmasını izah etmek.

Neden erkekler
hep kadınların
önünde
oturuyor?*

– Merhaba, ismim Meredith. Kanada’da psikoloji tahsili yapan bir öğrenciyim. Sorum çok basit. Bu konferansın ana teması “cinsiyetler” iken, erkeklerin ön tarafta, bayanların arkada yer almasını nasıl açıklıyorsunuz?

– Neden bayanlar ön tarafta oturmuyor mu?

– Bizi ayıracaksanız, neden sol ya da sağ tarafta oturmuyoruz. Neden bayanlar diğerlerinin önünde oturmuyor?

KARDEŞİMİZ çok iyi bir soru sordu. “Eğer eşitliğe inanıyorsanız, neden sağ, sol diye ayrılmıyor? Neden?” Çok iyi bir soru gerçekten kardeşim.

Çünkü Kur’ân’da Nûr sûresi’nde: “Mü’min erkeklere söyle, bakışlarına dikkat etsinler ve ırzlarını korusunlar. Çünkü bu, kendileri için daha temiz bir davranıştır. Allah yaptıklarından haberdardır.” buyurulmaktadır (30. âyet).

* https://www.youtube.com/watch?v=o_RwS-08e4c

Ne zaman bir erkek bir hanıma bakar, aklına herhangi bir şey gelirse, bakışlarını indirmelidir. Eğer hanımlar sağ tarafımda oturlurlarsa, sadece sol tarafa bakarak konuşmak zorunda kalacağım. Bilirsiniz işte... “Dr. Zakir hep ona bakıyor” denilecek. Evet, konuşurken herkese bakabilirim. Kardeşim, ben sizin yüzünüzü buradan göremiyorum. Siz bu yöne bakabilirsiniz. Daha yakından görmek isterseniz, salondaki ekranlara da bakabiliyorsunuz. Problem yok! Fakat bana gelince; Kur’ân bir kadına baktığımda, ki o kadın benim eşim, annem veya kızım olmadığı sürece bakışlarımı indirmemi söylüyor. Eğer biri, bir erkeğin bir kadına baktığında zihnine hiç bir düşüncenin gelmediğini söylerse, o zaman o kişinin bir psikiyatriste görünmesi gerekiyor. Siz gençler böyle bir şey dersiniz, benim de cevabım böyle olacaktır. Siz de bana “ne kadar görgüsüz bir adam, bakın, bize sırtını dönüyor” dersiniz. Şu an oraya bakıyorum. Sizi buradan net göremiyorum. Uzaktan belli belirsiz görünüyorsunuz. Yani ben kendi hicabımı sağlıyorum. Konuşmacı bir hanım kardeşimiz olduğunda ön sıra kadınlarla dolu olsun, hiç problem değil. Yani ne olacak ki? Çünkü hemcinslerin sohbeti veya toplantısı.

Fakat bazı hâllerde ayrılmamız gerekiyor. Tabii ki yapabiliriz. Bu kısmı çözdük.

Bu kadar geniş bir toplantıda, bu kadar çok kamera var, engel teşkil edecektir. Yani bu sebepten dolayı. Fakat asla kadınların aşağı derecede olduklarını söylemeye çalışmıyorum. Bu sebepten dolayı size yönelik ekranlar var. Maşaallah, özellikle çok arkalarda oturan hanım kardeşlerimiz için, yani bu suretle görebiliyor-

sunuz. Fakat önde olunca, benim konuşmam ve hicabımı temin etmem açısından zor olacak. Çünkü halka açık sohbetlerde bilirsiniz, bizlere seyircilere bakmamız gerektiği söylenir. Eğer önde oturan seyirciler kadın olursa...

Hatırladığım bir şeyi sizinle paylaşayım... Bir konuşma için davet almıştım. Hanımlar için düzenlenen bir organizasyondtu. Her zaman, en azından ilk sıranın boş bırakılmasını söylerim. Fakat ilk sırayı boşaltmamışlardı. Yere ve tavana bakıp denge sağlamaya çalışırken nasıl sohbet edebilirim? Bir aşağı, bir yukarı tavana baka baka... İnanın bana, cehennemdeymişim gibi geldi. Cehennemdeydim, çünkü sohbetimin yarısını zemine bakarak, diğer yarısını ise tavana bakarak tamamladım. Mahremiyete dikkat etmek zorundaydım.

Evet, bir kişi ile konuşabilirim, ona bakabilirim; eğer uyuyorsa ona dik dik bakabilirim, o da uyumayı bırakır. Bilirsiniz, halka açık toplantılarda böyle şeyler oluyor. Fakat hanımlar olunca, onlar daha uzakta olurlar, bu da hicabı sağlamak içindir. Yani bu sebeptendir ki kardeşim, hiç bir yerde asla kadınları küçük düşürmeye çalışmıyorum.

BİR BAŞKA SORU:

– Ben iki Müslüman aile ile bir durum içinde kaldım. Kızı, delikanlıyı ve ailelerini de tanıyorum. Evliliklerine aracılık ettim ve evlenecekler. Peki, Müslüman olmayan biri bu evlilikte, nikâhlarında şahitlik yapabilir mi?

– Kardeşimiz yerinde bir soru sordu. İki Müslüman aile ile tanışıyor. Bunların kız ve oğlanlarının evlenmelerinde aracılık yapmış. Kız ve oğlanı bir araya getirmiş. Evliliklerine şâhitlik yapıp yapamayacağını soruyor?

– **Çünkü onlar benim şâhit olmamı istiyorlar.**

– Taraflar bu kardeşimize şâhitlik yapmasını söylemişler. Olabilir mi?

Sadece bir şart altında şâhitlik yapabilirsin: Allah'tan başka bir ilah olmadığına ve Peygamber efendimiz Muhammed (s.a.v)'in O'nun elçisi olduğuna dair şâhitlik etmek şartıyla nikâha bile şâhitlik yapabilirsin.

– **Teşekkürler.**

– Umarım sorunun cevabını almışsındır. Teşekkürler.

Müslüman
erkekler neden
nâdiren
gülümsüyor?*

– Müslüman erkekler neden nâdir olarak gülümsüyor, hayatın tadını çıkarmıyorlar? Gülümsemek Kur'ân'da yasak mı?

KARDEŞİM, ben Müslüman bir erkeğim ve yüzümde kocaman bir gülümseme görebilirsin. Maşaallah, bir çok erkek görüyorum, ama hanımları buradan göremiyorum, bu yüzden onların şimdi gülümseyip gülümsemediğini bilmiyorum. En azından önümdeki erkeklerin çoğu gülümsüyor, maşaallah.

Belki televizyonda, BBC'de ve CNN'de gördüğün, eli silahlı, maskeli, terörist resimlerine bakarak bunları soruyorsunuz. Belki de çok fazla Holywood, Balywood filmi veya o kanalları seyrettiniz, ama gördüğünüz gibi ben burada dinî bir sohbette bulunuyorum. Gülümsüyorum, umarım ekranda görebiliyorsunuzdur. Buradaki Müslüman erkekler dahi, mâşallah gülümsüyor-

* <https://www.youtube.com/watch?v=rb96haS5HJs>

lar. Burada yanlış bir kanaat var: “Eğer dindar biriysen hayatın tadını çıkaramazsın.” Dindar biriysen hayatın tadını çıkarabilirsin, ama Yaraticının izin verdiği sınırlar dahilinde. Hatalı yolda eğlenme! İnsanlar, hayatın tadını çıkarmak istiyorsan içki, kadın ve paraya sahip olmalısın, diye düşünüyorlar. Bu yanlış bir kanaat. İçki gerekli değil, kadınlara bakmak haram. Evet, bir kadın, Yaraticının izni dahilinde eşin olabilir; bunda bir problem yok.

Allah *sübhanehu ve teâlâ* Kur’ân’da Rum sûresi 21. âyette, eşlerin arasında bir sevgi ve rahmet var ettiğini bildirir. Para ise, parayı doğru şekilde kullanmalısın.

Kardeşim, Kur’ân’da hiç bir yerde, “tebessüm etmeyiniz, gülmeyiniz, kahkaha atmayınız” diye bir ifade yoktur. Evet, Kur’ân “başkalarına gülmememizi” emreder. Hucurat sûresi 11. âyette şöyle buyrulur: “*Yâ eyyuhâllezîne âmenû lâ yeshar kavmun min kavmin asâ en yekûnû hayran minhun ve lâ nisâun min nisâin asâ en yekunne hayran minhunne...* (Ey iman edenler, bir topluluk [başka] bir toplulukla alay etmesin; olur ki [onlar] kendilerinden daha hayırlı olabilirler. Bir takım kadınlar da [başka] kadınlarla [alay etmesinler]. Belki [onlar da] kendilerinden daha hayırlıdır...)”

Başkalarına gülmek ve onlarla alay etmek haramdır, yasaklanmıştır. Ama diğer insanlarla birlikte gülmeye izin vardır. Yani “başkalarına gülme, hep birlikte gül.”

Müslümanlar niçin
tebliğ yapmak için
çalışıyorlar?*

– Hindular kendi dinine inanır, Müslümanlar kendi dinine inanır. Ama böyle toplantılarda Hindular Hindu dinini tebliğ etmezler. Peki Müslümanlar neden tebliğ yapmak için çalışıyorlar?

KARDEŞİM, önce sorunuzu düzgün olarak anlamaya çalışalım. Hindular, Müslümanlarla bir araya gelince onları Hindu dinine davet etmek için çalışmıyorlar, değil mi?

– Evet.

– Ama Müslümanlar Hinduları görünce onlara davet çalışması yapıyorlar, değil mi?

– Evet.

– Kardeşim, şöyle bir ortam düşünelim. Okula giden bir öğrenci var, belki 7, belki de 8. sınıfta. Diğer bir öğrenci ise lisansüstü, master öğrencisi. Karşılaştıklarında ilkokul öğrencisi mi lisansüstü öğrencisine ders

* <https://www.youtube.com/watch?v=vsxA87Txy5c>

verir, yoksa lisansüstü öğrencisi mi ilkokul öğrencisine ders verir?

Kardeşim, ilkokul öğrencisi mi lisansüstü öğrencisine ders verecektir yoksa lisansüstü öğrencisi mi ilkokul öğrencisine ders verecektir?

Kardeşim, size basit bir soru sordum.

– **Lisansüstü öğrencisi.**

Doğru. Karşılaştırmadaki gibi, bizim inancımız lisansüstü eğitim gibidir. Okuldaki genç kardeşlerimizle bulduğumuzda, bilgiyi paylaşmak vazifemizdir. Bencil olamayız. Bencil biri olmak istemiyorum. Bencil olanlar, henüz mezun olmaması gerekenlerdir. “Bırakın, kalsınlar dersten. Bırak onlar sadece ilkokulda kalsın. Eğer lisansüstü eğitim alırsa, işimi elimden alabilir” düşüncesi bencil kimselere aittir. Biz, maşallah bencil değiliz. Hakikat mesajını yaymak bizim vazifemizdir.

Bir gayrimüslimle karşılaştığımızda, ister Hindu, ister Hıristiyan, ister Budist olsun, “Bizimle sizin aranızda ortak (olan) bir kelimeye (tevhide) gelin” deriz. Onlara ders veririz, onları mezun etmeyiz. Bu şekilde lisansüstü öğrencisi olurlar. Ve hepimiz de güzel bir iş buluruz. Güzel iş, cennettir. Cennete tek başına gitmeyi değil, kardeşlerimizi de alıp gitmeyi istiyoruz.

Kadın hakları,
çok evlilik, iffetin
korunması ve
tesettür konuları*

EN DOĞRU kararı verecek olan yüce Yaratıcı-
mız Allah *sübhanehu ve teâlâ*dir. İslâm şeri-
atinde anlatılanları analiz edelim. Kur'ân ve
hadislerde modernlik seviyesi hakkında bahsedilenleri
ele alalım.

Özellikle hicabın kadınları boyun eğdirdiğini savu-
nan insanlara geçmiş medeniyetlere bakmalarını söyle-
rim. Babil zamanında kadınlar aşağılanırdı. Eğer bir
adam cinayet işlerse kendisi yerine eşi ölüm ile ceza-
landırılırdı. Grek medeniyetinde pandora adında haya-
li bir kadın kavramı vardı. Bütün talihsizliklere, fela-
ketlere sebep olarak görülürdü. İffet kavramına inan-
salar da şöhret ve itibarları yüzünden fuhuş çok yay-
gındı. Roma toplumunda çıplaklık ve fuhuş çok yaygın-
dı. Mısır toplumunda ise kadınlar şeytanın bir tezahü-
rü olarak görülürdü. Kur'ân inmeden önce Arap toplu-
munda yaygın olarak kız çocukları daha doğduklarında
canlı canlı gömülürdü. İslâm, kadınların hakkına sahip
çıkan ilk dindir ve Peygamber efendimiz (s.a.v) uygula-

* <https://www.youtube.com/watch?v=aYYAAJfOeF8&t=126s>

maları ve mesajıyla bu konuda öncülük etmiştir. İslâm kadınların toplumdaki mevkilerini yükseltmiş, onlara haklarını ve konumlarını nasıl koruyabileceklerini göstermiştir.

İnsanlar sadece kadınların hicapları hakkında konuşurlar. Ama yüce Rabbimiz, *subhanehu ve teâlâ*, Kur’ân’da hicabı ilk önce erkekler için belirtir, daha sonra de kadınlar için. Allah (c.c) Nûr sûresinin 30. âyetinde şöyle buyurur: “*Kul lil mu’minîne yaguddû min ebsârihim ve yahfezû furûcehum*. (Mümin erkeklere söyle, bakışlarını indirsınlar [(harama bakmaktan sakınsınlar], ırzlarını korusunlar.)” Ne zaman bir erkek bir kadına bakarsa, bakışlarını indirmelidir. Yanlış fikirler aklına gelirse hemen bakışlarını indirmelidir.

Bir defasında Müslüman bir erkek bir kadına uzunca bir süre bakıyordu. Ben de, “kardeşim, ne yapıyorsun, bu dinimizde yasak bir davranış” dedim. O da bana, “sevgili peygamberimiz birinci kez bakmada sıkıntı olmadığını, ikinci kez bakmanın yasak olduğunu” belirterek, “ben daha ilkini bitirmedim” demişti. Peygamber efendimizin, “Bir bakışa ikincisini ekleme. Birincisi senin için mubahtır. Fakat başkaca bakma hakkın yoktur.” [Tirmizî, Ebu Dâvud, Müsned, Deylemî] demesi, bir kadına veya kıza 10 dakika boyunca gözünüzü kırpmadan bakabileceğiniz anlamına gelmiyor. Aksine, eğer birine yanlışlıkla bakarsanız, tekrardan bakmamanız gerektiği anlamına gelir.

Sonraki âyette ise kadınların hicabından bahseder. Nûr sûresinin 31. âyetinde şöyle buyrulur: “*Ve kul lil mu’minâti yagdudne min ebsârihinne ve yahfazne furûcehunne, ve lâ yubdîne zînetehunne illâ mâ zahera*

minhâ, velyadribne bi humurihinne alâ cuyûbihinne, ve lâ yubdîne zînetehunne illâ li buûletihinne ev âbâihinne ev âbâi buûletihinne ev ebnâihinne... (Mü'min kadınlara da söyle, bakışlarına dikkat etsinler; ırzlarını korusunlar. Zînetlerini, kendiliğinden görünen kısımları müstesna, teşhir etmesinler. Başörtülerini göğüslerinin üzerine çeksinler. Kocalarından, babalarından, kocalarının babalarından, kendi oğullarından, kocalarının oğullarından, erkek kardeşlerinden, erkek kardeşlerinin oğullarından, kız kardeşlerinin oğullarından... veya kadınların gizli hususiyetlerinin henüz farkında olmayan çocuklardan başkasına zînetlerini göstermesinler...)”

Temel olarak *hicab/tesettür* için altı ölçü vardır ki, bunlardan Kur'ân'da ve hadislerde bahsedilmiştir:

İlki avret mahallidir; erkekler için göbek ile diz altına kadar olan kısımdır. Kadınların da gözükebilecek tek yerleri, elleri ve yüzleridir...

Geri kalan beş ölçü erkekler ve kadınlar için de geçerlidir.

İkinci kriter ise, giydikleri kıyafetler geniş olmalı, vücut hatlarını belli etmemelidir.

Üçüncü olarak, transparan/şeffaf olmamalı ki, kıyafetin içi belli olmasın.

Dördüncü olarak, karşı cinsi etkileyecek şekilde çekici olmamalıdır.

Beşinci olarak, karşı cinsin kıyafetlerine benzemelidir.

Altıncı olarak, gayrimüslimleri hatırlatmamalıdır.

Bunlar hicabın altı temel ölçüsüdür. Ve Rabbimiz

Kur'ân'da Ahzâb sûresinin 59. âyetinde der ki: “*Yâ eyyuhân nebîyyu kul li ezvâcike ve benâtike ve nisâil mu'minîne yudnîne aleyhinne min celâbîbihinn(celâbîbihinne), zâlîke ednâ en yu'rafne fe lâ yu'zeyne ve kânal-lâhu gafûran rahîmâ.* (Ey Nebî! Hanımlarına, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına dışarı çıkacakları vakit cilbablarını üzerlerine almalarını söyle. Bu, onların tanınmaları ve incitilmemeleri için daha uygun bir yoldur. Allah affeden ve merhametli olandır.)” Kur'ân der ki, hicab kadınlar için buyrulmuştur ve onların eziyet görmelerini engeller.

Sokakta yürüyen iki kız kardeş düşünün. İkisi de çok güzel. Biri İslâm'ın emrettiği şekilde giyinmiş, yüzü ve elleri hariç bütün vücudu kapalı. Diğeri ise Batı tarzı mini etek veya şort giyinmiş. Sokağın hemen köşesinde ise onları tâciz edebilecek iki serseri var. Şimdi size sorayım: Sizce hangisine lâf atarlar, tâciz ederler. İslâmî tesettüre riayet eden kızı mı, yoksa batı kıyafetlerini giyen kızı mı? Sizce?.. Tabii olarak mini etek veya şort giyen kızı tâciz ederler.

Kur'ân doğrudan hicabın kadınlar için buyurulduğunu ve bu şekilde tesettürün incitilmelerini engelleyeceğini ifade ediyor. Herhangi bir erkek bir kadına tecavüz ederse, İslâm şeriatine göre ölüm cezasıyla cezalandırılır. Bazıları, “bilim ve teknolojinin böylesine ilerlediği bu çağda ölüm cezası mı? İslâm barbar, merhametsiz ve acımasız bir dindir” diyorlar. Ama şu soruyu sordüğümde, –bunu yüzlerce Müslüman olmayan kişiye sordum–: “Allah korusun, diyelim ki, annenize veya kız

kardeşinize tecavüz eden bir suçlu karşınıza çıkarılıp hüküm hakkı size verilse nasıl bir ceza verirsiniz?" İnanın, gayrimüslimlerin yüzde yüzü "ölüm cezası" dedi. O zaman neden standartlar değişiyor. Aynı şey başkalarının başına gelince "İslâm şeriatinin bu cezası barbarlıktır" derken, kendi yakınlarınız söz konusu olunca öldürmek istiyorsunuz. Neden değişiyorsunuz? Bu cevabı vermeyen tek kişi Amerika'da karşılaştığım zeki bir adamdı. Bana, "Zakir kardeş, eğer birisi anneye tecavüz ederse onu ölümle cezalandırmam. Beş yıl ağır şartlarda hapis kalmasını isterim" dedi. Ben de, "biliyor musun, Amerikan istatistiklerine göre tecavüz suçundan içeride kalıp tekrar çıkanların % 95'i tekrar aynı suçu işliyor. Eğer annenin ikinci defa aynı şeye mâruz kalmasını istiyorsan buyur!" dedim. Çünkü biz Müslümanlar bunu istemeyiz. Bunu istemiyorsan doğrudan ölüm ile cezalandırılmalı.

Dünyanın en gelişmiş ülkelerinden ABD'ni inceler-seniz, FBI'nın istatistiklerine göre sadece 1990 yılında kayıtlarda 200.555 tecavüz vak'ası kaydedilebilmiş. Bunlar da toplam vak'aların % 16'sına tekabül ediyor. Şayet gerçek rakamları öğrenmek istiyorsanız 6.25 ile çarpmanız gerekir ki, o da 1.253.468'dir. Bu sayıyı 365'e bölerseniz günde ortalama 3.434 tecavüz vak'asının yaşandığını anlarız. Her gün 3.434. Adalet Bakanlığı Ulusal Suçlar Birimi'nin raporunda ise 1996'da günde ortalama 2.713 tecavüz vak'ası yaşanmış. Bu da ABD'nde her dakikada bir tecavüz vak'ası yaşandığını göstermektedir.

Konuşmamıza başlayalı 1,5 saat oldu ve şu dakika-

ya kadar Amerika'da 100 tecavüz vak'ası yaşandı bile.

Size bir soru soracağım. Şayet ABD'de İslâm şeriatı uygulansa, kadınlar tesettüre bürünüp yüzleri ve elleri hâriç bütün vücutlarını örterlerse... Bundan sonra her hangi bir erkek bir kadına tecavüz ederse ölüm cezası alır. Sorum şu: ABD'deki tecavüz suçu artar mı, aynı mı kalır, yoksa azalır mı? Azalır. Pratik bir hukuk. Şeriatı uygulayıp sonuç alırsınız.

Bundan dolayı İslâm sadece güzel şeyler söylemez, aynı zamanda size bir yol gösterir.

Diğer dinler de dürüst olun, tecavüz etmeyin, der. İslâm ise insanların tecavüz suçunu işlemediği bir toplumun nasıl inşa edileceğini gösterir. Dünyada tecavüz suçlarının en az olduğu ülkeler, bu husustaki şer'î hükümlerin yürürlükte olduğu ülkelerdir. Bundan ötürü diyorum ki, İslâm Şeriatı mükemmel bir hukuktur. En pratik hukuk nizamıdır. Size huzur ve barışı sağlayabileceğiniz bir yol gösteriyor. Figürler ve arka planı bilmeyenler için barbarca gelebilir. Kanun, sonuç alabileceğiniz bir koddur. Barışı elde edebilirsiniz. İslâm şeriatinin barbarca olduğunu söyleyen bir çok insan var. Bir erkeğin birden fazla eş almasına izin verir. Kur'ân'ı okursanız, "sadece bir tek kişi ile evlenin" diyen tek yazılı kitaptır. Kur'ân'dan başka, "sadece bir tek kişi ile evlenin" diyen başka yazılı bir kitap yoktur. Kitab-ı Mukaddes'i okuyun, Hint kutsal metinlerini okuyun; hiç birinde "sadece bir kişi ile evlenin" diye bir ifade bulamazsınız. Hint kaynaklarını okursanız, Sheram'ın babasının birden fazla eşi vardır. Vişnusutra'nın 24. cümlesini okursanız dört eşe sahip olabileceğinizden bahseder. Bahabaat'ı okursanız,

Krişna'nın kaç eşi var? Dört, on, bin, on bin mi? 16.108 eşi vardı. Krişna'nın 16.108 eşi olabiliyorken bizim neden dört eşimiz olmasın? Eski Yahudi kaynaklarını okursanız, Süleyman'ın 700 eşi olduğu yazılıdır. Kitabı Mukaddes'de bildirildiğine göre İbrahim'in 3 eşi vardı. Yahudi dininde istediğiniz kadar eşe sahip olabilirsiniz. Daha sonra, on ve on birinci yüzyıllarda sadece bir eş ile evlenilmesi kararı alındı. 1950'ye kadar Müslüman ülkelerde yaşayan Yahudi toplulukları birden fazla kadınla evlenirlerdi. Hıristiyanların kitabı İncil'in hiç bir yerinde bir eş ile evlenin denmez. İsteddiğiniz kadar kişiyle evlenebilirsiniz. Daha sonra Kilise sadece bir kişi ile evlenme kuralını koydu. Hatta Hindistan'da dinî metinlerde "sadece bir kişi ile evlenin" denmez. Hindistan'da 1954 yılında bir kişi ile evlenme kanunu çıkarıldı. Hint kaynakları istediğiniz kadar kişi ile evlenmenize izin veriyor. Hıristiyan ve Yahudi kaynakları da aynısını söylüyor. 4, 10, 100, 5 bin, 10 bin... sınır yok! Ve 1975'te yayınlanan "İslâm'da kadının yeri" hakkındaki raporunun 66 ve 67. sayfalarını okursanız şunlardan bahseder. 10 yıl içinde yani 1951-1961 yıllarında Hindistan'daki Müslümanların % 4.31'i birden fazla eşe sahipti. Oran Hindular arasında ise % 5.06 idi. Hindular Müslümanlara göre daha fazla çok eşliydimler.

Kur'ân'da yazılanları inceleyelim: Rabbimiz, Nisâ sûresinin 3. âyetinde şöyle buyurur: "...fenkihû mâ tâbe lekum minen nisâi mesnâ ve sulâse ve rubâa, fe in hıftum ellâ ta'dilû fe vâhideten ev mâ meleket eymanukum. (...kadınlardan ikisi, üçü veya dördüyle evlenin. Onlar arasında adâletle muamele edemeyeceğinizden korkarsanız, o hâlde tek hanım alın.)"

Bir tane ile evlenin açıklaması sadece Kur'ân'da geçer. Hiç bir dinî kaynakta geçmez. Aralarında eşitlik sağlayabilecekseniz birden dörde kadar evlenebilirsiniz. Eğer âdil davranamayacaksanız sadece bir eş ile evlenin.

Rabbimiz, Nisâ sûresinin 129. âyetinde şöyle buyurur: “*Ve len testatû en ta'dilû beynen nisâi ve lev haras-tum fe lâ temilû kullel meyli fe tezerûhâ kel muallakah.* (Ve kadınlar arasında adâleti sağlamaya gayret etseniz bile asla güç yetiremezsiniz. O hâlde bir kadına tamamen yönelip diğerini askıdaymış gibi bırakmayın.)”

Bir çok insan dört kadın ile evlenmenin zorunlu olduğunu düşünüyor. Bombay'daki arkadaşlarım, “Siz Müslümanların % 80'inin dört eşi var” diyorlar. Nereden duydunuz bunu, dedim. O da, ben bilirim, dedi. Ben de ona, iddianı ispatlamak için Hindistan'da dört eşli on Müslüman bul, sana 100 bin rupi vereceğim, dedim. Sadece on kişi.

Hayatım boyunca dört eşli bir Hintli Müslümana rastlamadım. Biliyorum, Hindistan dışında, bazı Arap ülkelerinde dört eşli olanlar var. Ama Müslüman olmayan Hintliler arasında bir yanlış kanaat var. Her Müslümanın dört eşi olduğunu düşünüyorlar.

İslâm'da birden fazla kadın ile evlenmek zorunlu değil, isteğe bağlıdır. Evlenmek istiyorsanız mesele değil, ama eşleriniz arasında âdil olmak zorundasınız.

Allah *sübhanehu ve teâlânın* neden bir erkeğe dört eş almasına izin verdiğini mantıkî olarak analiz edelim: Tabii olarak erkekler ve kadınlar eşit olarak doğarlar. Biyolojik olarak kız çocukları erkek çocuklarına nazaran hastalıklarla daha iyi mücadele edebilmektedirler.

Bundan dolayı da kız çocuklarına oranla daha fazla erkek çocukları ölmektedir. Hayat sürerken sigaradan, alkolden, kazalardan ve savaşlardan dolayı kadınlara oranla daha fazla erkek ölmektedir. Bugün dünya nüfusunu incellerseniz kadınların sayıca erkeklerden fazla olduğunu görürsünüz. İstisna olarak Hindistan gibi bir kaç ülke vardır. Hindistan'da erkek nüfusunun kadınlardan daha fazla olmasının sebebi kürtajdır. BBC'nin bir araştırmasında Hindistan'da her gün üç binden fazla fetüsün dişi olduğu öğrenildikten sonra kürtajla alındığı görülmüştür. Bu da demektir ki Hindistan'da dişi oldukları belirlenen bir milyondan fazla fetüs/cenin her yıl kürtaja tâbi tutulmaktadır. Devlet Hastanelerinin raporuna göre, doğan her on dişi bebeğin dördü ölüme terk edilmektedir. Bu şeytanî uygulamadan vazgeçilmesi durumunda kadın nüfusunun erkeklerin önüne geçeceği açıktır.

Bugün ABD'nin New York şehrinin nüfusu incelendiğinde, kadın nüfusunun erkeklerden bir milyon daha fazla olduğu görülür. Sadece ABD'nde erkeklere oranla 7.8 milyon kadın nüfusu fazladır. Bu sayı İngiltere'de 4 milyondur. Almanya'da ise fark 5 milyondur. Rusya'da erkeklere oranla 9 milyon kadın vardır. Dünyada erkeklere oranla ne kadar kadın olduğunu varın siz tahmin edin.

Şayet bir erkeğin sadece bir eşi olması gerektiği durumuna karar verirseniz, benim kız kardeşimin veya başkasının kız kardeşinin ABD'nde yaşadığını varsayalım, her erkeğin eğer kendisine göre bir kadınla evlendiğini farz edelim, buna rağmen ABD'nde 7.8 milyon kadın hayat arkadaşını bulamamış olacaktır. Onlara

kalan tek seçenek ise ya bir eşe sahip bir erkekle evlenmeleri veya ortalıkta dolaşmalarıdır. Çok ağır bir kelimeyi kullandığımı söyleyebilirsiniz. Kullanabileceğim en hafif ve uygun kelime maalesef budur. Her iffetli kadın, ortalık malı olacağına, başka bir eşi olan bir adamın ikinci eşi olmayı tercih eder.

Batı ülkelerinde metrese sahip olmak çok yaygındır. İki, on, yirmi, otuz, kırk, istediği kadar edinebilir ve mesele olmaz.

Amerikan istatistiklerine göre bir kişinin evlenmeden önce ortalama sekiz cinsel partneri olmaktadır. Bazılarında iki, beş, bazılarında yirmi, otuz. Evlenmeden önce sekiz cinsel partnere “sorun yok” diyenler, birden fazla eşe gelince “sorunlu” diyebiliyorlar. Karşılaşırsanız, metres hayatı yaşayan bir kadın aşağılanır, hiç bir hakkı yoktur. Eğer bir kadın ikinci eş olsa bile, elhamdülillah, hak sahibidir, hürmet görür ve korunur.

Şayet İslâm’ın izin verme sebeplerini incelersek, bazı erkeklerin birden fazla eşe sahip olmaları kadınların şereflerini koruması ile ilgilidir; onu aşağılamak için değil. Daha ayrıntılı incelediğimizde, kadınlar İslâm’da “*muhsane*” olarak nitelendirilir [Ergenlik çağına girmiş, hür ve müslüman olan nâmuslu, iffetli, haramdan kaçınan kadın]. Şeytana karşı bir kale. Ve sevgili Peygamberimiz (s.a.v) şöyle buyurmuştur: “Ey gençler topluluğu! Kim evlenmeye güç yetirebiliyorsa evlensin.” (Buhari, c. 6, s. 117; Müslim c. 4, s 128) Ve demiştir ki; “Kim evlenirse dininin yarısını tamamlamıştır. Geri kalan yarısında da Allah’tan korksun.” (Taberani).

Bir keresinde soru-cevap bölümünde biri bana: “İki defa evlenirsem dinimi tamamlamış mı oluyorum?” diye sormuştu.

Peygamber efendimizin (s.a.v), “Evlenirse dininin yarısını tamamlar” demesinin anlamı, “evlilik sizi zina, eşcinsel gibi sapık ilişkiler ve benzerlerinden korur.” Bunlar ise haramların yarısıdır. Evlenirseniz çocuk sahibi olabilirsiniz. Eğer evlenirseniz karı-koca olursunuz ki bunların İslâm’da yeri çok önemlidir. Bundan dolayı bir veya daha fazla evlenerek dininizin yarısını tamamlamış oluyorsunuz. Ve Peygamber efendimiz (s.a.v) demiştir ki, “... ben kadınlarla da evleniyorum. Kim benim sünnetimi terkederse benden değildir.” (*Sahih-i Buharî*, c. 11, s. 4; *Sahih-i Müslim*, c. 4, s. 129) [Peygamberimiz evliliği, şehveti kesmek, nefsi korumak ve nesli çoğaltmak için teşvik ediyordu.]

Ve Kur’ân-ı Kerîm nikâhı Nisâ sûresinin 21. âyetinde *mîsâk* yani “sözleşme, antlaşma, yemin” olarak nitelendirir. Nikâhın meşruiyetinde iki tarafın da yani karı koca olarak rızalarının olması çok önemlidir. Erkeğin de kadının da eşit olarak... *Sahih-i Buharî*’de 49. hadis şu olaydan bahseder: Huddam’ın kızı Hansa dul olduğu hâlde babası onu evlendirmiş. Fakat Hansa bu evliliğe râzı gelmeyerek Rasulullah’a başvurmuş, Rasulullah da nikâhını geri çevirmiştir.

Bundan dolayı karı ve kocanın rızası İslâm’da aynı derecede önemlidir. Ve evlilik akdinin geçerli olabilmesi için mehir zorunludur. Rabbimiz Nisâ sûresinin 4. âyetinde şöyle demiştir: “*Ve âtûn nisâe sadukâtihinne nihleh...* (Kadınlara mehirlerini gönül rızasıyla [bir hak olarak] verin.” Bundan dolayı mehir zorunludur.

Erkek, kadına mehiri hediye olarak vermelidir.

Hint âdetlerine göre ise durum tam tersidir. Kız tarafı erkek tarafına mehir verir. Bu uygulama Hindistan'da çok yaygındır. Maalesef ki Müslüman topluluğuna da bulaşmıştır. Erkeğin konumuna göre mehir talep ediliyor. Eğer üniversite mezunu ise 1, mühendis ise 5, doktor ise 20 gibisinden devam ediyor. Sanki pazarda inek satın alınıp veriliyor. İslâm'da doğrudan veya dolaylı olarak böyle taleplerde bulunmak yasaktır. "Benim oğlum Mercedes arabalarında gezmeyi sever" gibi bir gönderme yapamazsınız. Mehir olarak Mercedes araba talep etmek. Benim oğlum 3 yatak odalı dairede oturmak ister. 3 yatak odalı daire istediğinizi belirtmeniz... İslâm'da doğrudan veya dolaylı olarak böyle taleplerde bulunmak yasaktır. Kendi rızalarıyla vermek isterlerse bunda herhangi bir problem yoktur. Ancak doğrudan veya dolaylı olarak böyle taleplerde bulunmak yasaktır. Damadın geline mehir vermesi gerekir. Elhamdülillah, İslâm, kadınlarını bu şekilde koruyor.

Rabbimiz, Nûr sûresinin 4. âyetinde şöyle buyuruyor: "*Vellezîne yermûnel muhsanâti summe lem ye'tû bi erbaati şuhedâe feclidûhum semânîne celdeten ve lâ takbelû lehum şehâdeten ebedâ, ve ulâike humul fâsikûn.* (İffetli kadınlara, iftira edip [zina isnadında bulunan] sonra dört şahit getiremeyenlere seksen değnek vurun ve artık hiçbir zaman onların şahitliğini kabul etmeyin. Onlar fâsiktırlar.)"

Günümüzde iftira çok yaygındır. Kişinin annesine, babasına, kardeşine iftira edip paçayı kurtarabilirsiniz.

İslâm şeriatinde eğer bir kadının iffetine halel getirecek bir iftirada bulunup da bunu dört şahitle delillendiremezseniz 80 değnek (*celde*) ceza alırsınız. Eğer dört şahit bulursanız, çapraz sorgulamada her hangi biri farklı bir cevap verirse hepsi 80 değnek cezası alır. 80 değnek vurmanın barbarca olduğunu iddia edebilirsiniz. Peki bir kadının iffetine iftira atmak barbarlık değil mi? Size göre barbarlık nedir?..

İslâm şeriatinin kuralları, Allah *sübhanehu ve teâlâ*-nın kanunları kadınların iffetini korur ve onları yüceltir. Batılılar kadını yücelttiklerini iddia etseler de, tam tersi son derece aşağılamaktadırlar. Onları metresliğe, sonu belirsiz akitsiz birlikte yaşamaya sürüklerken aşağılamaktadırlar. Batı toplumlarında icra edilen her davranışı tahlil ederseniz, onları daha alçalttıklarını görebilirsiniz. Sanat ve kültür adı altında kızlarını ve annelerini pazarlıyorlar. Vereceğim misalde, BMW'nin çok ünlenen bir reklâmında olduğu gibi... Gençler arasında popüler olan bir arabanın önünde bikinili bayanlar duruyor. Reklâm spotu şu: "Deneyip sürün onu!" Kızları mı, arabayı mı? Ne yapıyor bunlar?.. Gelişme ve medeniyet adı altında kızlarını ve annelerini pazarlıyorlar.

Biz Müslümanlar kadınlarımızı koruruz, onları severiz. Onlara hayran oluruz ve onlara saygı duyarız. Onları pazarlamayız.

Peygamberimiz
neden çok
evlilik yaptı?*

– Adım Samir, öğrenciyim. Benim sorum şu: İslâm'da erkekler için dört eş sınırı varken Hz. Peygamber'in neden on bir eşi vardı? Bu yüzden o ağır eleştirilerin hedefinde.

KARDEŞİMİZ, “İslâm en fazla dört eş sahibi olmaya izin verirken, Peygamber nasıl oluyor da on bir eş sahibi olur?” diye soruyor.

Kardeşimizin de dediği gibi, Nisâ sûresi 3. âyette en fazla dört kadınla evlenilebileceği belirtilir. Ancak başka bir âyette şöyle buyurulmaktadır: “Bundan sonra artık başka kadınlar sana helâl olmaz. Güzellikleri hoşuna gitse bile, bu hanımları başka hanımlarla değiştirmen de helâl değildir. Elbette cariyeler bunun dışındadır. Allah her şeyi görür, gözetir.” (Ahzâb, 52)

İşte Ahzâb sûresi 52. âyette Peygamber (s.a.v)'e hanımları için izin veriliyor. Ama aynı zamanda “bir başka kadınla da evlenemez” diyor. Ancak cariyeleri bunun dışında. Şayet Hz. Muhammed (s.a.v)'in neden

* <https://www.youtube.com/watch?v=u2bprUxCT2k>

evlenmesine izin verilmediğini incellerseniz, bunun yanında var olan eşlerini de boşayamıyor. Çünkü Ahzâb sûresi 53. âyete göre: "...Sizin Allah'ın rasûlünü üzmeniz ve kendisinden sonra onun hanımlarını nikâh-lamanız asla câiz değildir." Müminler için söylüyor, kimse onlarla evlenemeyeceği gibi, Peygamber (s.a.v) de tabii olarak onları boşayamayacaktır. Ayrıca Peygamber (s.a.v)'in diğer evliliklerinin sebeplerini düşünürseniz, ya bir sosyal düzenleme için ya da siyasî bir mesele için evlendiğini göreceksiniz. Cinsî münasebet için değil.

Yaptığı ilk evlilik kırk yaşındaki Hz. Hatice ileydi. Peygamber (s.a.v) ise 25'indeydi. Ve Hz. Hatice ikinci kez dul kalmıştı.

Biraz düşünün; eğer cinsî bir arzusu olsaydı, nasıl olur da kendisinden on beş yaş büyük ve iki defa dul kalmış birini seçerdi?

Ve yine tahlilimize devam edersek, Hz. Hatice vefat edene kadar Hz. Peygamber (s.a.v) başka eş edinmemişti. Ki Hz. Hatice, Peygamber kırk yaşına gelince kadınlığı bitmişti. Hz. Peygamber sadece 53-56 yaşları arasında diğer eşlerini almıştı. Düşününüz, eğer Hz. Peygamber cinsî arzusuna göre evlenseydi, genç yaşında evlenirdi. Bilimin bize hatırlattığı, erkeklerin yaşlandıkça cinsî isteklerinin azaldığıdır. Hz. Peygamber'in hayatında sadece iki evlilik normaldi. Hz. Hatice ve Hz. Aişe ile olan evlilikleri... Diğer bütün evlilikleri ya bir sosyal düzenleme gereği ya da siyasî bir sebepten dolayı olmuştu.

Evliliklerini bir bütün olarak ele aldığınızda, sadece iki eşinin 36 yaşından küçük olduğunu görürsünüz;

diğer eşleri 36-50 yaşları arasındaydı. Araştırabilirsiniz, her evliliğin bir sebebi var.

Meselâ, Hz. Cüveyriye binti Hâris, Mustalikoğulları kabilesinden; çok güçlü bir kabileydi. İslâm'a saldırıyorlardı. Daha sonra Müslümanlar tarafından bastırıldılar. Hz. Peygamber, Cüveyriye ile evlendikten sonra Müslümanlar ellerindeki esirleri bıraktı ve dost oldular.

Bir diğer örnek de Meymûne binti Hâris. Kendisi Neccar kabilesinin liderinin hanımının kız kardeşiydi. Bu kabile 70 Müslüman temsilciyi katletmiş, ancak Hz. Peygamber'in evliliğinden sonra Medine'yi yani Hz. Peygamber'i lider olarak kabul etmişlerdir.

Bütün evlilikleri işte bu gibi sebepler yüzündendi.

Meselâ, Hz. Ümmü Habibe ile evlendi, Mekke reisinin kızıydı, Ebû Süfyan'ın. Bu evlilik büyük önem arz ediyordu.

Yine, Safiyye binti Huyey; güçlü bir Yahudi liderin kızıydı. Evlilikten sonra bu kabilenin mensupları Müslümanlarla dost oldular.

Bütün evliliklerine bakarsanız, hepsinin bir sosyal reform için olduğunu görürsünüz... Hz. Ömer'in kızıyla evlendi, Hz. Hafsa binti Ömer ile. Dostluğun temini için bu gerekliydi.

Bütün evliliklerin siyasî sebepleri ya da sosyal reform gayesi var. Kısacası bütün evlilikler toplum için en iyi olanı elde etme amacı taşıyordu, cinsî haz değil.

Umarım sorunuzu cevaplamışımdır.

Şeriat nedir?
Mükemmellik mi,
barbarlık mı?*

ŞERİAT mükemmellik mi, barbarlık mı? Konumuz bu. Şeriat İslâm kanunlarının tamamını kapsar ve bir bütündür. Müslümanların hak ve sorumluluklarını içinde barındırır. İnsanların hayatlarını düzenler. Geniş kapsamlıdır; nasıl yemek yenir, içilir, giyinilir ve kanunların nasıl uygulanması gerektiğini belirtir.

Şeriat kelimesinin tam karşılığı, “izlenmesi gereken doğru yol”dur.

İslâm şeriatı dört kaynaktan faydalanır.

İlk kaynak Kur’ân-ı Kerîm’dir. Kur’ân en son vahiydir. Son peygamber olan efendimize (s.a.v) gönderilmiştir. Kur’ân, Allah *sübhanehu ve teâlânın* kelâmıdır ve aynı zamanda *Furkan* olarak da anılır; doğruyu yanlıştan ayıran anlamında. Kur’ân, Yüce Allah’tan Peygamber efendimize Cebrail aleyhisselâm vasıtasıyla 1400 yıl önce aktarılmıştır. Ve 23 yılda tamamlandı.

* <https://www.youtube.com/watch?v=aJpE3nw82y8>

Kur'ân'da 114 sûre ve altı binden fazla âyet vardır. Kur'ân Arapça olarak inmiştir. Ve bir çok âlim Kur'ân'ı dünyanın pek çok diline çevirmiştir. Kur'ân Allah'ın kelâmı yani şeriatin birinci kaynağıdır.

İkinci kaynak ise Sünnettir. Sünnet Peygamber efendimizin yolu veya yaptıkları anlamına gelir. Sahih hadislerle göre, Peygamber efendimiz sünnetlerin Kur'ân ile bütünleyici olduğunu söylemiştir. Kur'ân ile birlikte hareket eder. Kur'ân'da anlatılanları izah eder. Peygamber efendimizin söyledikleri önce gelir, daha sonra da hareketleri. Bazen söylediklerini anlayabilmemiz için sahabelerin hayatlarını incelemeliyiz. Allah Kur'ân'ın bir çok yerinde şunu belirtmiştir: Örnek olarak da Nisâ sûresi 59. âyette: “Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Rasûl'e itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de itaat edin...” Rasûl'e itaat edin demek, “sünnete uyun” demektir. Peygamber efendimiz buyurmuştur ki: İlk önce Kur'ân'a bakın, daha sonra da yaptığım davranışlarıma. Ve daha ayrıntılı bilgi edinmek istiyorsanız benim neslime (ashaba) bakın, bir sonraki (tabiîn) ve bir sonraki nesle (tebe-i tabiîn) bakarak öğrenebilirsiniz. Ve Peygamber efendimizin hayatını daha da ayrıntısıyla öğrenmek istiyorsanız, onu en iyi anlayan insanlar yani sahabelerin hayatlarına bakmalısınız. Onu görmüş ve onunla birlikte yaşamış kimseler. Ve iman yolunda ölmüş kimseler. Eğer hadisler hakkında daha ayrıntılı bilgi edinmek istiyorsanız ve farklı görüşler var ise o zaman Selef-i Salihîn olan üç nesle bakmalısınız. Ve daha da derin bilgi edinmek istiyorsanız bu defa da sahabelerin hayatlarını ve onlardan sonraki nesillerin hayatlarını incelemelisiniz. Peygamber

efendimizin sünnetleri şeriatin ikinci kaynağıdır.

Üçüncü kaynak ise icmâdır. İcmâ, sahabelerin bir mesele konusunda aynı hükmü vermeleri, aynı görüşte birleşmeleridir. Selef-i Salihîn ve o nesilden gelen âdil, fâkih kimselerin kararları da buna dahildir. Kur'ân'da bir mesele hakkında bir bilgi ve hüküm bulamazsanız, o zaman Peygamber efendimizin hayatına ve sünnetlerine bakın. Ve eğer cevabı orada da bulamazsanız o zaman da üçüncü kaynak olan icmâyâ bakarsınız. [İcmâ-i ümmet: Aynı asırda yaşayan İslâm müctehitlerinin Kur'ân ve Sünnette açıkça belirtilmemiş olan şer'î bir meselede ittifak etmeleri].

Dördüncü kaynak ise kıyastır. Kıyas, hakkında âyet veya hadis bulunmayan meselelerde, hakkında âyet veya hadis olan benzerlerine göre hüküm vermedir. Eğer doğrudan bir cevap yoksa bu şekilde benzetmeler yaparak cevap aranmalıdır. Kıyas ancak icmadan sonra uygulanabilir. Şeriatte son kaynak olarak kullanılır.

İslâm şeriatini tamamlanmış bir hayat tarzıdır. İnsana hayatını nasıl yaşaması gerektiği hususunda tam anlamıyla yol gösterir. Ancak medyada her defasında, şeriat uygulamalarının barbarca olduğu ifade edilir. Şeriate yöneltilen temel iddialar genelde iki konuyla ilgilidir. Bunlardan biri cezalandırma şeklindedir. Bir afişte veya bir kitabın kapağında bir adamın kırbaçlanma sahnesi gösterilir. İkincisi ise Müslüman kadınlardır. Kadınların tesettürü. Onlar hep kafes arkasında gösterilir. Bu iki konuyu ana etken olarak görüp şeriatini barbarlıkla suçlarlar. Bunların yanında bir kaç farklı hususlar da vardır.

Şeriatî bütün yönleriyle ele alıp, yöneltilen her iddiaya cevap vermeye zamanımız da yok, yerimiz de. İnşallah sınırlı zamanımızda şeriatin yanlış anlaşılan yönlerini izah etmeye çalışacağım.

İlk değineceğimiz konu, Batı'daki yazarların çoğu ve İslâm muhalifleri cezalandırmalar konusunda eleştirilerde bulunurlar; İslâmî hükümleri ve cezalandırmaları barbarlıkla suçlarlar.

İslâm tamamlanmış bütüncül bir hayat sistemidir. Şayet incelerseniz, diğer bütün dinlerin de güzel şeylerden bahsettiğini görürsünüz. İslâm'ın diğer dinlerden farklı özelliği; güzelliklerden, iyiliklerden, erdemli davranışlardan bahsetmesinin yanı sıra aynı zamanda bu güzel durumların nasıl sağlanabileceğinden de bahseder. Meselâ, her din hırsızlık yapmanın kötü bir şey olduğundan bahseder, bağlılarına hırsızlık yapmalarını söyler. Hinduizm de, Hıristiyanlık da ve İslâm da bunu söyler. O zaman İslâm ile diğer hayat tarzları ve diğer dinler arasındaki fark nedir? İslâm güzel şeylerden bahsetmesinin yanı sıra aynı zamanda bunları nasıl başarabileceğimizi de söyler ve yol gösterir.

Şeriatte İslâm'ın üçüncü şartı olan zekât vermenin yeri ayrıdır. Bir kimsenin 85 gram altından fazla birikimi varsa bu miktarın % 2.5'ini her yıl paylaşmak zorundadır. Eğer tüm zenginler bu mükellefiyeti yerine getirirse dünyada tek bir aç insan kalmazdı. Allah Haşr sûresinin 7. âyetinde belirtmiştir. Zekât sayesinde servet belirli ellerde toplanıp durmaz, iktisadî hayatta kullanımda olmasını temin eder. Bu yüzden zekât İslâm şeriatinin bir parçası olup farzdır. Her zengin, 85 gram altın değerinden fazla tasarrufu olan herkes, her

yıl bu miktarın % 2.5'ini zekât olarak vermelidir.

Eğer biri hırsızlık yaparsa cezası bellidir: Mâide sûresi 38. âyet: “Erkek veya kadın, her kim hırsızlık yaparsa, yaptıklarının karşılığı ve Allah tarafından ibret verici bir ceza olarak ellerini kesin. Allah’ın kudreti her şeye galiptir ve Allah hikmet sahibidir.” Allah *sübhanehu ve teâlâ* böyle buyuruyor. Bir çok insan ise, “bu modern zamanda el kesmek İslâm’ın barbarlığını gösterir” demektedir. “Gaddarca bir karar!” Ve bu kanunların uygulandığı bir ülkeye giderlerse her karşılaştıkları iki kişiden birini elinin kesilmiş hâlde bulacaklarını sanıyorlar. O ülkelerden birine bir çok kez gittim ve inanın, bir kere olsun eli kesilmiş birisine rastlamadım. Eli kesilmiş kişiler olabilir ama birisine bile rast gelmedim. Kanun o kadar sert ki, bir insan suç işlemeyen on defa tekrardan düşünür. İslâm şeriatı size hırsızlık yapmayın diye tavsiyede bulunuyor. Ama buna uymayan kimseler de çıkacaktır. Allah inancı olanlar uyabilir ama herkes uymayabilir. O durumda ne tür bir çözüm var? Çözüm, Allah’ın emirlerine uymayanların cezalandırılmalarıdır.

Bugün ABD en gelişmiş ülkelerden biri olarak sayılır. Aynı zamanda dünyadaki en yüksek hırsızlık oranlarına sahiptir.

Size basit bir soru soruyorum: Eğer İslâm şeriatini ABD’nde uygularsanız, yani bir kimsenin 85 gramdan fazla altını olup bunun % 2.5'ini her yıl düzenli olarak infak eder ve hırsızlık yapanların elleri kesilirse, sizce bu ülkedeki suç oranı ne olur? Yükselir mi, aynı mı kalır, yoksa azalır mı? Azalır. Pratik bir yasa. Şeriatı

uygularsınız ve sonuçlarını alırsınız!

Bundan dolayı diyorum ki, İslâm şeriatı mükemmeldir.

Kanunları sırf laf olsun diye değil, sonuç elde etmek için anlatıyoruz.

Sonra şunu diyorlar: ABD’nde binlerce hırsızlık yapan insan var. Hepsinin eli mi kesilecek? Bunu uygulamaya başladığınız andan itibaren geriye kalan tüm hırsızlar duracaktır. Çünkü bilirler ki, tutuklandıkları an hafif bir ceza veya rüşvetle bu işten sıyrılamayacaklar. Ancak ceza ağırlaştırılırsa o kimse suçu işlemeyen önce on defa düşünür. Ve oranlar ciddi bir şekilde düşüşe geçer.

İnsanlar daha sonra İslâm şeriatinin bir bütün olduğunun farkına varıyorlar. Mükemmel olduğunu kabul ediyorlar. Bir fakirin aç olduğu için ekmek çalması elinin kesileceği anlamına gelmez. Aç bir adam ekmek çalarsa, İslâm devleti bu kişiye gıda sağlamakla sorumludur. Neden yiyecek için hırsızlık yaptı? Bu ümmetin sorumluluğudur. Komşuların aç kalıp kalmadığını bilmek onların görevidir. Bu cezanın uygulama şartları vardır. Eğer çalınan büyük bir miktarda ve muhafaza altında ise uygulanır. Açlık sebebiyle hırsızlığa bir İslâm devletinde rastlanmaz.

Bundan dolayı dünyadaki en az hırsızlık oranları bu hükümlerin yürürlükte olduğu ülkelerdedir. Uygulanan bir hukuk. Uygularsınız ve sonuç alırsınız.

Bu sadece bu tür cezaya bir örnek ve bu cezaların arkasındaki mantıktı. Uygulamaya ihtiyaç duyulursa, ki bu durumlar nâdiren görülmektedir, uygulanır.

Yaygın olarak tartışılan bir diğer konu ise kadın haklarıdır. Her iddiayı ele almak için yeterli vaktimiz yok. Ancak kısa ve özlü olarak buna cevap verelim: İslâm düşmanları kadınların boyun eğdirildiklerinden bahsediyorlar. “Hakları yok. Eşit sayılmıyorlar.” diyorlar. İslâm’da erkekler ve kadınlar eşittir. Eşitlik ve denklik/özdeşlik aynı anlama gelmemektedir. Eşitler ama denk/özdeş değiller. Rabbimiz erkekleri ve kadınları biyolojik, fizyolojik ve psikolojik olarak farklı yaratmıştır. Bu farklılıklardan dolayı Rabbimiz kadınlara ve erkeklere farklı roller vermiştir.

Bir çok yönden ele alırsanız, erkekler ve kadınlar eşittir. Bazı yönlerden kadınlar avantajlıdır, bazı yönlerden de erkekler avantajlıdır. Ama genel olarak eşitler. Size bir örnek vereyim. Bir sınavda öğrenci A ve B, 100 üzerinden 80 alıyorlar. İkisi de birinci oluyor. Eğer soruların cevaplarını değerlendirirsek, her sorunun değeri 10 puandır. Birinci sorunun cevabında öğrenci A, 10 üzerinden 9 alır. Öğrenci B ise 10 üzerinden 7 alır. Böylelikle ilk soruda öğrenci A avantajlı durumdadır. İkinci sorunun cevabında ise B, 10 üzerinden 9 alır. A ise 10 üzerinden 7 alır. Bundan dolayı öğrenci B ikinci soruda avantajlı olmuştur. Geri kalan sekiz soruda ise ikisi de aynı puanları almıştır. Toplamda ikisi de 100 üzerinden 80 almış, eşit durumdadırlar. Ancak birinci soruda A, ikinci soruda da B avantajlı konuma gelmiştir. Aynı şekilde İslâm’da erkekler ve kadınlar genel olarak eşitler. Örnek olarak Buharî ve Müslim’de yer alan bir hadisi alalım: Ebu Hureyre (r.a.) anlatıyor: Bir adam, Rasûlullah (s.a.v)’e geldi ve: ‘İnsanlar arasında kendisine en iyi davranmam gereken kimdir?’

diye sordu. Rasûlullah (s.a.v): ‘Annen’ buyurdu. Adam: ‘Sonra kimdir?’ dedi. Rasûlullah (s.a.v) yine: ‘Annen’ buyurdu. ‘Ondan sonra kimdir?’ dedi. Rasûlullah (s.a.v) tekrar: ‘Annen.’ buyurdu.

Adam dördüncü defa da sorunca Peygamber efendimiz: ‘Baban’ diye cevap verdi.

Bu da demektir ki, çocukların sevgilerinin % 75’i yani 4’te 3’ü annelerine gitmekte, % 25’i yani 4’te biri babaya gitmektedir. Kısaca anne altın, gümüş ve bronz madalyayı alır. Baba ise katılım madalyası ile yetinmek zorunda. Bu yönden değerlendirirseniz kadınların üstünlükleri var. Tabiidir, çünkü bizleri rahimlerinde 9 ay boyunca taşıdılar. Ve Peygamber efendimiz (s.a.v) demiştir ki, onlara altın dolusu bir dağ verseniz bile geçtikleri acı ve mihnete denk gelmez. Bundan dolayı konu çocuklara refakate gelince anneler avantajlı durumdadır.

Başka bir örnek daha vereyim. Düşünün ki eve bir hırsız girdi. Eşimle aynı konumdayım, o gitsin hırsızla mücadele etsin, diye düşünmem. Rabbim Nisâ sûresinin 34. âyetinde “Erkekler kadınlara kavvâmdir. Allah birini öbüründen üstün kılmıştır.” buyurmaktadır. Tabii olarak Rabbimiz bize bu kuvveti verdiği için dolayısı onları koruyup kollamak bizlerin görevidir. Kuvvet olarak da bizler avantajlıyız. Bir çok yönden kadınlar ve erkekler aynıdır.

İslâm şeriatini barbarlıkla ve kadınların yeri hakkında suçlayıcı iddialara yönelik kısa bir cevap vermiş olduk...

Daha önce de bahsettiğim gibi bir çok din temelde

güzel şeylerden bahseder. Ancak İslâm, güzel konuşmanın yanında bu güzellikleri başarabilmeniz için bizlere yol gösteriyor.

İnsanlar kanunları reddediyor ve bir çok fikirler ortaya çıkıyor. Genel olarak reddetmelerinde öne sürdükleri, kadınların tesettüründen dolayı boyun eğmiş olmaları. Ve İslâmî tesettürün yaşanılan çağa uygun kabul edilmeyişi.

Günümüzde global olarak çevremize bakarsak çağa uygunluk/modernlik seviyesi kişiden kişiye, toplumdaki topluma değişmektedir. Örnek olarak bazı Arap ülkelerinde kadınlara bakmak bile modern dışı kabul edilir. Burada, Hindistan'da bir kadına bakabilirsiniz. Bir kadın ile konuşabilirsiniz ama bir kadına dokunamazsınız. Modern dışı olarak kabul edilir. Bundan dolayı Hint selamlaşması avuç içlerini birleştirerek yapılır. Hindistan'da bir kadına dokunmadığınız sürece modern kabul edilirsiniz. Birçok Batı ülkesindeyse kadın ve erkeklerin el sıkışması modernlik gereğidir. El sıkışabilirsiniz, konuşabilirsiniz; bir problem olarak görülmez. Hatta bir kadın veya erkek elini uzatırsa, muhatabı tutmadığında eğitimsiz, kültürsüz, kaba olarak görülür. Bundan dolayı orada el sıkışmak modernliktir. Bazı Batı ülkelerinde bir erkek bir kadını karşılaştığında öpebilir bile. Yanaktan veya dudaktan fark etmiyor, modernlik gereği. Bazı Batı ülkelerinde bir kadınla erkek karşılıklı rıza ile her istediklerini yapabilirler. Bu da modern bir davranış olarak kabul edilir. Bundan dolayı modernlik seviyesi sürekli değişmektedir. Peki o zaman biz insanlar hangisinin en doğru ve modern olduğunu belirleyeceğiz? Meselâ ABD veya

Batı ülkelerine giderseniz, bir kadının mini etek veya şort giymesi modern olarak görülür. Ancak o kıyafetteki bir kadın Hindistan'a gelirse, burada modern dışı olarak görülür. Doğru mu, yanlış mı?

Bundan bir kaç yıl önce Amerika Birleşik Devletleri'ndeydi. Bir Amerikalı bana Hintli kadınları modern görmediğini söyledi. Ben de şaşkınlıkla, niçin böyle söylediğini sordum.

O da, "Hint kadınları sarı kıyafetler giyip göbeklerini gösteriyorlar" dedi. Amerikalı için göbeği gösteren bir kıyafet modern olmuyor. Düşündüm, söylediği mantıklı. Onun için modernlik seviyesi, göbeğin kapanması demek. Biz Doğulu insanlar, biz Hintliler kendimizi çok modern sanıyoruz, ancak bir Batılı için değiliz.

O zaman neyin modern olup olmadığının kararını vermek kime düşüyor?

En iyi karar verecek olan yaratıcımız Allah *sübhanehu ve teâlâdır*.

Müslümanlar
niçin
birbirleriyle
savaşıyorlar?*

– Müslümanlar neden kendi aralarında savaşıyorlar?

BUNA verilebilecek iki cevap var. Birincisi, şunu kabul etmeliyiz ki, Müslümanlar bölünmüş durumda. Biz bölünmüş durumdayız. Allah, Kur’ân’da Âl-i İmrân sûresi 103. âyette bize çözüm sunuyor: “*Va’tasimû bihablillâhi cemîân ve lâ teferrakû...* (Hep birlikte Allah’ın ipine sınımsız sarılın ve fırkalara bölünmeyin...)” Allah’ın ipi, Kur’ân-ı Kerîm ve Peygamber efendimizin hadisleridir.

Enâm sûresi 159. âyette buyurulduğuna göre, dinde ayrılık çıkarmak yasaklanmıştır: “*İnnellezîne ferrakû dînehum ve kânû şiyean leste minhum fi şey’in, innemâ emruhum ilâllâhi summe yunebbiuhum bimâ kânû yefalûn.* (Dinlerini parça parça edip de fırkalara ayrılmış kimselerle senin bir ilgin olamaz. Onları bırak, onların işi Allah’a kalmıştır. O, onların yaptıklarını

* <https://www.youtube.com/watch?v=IR6v7w35Ceo&t=46s>

kendilerine bildirir.)”

Eğer birisi böyle bir şey yaparsa, sizin onunla işiniz yoktur. Onun işi Allah’a kalmıştır. Yani İslâm’da dinin bütünlüğünü bozup ayrılık çıkarmak haramdır.

Biz Müslümanlar suçluyuz, çünkü Kur’ân ve Sünnetten uzaklaştık. Eğer Kur’ân’a dönersek, onu anlayarak okursak, Kur’ân ve hadislere uyarsak birlik olacağız. Bu ilk faktördür.

İkinci faktör ise medya ve İslâm’ın düşmanlarıdır. Bilirsiniz, “barış için savaş, barış için savaş” derler. Aslında barış için savaş falan değildir. Barışa karşı savaştır. Barış, *es-Selâm* (İslâm)’dır. Bu, İslâm’a karşı yapılan bir savaştır. İslâm’ın yayılmasını istemiyorlar. Bu yüzden bugün dünyadaki en güçlü silah olan medyayı kullanıyorlar. Medya size akı kara, geceyi gündüz, dostu düşman, düşmanı dost olarak gösterebilir. Bu yüzden Müslümanları terörist gibi gösteriyorlar. “Müslümanlar öldürür.” diyorlar. Evet, aralarında yüz karası olanlar olabilir. Bütün Müslümanlar suçsuzdur demiyorum. Peki, medya ne yapıyor? Medya, yüz karası bir kaç Müslümanı seçer ve onları dünyaya bütün Müslümanlar böyleymiş gibi sunar.

Daha önce de Müslümanların terörist olarak gösterilemeyeceğini, asıl teröristlerin kimler olduğuna dair bir konuşma yaptım. Ve bunu ispatladım. Yine “Terörizm ve Cihad” konulu bir konuşma yaptım. Geçen sene Eylül ve Ekim aylarında Malezya’da da aynı konuşmaları yaptım. “Medya nasıl bizi hedef olarak gösteriyor” diye sordum. Bir kaç kötü örneğe karşı biz Müslümanlar uyanık olmalıyız. Bir çok Müslüman, olanlar için

birbirini suçluyor. Medya Müslümanları kötülüyor diye, sizin de bu propagandaya katılmanız mı gerekiyor?

Bizim asıl problemimiz Kur'ân ve Sünnetten uzaklaşmış olmamızdır. Kur'ân ve Sünnete dönmemiz gerekiyor. Birlik olmalıyız, böyle yaparsak dünyadaki en güçlü toplum biz olacağız. Şayet birlik olursak... Ama parçalanmış durumdayız ve birbirimize karşı peşin hükümlerimiz var. Gayrimüslimlerin avantajlı olmasının sebebi budur. Ve savaşıyorlar.

Bilirsiniz, Hindistan yüz yıl önce en zengin ülkelerden biriydi. Ve Müslümanlar güçlüydü. Peki galip gelip ne yaptılar? Geldiler ve ülkeyi ayrılığa soktular. Müslümanları üç gruba ayırdılar. Pakistan, Bangladeş, Hindistan. Bir kısım Müslüman Hindistan'da, bir kısmı Pakistan'da, bir kısmı da Bangladeş'te.

Eğer birlik olsaydık şu an dünyadaki en büyük güçlerden biri olurduk. Dünyada yaklaşık 1,5 milyar Müslüman var. Ve bunu her gün görürsünüz. Ne yazık ki biz düşmanların avı hâline dönüştük. Eğer Kur'ân ve Sünnete uygun bir yol takip edersek inşaallah tekrar en güçlü topluluklardan biri olacağız.

Allah'ın merhameti
mi büyük, senin
günahın mı?*

– Allah'ın günahları affederken bir sınırı var mı?

ÖZELLİKLE Allah'ın affediciliği söz konusu olduğunda... Kur'ân'da bütün sûreler, Tevbe sûresi dışında, “*Bismillahirrahmanirrahim* (Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla)” diye başlar. Ve Allah, Kur'ân'da Zümer sûresi 53. âyette şöyle buyurur: “*Kul yâ ibâdiyellezîne esrefû alâ enfusihim lâ taknetû min rahmetillâhi, innallâhe yagfiruz zunûbe cemâa, innehu huvel gafûrur rahîm.* (Ey haddi aşarak kendilerine haksızlık eden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Allah bütün günahları affeder. O, bağışlayan ve çok merhametli olandır.)”

Allah *sübhanehu ve teâlâ* burada buyuruyor ki: Günahın ne olursa olsun, sen tevbe ettikçe Allah (c.c.) seni bağışlar. Doğru yola dönersen ve mağfiret istersen, Allah, inşallah seni affedecektir.

* <https://www.youtube.com/watch?v=0EaEJ9ERNCE>

Sevgili peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v) demiştir ki: “Bütün âdemoğulları günahkârdır; günah-kârların en hayırlıları ise tevbe edenlerdir.” (İbn Mâce, Zühd, 30)

Günah işlemiş olabilirsin, ama tevbe edersen dünya-daki en iyi kişi sensin. Tevbe çok önemli. Tirmizî’de geçen bir hadiste Peygamberimiz, Allah *sübhanehu ve teâlânın* şöyle buyurduğunu bildirmiştir: “Ey âdemoğ-lu! Günahların gökyüzünü kaplayacak kadar çok olsa, sonra da benden affını dilesen, seni affederim..” (Tirmizî, Deavât, 98)

Yine Peygamberimiz (s.a.v) *Sahih-i Müslim*’de geçen bir hadiste ise Allah’ın, “Gece gündüz günah işleyen ve O’ndan mağfiret dileyen kişiyi affedeceğini” bildirmiştir.

Sahih-i Buhari’de geçen bir hadiste de, bir savaş sonrası Rasûlullah (s.a.v)’e bir grup esir getirildi. İçlerinden bir kadın telaş içinde esirler arasında yavrusunu arıyordu. Sonunda bir çocuk buldu ve onu kucaklayıp bağrına bastıktan sonra emzirmeye başladı. Durumu gören Hz. Peygamber, yanındakilere: “Bu kadının çocuğunu ateşe atacağına inanır mısınız?” diye sordu. Onlar da, “Hayır!” diye cevap verdiler. Bunun üzerine Peygamber (s.a.v): “Bilin ki, Allah’ın kullarına olan rahmeti, bu kadının çocuğuna olan şefkat ve merhametinden çok daha fazladır.” buyurdu.

Buradan alacağımız derse göre, sen tevbe ettikçe Allah bütün günahlarını bağışlamaya hazırdır.

Son olarak Allah *sübhanehu ve teâlâ*, Kur’ân’da Nisâ sûresi 48. âyette şöyle buyurur: “*İnnallâhe lâ yagfiru en*

yuşrake bihî ve yagfiru mâ dûne zâlike li men yeşâu.
(Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz. Bunun dışındaki şeyleri dilediği kimse için bağışlar.)”
Yani bir kimse şirk günahını işler ve ölmeden önce tevbe ederse, inşaallah Allah onun bu günahını dahi affedecektir. Tevbe eder ve doğru yola gelirse, tek olan Allah’a iman eder, tevhide inanırsa, Allah onun en büyük günah olan şirk günahını dahi bağışlayacaktır. Ama müşrik olarak ölürse, öldükten sonra Allah onu bağışlamayacaktır. Diğer her hangi bir günah affedilebilir ama en büyük günah olan şirk günahı affedilmez.

Buradan anlayacağımız, Allah merhametliler merhametlisidir ve kullarının günahlarını affetmeye hazırdır.

Huzuru bulmak mı
istiyorsun?
Sana çok yakın!*

– Adım Pezo Lorent, Kamerun’luyum. Burada (Dubai) bir şirkette çalışıyorum. Müslümanlarla çok beraber oldum. Bana İslâm’ı anlattılar. Hayata dair söyledikleri ve hatta evlilikle ilgili konuştuk. Sorularına tatmin edici cevaplar aldım. Ama zihnimde başka sorular var. Bütün sorularım cevaplanana kadar İslâm’ı kabul edemem. Bugün herkesten önce bir soru sormak benim için bir şeref oldu.

Sorum şu: Aldığınız yeni bir arabayı sürüp yola çıkardınız. Bu arada arabada bazı şeylerin eksik olduğunu fark ettiniz, mesela kornası gibi. Acaba kornayı koymayı mı unuttular yoksa ârızalı mı, diye düşünüyorsunuz. Bunu dünyaya uygulayalım; şunu sormak istiyorum: Yaratılan bu koca dünyada, kudretli, müthiş bir akıl sahibi yaratıcı bizi yarattı ve koydu buraya. Ve biz hep huzur arıyoruz. Nerede bu huzur? Dünya Tanrı tarafından yaratılırken bir yerde hata mı yaptı ya da bizim aradığımız şeyi Tanrı buraya koymadı mı?

* https://www.youtube.com/watch?v=F_7rYAu9ckw

TEŞEKKÜRLER. Kardeşimiz güzel bir örnekle güzel bir soru sordu. Eğer yeni bir araba aldığımızda kornanın olmadığını fark edersek, bir şey eksik demek midir? Bu örnekle bize dünyada huzur olmadığını göstermeye çalıştı; halbuki herkes huzur arıyor. Acaba Tanrı huzuru yaratmadı mı? Ya da insanların huzurlu yaşamasını istemiyor mu? Aslında çok güzel bir soru kardeşim.

Bir misal vereyim: BMW'nin yeni çıkan modellerini biliyor musun? Serinin en yüksek modelini. Ve bir tane de eski model bir Mercedes. Gerçek bir hikâye bu. Bir arkadaşım diğerine “git de arabayı bir yere park et” dedi. Arabaya binince arkadaşım kontağı bulamadığını söyledi. Kontak anahtarı... Bu yüzden arkadaşım diğerini arayıp kontak anahtarının yerini sordu. Bak ne oldu? Yeni modelde kontak girişi yokmuş. Son teknoloji çünkü. Anahtara gerek yok. Çalışması için sadece tuşa dokunman yeterli. Son teknoloji. Fakat arkadaşımın bilmediği şey, bu son model arabada bir anahtar deliği olmaması. Çünkü otomatik. Yani arkadaşımın asıl aradığı şey aslında ona çok yakın; ama anlamıyor, çünkü bilmiyor. Yani Allah *sübhanehu ve teâlâ* ki huzurun kaynağı. O ki, huzuru tastamam yaratandır. Eğer Yaratan'a yaklaşmazsan O'nu bilmezsen, asla huzurun ne olduğunu anlayamazsın.

Farklı şekilde düşünülen huzur tarifleri vardır. Bazılarına göre, lüks hayata ve fabrikalara sahip olanlar huzuru yakalayabilirler.

Bunların hepsi geçici huzur ve gerçek değil. Gerçek huzur aklın huzuru, kalbin huzuru, ruhun huzuru.

Aklın ve kalbin huzurlu olursa vücudun da huzurlu olur. Ve bu sadece Yaratıcıyı anlamayla mümkündür. Yaratıcıyı anlamayan insanlar, hayallerin peşinden koşarlar. Hani çölde serap görürsün ya... Serap görürsün, çünkü gerçeği anlayamazsın. Yaratıcıyı anlamak için kullanım kılavuzu önemli. Tabi sen kullanım kılavuzunu okumazsan BMW'yi çalıştıramazsın! Konağı bulamazsın, kornayı bulamazsın. Eğer okusaydın kılavuzu, kornayı da bulurdun, kontak anahtarını da, huzuru da!..

Size katılıyorum; bir çok insan huzurdan bahsediyor, hatta ülkeler. Hepsi maddî huzurdan bahsediyor. Güvenlik, sonra huzur. Gerçek huzur, kalbin, aklın ve ruhun huzurudur.

Ben Allah'ın izniyle, huzurluyum. Bilmiyorum, kaçınız böylesiniz?..

Huzuru aramıyorum, çünkü İslâm *selâmdan* gelir ki anlamı huzurdur zaten. Bir de *slm* kökünden gelir ki, kendini Kadir-i Mutlak Allah'a teslim etmen demektir... Demek ki "gerçek huzur", kendini Allah'a teslim etmek anlamındaki İslâm'dadır.

Eğer Allah'a teslim olmazsanız, asla huzuru yakalayamayacaksınız kardeşlerim...

Umarım cevabını bulmuşsunuzdur.

– **Evet, aldım.**

– Yeni huzuru kabul etmeye hazır mısınız?

– **Açıklamalarınız için teşekkür ederim, hocam.**

Gayet anlaşılır oldu.

İslâm'ı kabul
etmeyenlerin
bahaneleri*

– Eğer Kur'ân Allah kelâmı ise ve İslâm doğru din ise neden insanların İslâm'ı kabul etmesi bu kadar uzun sürüyor?

KARDEŞİM, doğru olanı takip etmek her zaman kolay olmayabiliyor. Herkesin hayata bakışı ve algılayışı farklı ve önemlidir. Meselâ, alkol alışkanlığına sahip, İslâm hakkında bilgisi olmayan bir kimse, “eğer İslâm'ı seçersem alkolü bırakmak zorunda kalacağım” diye düşünecektir. Kızlara takılmayı, onlarla çıkmayı bırakmak zorunda kalacaktır. Bu sebepler onu engelleyecektir. Bundan dolayı da, “tamam, İslâm doğru din olabilir, ama ben alkolü bırakmak istemiyorum, kızlarla flört etmeyi bırakmak, domuz etini terk etmek istemiyorum...” diye düşünecektir. Kişi bunları öğrendiği zaman, bu kurallara uyması o kişinin İslâm'a girmesini zorlaştırabilir.

Veya bu kişi alkolik olmayabilir ve domuz eti yeme-

* <https://www.youtube.com/watch?v=TwGqiITwiSw>

yebilir. Böyle bir kişi de, “bekle, 40 yıl yaşayıp nefsimi doyurayım, sonra İslâm’a dönerim” diye düşünebilir.

Bazıları da, “eğer İslâm’ı kabul edersem arkadaşlarım, annem-babam, çevrem ne der?” diye düşünür.

Yani bunların hepsi İslâm’ı seçmemek için kişisel bahanelerdir. Kişi yalnızca bu bahanelerin üstesinden gelebilirse hakikati kabul eder.

Bunlardan anlamamız gereken şey; mesaj gayet açık, net ve kesinlikle mantıklı... Fakat arka plandaki diğer etkenler, insanların akıllarını çeliyor.

İslâm’ı seçen kişi, “tamam, gerçek buysa bütün arkadaşlarımı kaybetsem bile bunu kabul ediyorum” diyecek kadar güçlü olmalıdır. Ve inan bana kardeşim, bu yalnızca bir bahanedir. İslâm’ı seçen çok sayıda kişinin hiç biri arkadaşlarını kaybetmedi.

İnsanlar bana, “Zâkir, gayrimüslimlerle konuşma, arkadaşlığımı kaybedersin” diyor. Benim çok iyi gayrimüslim arkadaşlarım var ve hepsi de bana saygı duyuyor. Sen de gayrimüslimsin ve bana saygı gösteriyorsun.

Benim buradaki görevim, insanlara hakikati hatırlatmaktır.

Bir şey daha, Kur’ân Bakara suresi 256. âyetinde şöyle der: “*Lâ ikrâhe fî-ddîn, kad tebeyyene-rruşdu mine-lgayyi.* (Dinde zorlama yoktur; Artık hak ile bâtil iyice ayrılmıştır...)”

Bizim işimiz hakikati göstermektir. İnsanlar kabul eder ya da etmez, kendilerine kalmıştır. Eğer Yüce Allah herkesin kabul etmesini dileseydi, bu O’nun için çok kolaydı. Yunus sûresinin 99. âyetinde de buyurul-

duđu gibi: “*Velev şâe rabbuke leâmene men fi-l-ardi kul-luhum cemî’â.* (Rabbin dileseydi, yeryüzünde bulunanların hepsi iman ederdi...)” Çok kolay, “*kun feyekun* (ol, der ve olurdu).” Çok kolay!

Ama o zaman da imtihanın anlamı olmazdı?

Yüce Allah Kur’ân’da Mülk suresi 2. âyetinde şöyle buyurur: “*Ellezî haleka-lmevte velhayâte liyeblovekum eyyukum ahsenu ‘amelâ.* (O, hanginizin daha güzel amel yapacağını sınamak için ölümü ve hayatı yarattı.)” Yani bu hayat, bir sonrakinin imtihanıdır.

Bir insan hakikatin farkına varabilir, ama her farketdiği hakikati de takip etmeyebilir. Yüzde 80’ini takip eder, yüzde 50’sini takip eder. Dünyada pek az kişi yüzde 100’ünü takip eder.

Müslüman olduğunu söyleyenlerin bir çoğu da yüzde 100 takip etmemektedir. Nitekim çok kötü alışkanlıkları olan Müslümanların olduğunu biliyoruz.

İslâm’ın temeli; Allah’ın birliği, Son Peygamber’e ve âhirete inanmaktır. Bu 2-3 madde en önemlileridir, kardeşlerim!

Siz bana soru sordunuz, şimdi aynı soruyu ben de size soruyorum: Sizin bu kadar uzun süredir hakikati kabul etmenizi engelleyen nedir?

...

– *Lâ ilahe illallah Muhammedun rasûlullah!*

– Maşaallah kardeşim, Allah selamet versin.

“**M**ÜSLÜMANLAR aşırıdır, radikaldır” diye bir itham vardır. Bunlara karşı biz de kendimizi savunmaya çalışırız; “Hayır hayır, ben aşırı değilim, radikal değilim!” diye. Ben ise, “ben aşırıyım!” diyorum. Ben aşırı dürüstüm, aşırı âdilim, aşırı kibarım, aşırı merhametliyim, aşırı sevgi doluyum...

Birisi gelip de bana, “neden aşırı âdil, aşırı dürüst, aşırı sevgi dolu, aşırı merhametli, aşırı nâzıksın” diyebilir mi? Aşırı olmakta ne gibi bir problem var?

Kur’ân, “aşırı derecede dürüst olmamız gerektiğini” söylüyor. Sadece kendi çıkarlarına uyduğu zaman dürüst, çıkarlarına ters düştüğünde ise dürüstlükten vazgeçemezsin.

Kur’ân, “aşırı dürüst, aşırı âdil olmanı” ister. İslâm’ı yaşayan bir Müslüman olmak istiyorsan, aşırı nâzik, aşırı dürüst, aşırı âdil olmalısın. Doğru yönde aşırı

* <https://www.youtube.com/watch?v=Tvmz3DcyGr0>

olmalıyız. Yanlış yönde değil. Bir Müslüman Kur'ân'ı takip etmede aşırı olmalıdır.

Yüce Allah Kur'ân'da Bakara sûresi 208. âyette şöyle buyurur: “*Yâ eyyuhe-llezîne âmenû-dkhulû fi-ssilmi kâffeten...* (Ey iman edenler! Hepiniz topluca barış ve güvenliğe [İslâm'a] girin.)” İslâm'a tamamen girin... Sadece bir kısmını tutayım diyemezsiniz.

Peki, neden Müslümanlar kendilerini savunmak durumunda kalıyorlar?

Medya İslâm'a saldırıyor; biz ise kendimizi savunuyoruz? En mükemmel dine sahibiz; peki neden çekiniyoruz, neden korkuyoruz?

Durumu tersine çevirmemizin zamanıdır.

Ana dilimizde
ibadet edemez
miyiz?*

– Müslümanlar Arapça’yı anlamadıkları hâlde neden ibadetlerini bu dilde gerçekleştiriyorlar? Kendi ana dilimizde bunları yapmamız doğru olmaz mı?

KARDEŞİMİZİN söylediklerini bir an için düşünelim: “İbadetlerimizi ana dilimizde yapalım!” Bazı insanlar İngilizce’de yapalım, der. Bazıları Urduca, Hintçe, Türkçe... Ve bunun tartışması başlar. Ortak bir karara varsak bile yine sorunlar devam eder. Meselâ, 1 numaralı cami. Burada İngilizce ibadet ediliyor. 2 numaralı camide Urduca. 3 numaralı camide Hintçe. Ve böyle devam etsin. Tekrardan karışıklıklar ve tartışmalar çıkar. İngilizce ibadet edilen 1 numaralı camide “biz şu hocanın çevirisini takip edeceğiz” diyecekler. Bazıları ise farklı bir çeviriyi takip edeceklerini söyleyecektir. Diğerleri de başka başka çevirileri önerecekler ve bu şekilde yine tartışmalar başlayacaktır. Herkes bir ortak çeviriye odaklansa dahi tercüme yapacak kimse neticede bir insandır; Yüce

* <https://www.youtube.com/watch?v=7aJjPd1d72U>

Allah'ın veya Peygamber efendimizin sözlerinin anlamlarını hiç bir şekilde dolduramaz. Ve yine çevirilerde hatalar olabiliyor. Hatalar yapılırsa bunlar Rabbimizin sözlerine –hâşâ– bir noksanlık/kusur yükleyecektir. Örnek olarak 2 numaralı camide Urduca ibadet ediliyor. Ve imamın Lokman sûresinin 34. âyetini okuduğunu farzedelim [*ya'lemu mâ fi-l-erhâm*]. Bir çok Urduca tercümelerini okursanız, mübarek kitabımızın çevirisi şöyle aktarılıyor: “Allah hâricinde kimse ana rahmindeki çocuğun cinsiyetini bilemez.” Şayet Arapça metni incellerseniz, Kur'an'da böyle bir metin mevcut değildir. Bu, çoğu Urdu mütercimim kendi yorumudur. Ve ibadet eden bir doktor düşünmeye başlar: Bu nasıl bir âyet, “Allah hâricinde kimse çocuğun cinsiyetini bilemez!” Bugünün gelişmiş tıp teknolojisi ile çocuğun cinsiyetini öğrenebilirsiniz... Bundan dolayı şüpheye düşer.

Bu gibi sebeplerle çeviriyi okuyamazsınız. Çeviriyi okuduğunuzda bir hatayı dillendirirsiniz. Bu hatayı Rabbimize atfetmiş oluruz. Ve yine hadis-i şerifleri yanlış aktarırsak Peygamber efendimize atfetmiş oluruz.

Ayrıca çeviriler anlam bütünlüğünü sağlayamaz. Anamlara odaklanmamız için bizlere yardımcı olabilir. Meselâ, çok seyahat ettiğim için Fransa'yı örnek verebilirim. Bu mantığa göre “ibadet, Fransızca yapılmalı.. İbadetin yanında ezan dahi Fransızca olmalı.” Fransa'ya gittiğimde, müezzinin okuduğu ezanı, kime lânet okuyor diye merak ederim. Ve camiye gidip ibadet etsem, her şey Fransızca olur. Ve acaba imam Allah'a hamd ve senâ da mı bulunuyor, yoksa hikâyeler mi uyduruyor, diye merak ederim.

İbadetler Arapça ile yapılırsa ve ben Hintli biri olarak dünyanın neresine gidersem gideyim, ne söylediğimi ve ne söylendiğini bu şekilde bilmiş olacağım.

Arapça ezan İslâm dünyasının milletlerarası simgesidir. İslâm'ın evrensel değeridir. Herhangi bir yerden olabilirsiniz. Dünyanın neresinden olursak olalım, ezanın manasını hepimiz biliriz. Bu milletlerarası bir özelliktir. Bundan dolayı kardeşim, en iyi tavsiyem, biz Müslümanlar kutsal kitabımızın dilini öğrenmeliyiz. Eğer Kur'ân Arapçasını bilmiyorsak, o zaman kullandığımız dilin en iyi çevirilerini en azından anlamları ile bilmeliyiz. Bu şekilde ibadetlerin faydalarından en güzel şekilde istifade edebiliriz.

Umarım sorunuzu cevaplayabilmişimdir.

merak edilenler

